



รายงานผลการศึกษาดูงาน

ตามยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ณ สาธารณรัฐเกาหลี

ระหว่างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม - ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕



สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร



รายงานผลการศึกษาดูงาน

ตามยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์

ระหว่างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม - ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

ณ สาธารณรัฐเกาหลี

คณะศึกษาดูงาน

ตุลาคม ๒๕๕๕

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดโครงการไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศภายใต้โครงการฝึกอบรมของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โดยเป็นการศึกษาดูงานเชิงลึก ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เสริมสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งสู่การเป็นศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติและรัฐสภา อิเล็กทรอนิกส์ (e - Parliament) และยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างองค์ความรู้ ประชาธิปไตยและผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง อันจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ของบุคลากรและทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการปฏิบัติงานให้มีความทันสมัย เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อสำนักงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม - ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

คณะศึกษาดูงานได้รวบรวมข้อมูลทั้งจากการที่ได้ศึกษาจากข้อเท็จจริงจากการศึกษาดูงาน และศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมเนื้อหาตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยได้ศึกษาวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ทราบถึงวิธีการส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้ประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน การสนับสนุนภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย วิธีการใช้ระบบเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเข้าถึงระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ ทั้งนี้คณะศึกษาดูงานได้ปูพื้นฐานข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งทางด้านระบบการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี และหน่วยงานสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐสภาเกาหลี รวมทั้งการรวบรวมสาระความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการพิพธภัณฑ์และวิถีชีวิตประชาชนเกาหลี ตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน มาจัดทำเป็นรายงานผลการศึกษาดูงานซึ่งจะยังประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ นำมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มพูนทักษะและประสิทธิภาพในการดำเนินงานและเป็นองค์ความรู้สำหรับบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

คณะศึกษาดูงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการศึกษาดูงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ทางด้านการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลในด้านต่าง ๆ ตามปรากฏในเนื้อหาสาระที่คณะศึกษาดูงานได้นำมารวบรวมไว้ ณ ที่นี้ไม่มากนัก

คณะศึกษาดูงาน

ตุลาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

คำนำ

การศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี

วัตถุประสงค์ในการเดินทางศึกษาดูงาน	๑
รายชื่อคณะเดินทาง	๑
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๒
กำหนดการเดินทาง	๒
ข้อมูลเบื้องต้น	๔
สาระน่ารู้	๙
ระบบการเมืองการปกครองของสาธารณรัฐเกาหลี	๒๐
หน่วยงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	๒๘

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสาธารณรัฐเกาหลี	๓๗
ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide)	๓๙
ห้องประชุมรัฐสภาดิจิทัลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (Digital Chamber)	๔๑
บริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด	๔๕
ศูนย์ SAMSUNG D'LIGHT	๕๔
ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide)	

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านการประชาสัมพันธ์

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	๕๖
สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมของประเทศไทย	๖๐
ข้อมูลเปรียบเทียบสถานีโทรทัศน์รัฐสภา(ไทย) และสถานีโทรทัศน์รัฐสภา(เกาหลี)	๖๓
สถานีโทรทัศน์ KBS	๖๔
องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย Thai PBS	๖๘
ข้อมูลเปรียบเทียบการดำเนินงานระหว่างสถานีโทรทัศน์ KBS และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS	๗๓

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม

การเผยแพร่วัฒนธรรมของสาธารณรัฐเกาหลี	๗๔
พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (National Folk Museum of Korea)	๗๕
พระราชวังเคียงบ็อก (Yongbok Palace)	๗๗

พิพิธภัณฑ์คลองชองเกย (Cheong Gye Cheon Museum)	๗๘
หมู่บ้านโพรวองซ์ (La Provence Village)	๘๒
เกาะนามิ (Nami Island)	๘๓
หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลฮันอก (NamsanHanok Village)	๘๕
พระราชวังชางด็อกกุง (Changdeokgung Palace)	๘๖

บทสรุป ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	๘๘
-------------------------------	----

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ก. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนสาธารณรัฐเกาหลี
- ข. โทรทัศน์ความละเอียดสูง (High-definition television หรือ HDTV)

คณะผู้จัดทำรายงาน

การศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี

วัตถุประสงค์ในการเดินทางศึกษาดูงาน

๑. เพื่อให้ข้าราชการเกิดความเข้าใจในการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ขององค์การ
๒. เพื่อศึกษาขั้นตอนด้านกระบวนการนิติบัญญัติ และหน่วยสนับสนุนของรัฐสภาต่างประเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของรัฐสภาไทย
๓. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาไทยและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาต่างประเทศ

รายชื่อคณะเดินทาง

- | | |
|---------------------------------|--|
| ๑. นางพรพิศ เพชรเจริญ | วิทยาการเชี่ยวชาญ
กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก (หัวหน้าคณะเดินทาง) |
| ๒. นางสาวขวัญเรือน สังข์ประไพ | ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์ |
| ๓. นางสาวเบญจพร สันติชีวะเสถียร | ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์
สำนักสารสนเทศ |
| ๔. นางสุพรรณิณี ชีวะไทย | ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง
สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา |
| ๕. นางสาวอารีรัตน์ วิชาช่าง | ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ |
| ๖. นางสาวณัฐทิพย์ กบิลคาม | สำนักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง
สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา |
| ๗. นางสาวปิยะวรรณ ปานโต | วิทยาการชำนาญการ
กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ |
| ๘. นายมนินทร์ รัตนานุกพงศ์ | นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
กลุ่มงานบริหารระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
สำนักสารสนเทศ |
| ๙. นายวสันต์ บู่มา | เจ้าพนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์ชำนาญงาน
กลุ่มงานบริการระบบคอมพิวเตอร์
สำนักสารสนเทศ |
| ๑๐. นางสาวอัญชลี จวงจันทร์ | วิทยาการปฏิบัติการ
กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ |
| ๑๑. นายวิทยา จันทนา | นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
กลุ่มงานพัฒนาและฝึกอบรม
สำนักพัฒนาบุคลากร (เลขานุการคณะ) |

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความรู้ ความเข้าใจ ได้รับประสบการณ์ เปิดโลกทัศน์แห่งการเรียนรู้สามารถนำองค์ความรู้จากการศึกษาดูงานด้านต่าง ๆ ไปประยุกต์ และพัฒนาการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการปฏิบัติงานให้มีความทันสมัย เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

กำหนดการเดินทางศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม - วันศุกร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

วันเสาร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕	ออกเดินทางกรุงเทพฯ - กรุงโซล
เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา	คณะพร้อมกันทำอากาศยานสุวรรณภูมิ
เวลา ๒๓.๓๐ นาฬิกา	ณ เคาน์เตอร์สายการบินไทย ประตูทางเข้า ๒ (แถว B) ออกเดินทางสู่กรุงโซล โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๖๕๖ (เวลาบินประมาณ ๕.๓๕ ชั่วโมง)
วันอาทิตย์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕	ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมเกาหลี
เวลา ๐๖.๒๕ นาฬิกา	เดินทางถึงท่าอากาศยานอินชอน
เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารเช้า
เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา	เดินทางสู่ตัวเมือง กรุงโซล
เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา	ศึกษาดูงานพระราชวังเคียงบ็อกและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเกาหลี
เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา	ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมเกาหลี
เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารเย็น เข้าสู่โรงแรมที่พัก Koreana
วันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕	ศึกษาดูงาน National Assembly of the Republic of Korea
เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารเช้า
เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา	ศึกษาดูงาน National Assembly of the Republic of Korea - การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ สถานีวิทยุและโทรทัศน์รัฐสภา
เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา	ศึกษาดูงานด้านประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและ
เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา	รับประทานอาหารเย็น เข้าสู่โรงแรมที่พัก Koreana

วันอังคารที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา

ศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม
และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี

รับประทานอาหารเช้า

ศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม หมู่บ้านโพรวองซ์
(La Provence Village)

ศึกษาดูงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี ณ เกาะนามิ

รับประทานอาหารเย็น

เข้าสู่โรงแรมที่พัก Koreana

วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ศึกษาดูงาน ณ บริษัทซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (Seoul)

รับประทานอาหารเช้า

ศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมเกาหลี ณ เมืองซูวอน

รับประทานอาหารกลางวัน

ศึกษาดูงานด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ณ บริษัทซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

ศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรม เทคโนโลยี การบริหารจัดการ

รับประทานอาหารเย็น

เข้าสู่โรงแรมที่พัก Koreana

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๒๑.๒๐ นาฬิกา

ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมเกาหลี และเดินทางกลับกรุงเทพฯ

รับประทานอาหารเช้า

ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมเกาหลี ณ หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลอันบก
และ พระราชวังชางด็อกคุง

รับประทานอาหารกลางวัน

ศึกษาดูงานด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ณ ศูนย์ Samsung D'Light

รับประทานอาหารเย็น

เดินทางสู่ท่าอากาศยานอินซอน

เดินทางถึงท่าอากาศยานอินซอน

ออกเดินทางสู่กรุงเทพฯ โดยสายการบินไทย

เที่ยวบินที่ TG ๖๕๗ (เวลาบินประมาณ ๕.๓๕ ชั่วโมง)

วันศุกร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

เวลา ๐๑.๑๐ นาฬิกา

เดินทางถึงกรุงเทพฯ

เดินทางถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กรุงเทพฯ

ข้อมูลเบื้องต้น

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)



ที่ตั้ง

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) หรือ เกาหลีใต้ (South Korea) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมทางใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ และมีประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้ ตั้งอยู่ที่ ละติจูด ๓๓ - ๓๙ องศาเหนือ ลองจิจูดที่ ๑๒๕ - ๑๓๑ มีพื้นที่ทั้งหมด ๙๙,๒๐๘ ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ของน้ำ (ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ) ที่อยู่ภายในดินแดนนั้นด้วย โดย ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศเป็นภูเขาซึ่งขนาดเนื้อที่ของประเทศเกาหลีใต้นั้น ใหญ่เป็นอันดับที่ ๑๐๘ ของโลก

พื้นที่

รวม ๙๙,๓๙๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๔๕ ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี (๑ ใน ๕ ของไทย)

ภูมิอากาศ

ประเทศเกาหลีใต้มีสภาพอากาศอยู่ในเขตอบอุ่นและมีฤดูกลาง หรือในภาษาเกาหลีที่เรียกว่า “คยจอล” ทั้งหมด ๔ ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว (Winter), ฤดูใบไม้ผลิ (Spring), ฤดูร้อน (Summer) และฤดูใบไม้ร่วง (Autumn / Fall) เดือน มิ.ย.- ส.ค. เป็นช่วงที่ฝนตกชุก อุณหภูมิโดยเฉลี่ย - ๕ C° ในฤดูหนาว และ ๓๓ C° ในฤดูร้อน

ชื่อประเทศ

ในภาษาเกาหลีอ่านชื่อประเทศว่า แดฮัน มินกุก (อักษรฮันกึล: 대한민국 อักษรฮันจา: 大韓民國) โดยเรียกสั้น ๆ ว่า ฮันกุก (한국) ที่หมายถึงคนชาวฮันหรือคนเกาหลี และบางครั้งจะใช้ชื่อว่า นัมฮัน (남한) ที่หมายถึง ชาวฮันทางใต้ ส่วนชาวเกาหลีเหนือจะเรียกเกาหลีได้ว่า นัมโชซอน (남조선) ที่หมายถึง โชซอนใต้)

เกาหลีใต้ ได้รับสมญานามว่าเป็น “ดินแดนแห่งความสงบยามเช้า” (The Land of Morning Calm) หรือ “โคโยฮัน อาซิมเอนารา” ในภาษาเกาหลี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมที่สืบทอดต่อกันมายาวนานถึง ๕,๐๐๐ ปี

คำขวัญ

Broadly bring benefit to humanity หรือ นอลรี อินกัน เซคเยรีล อีรพเก ฮารา หมายความว่า นำผลประโยชน์อันมหาศาลมาสู่มวลมนุษย์

ภาษา

ชาวเกาหลีได้สื่อสารกันด้วยภาษาเดียวกัน คือ ภาษาเกาหลี ส่วนใหญ่เรียกภาษาของตนว่า “ฮันกุกมัล” หรือ “ฮันกุกอ” บางครั้งอาจเรียกแบบภาษาชาวบ้านว่า “อูรีมัล” แปลว่า ภาษาของเรา โดยในกรุงโซลและเขตปริมณฑลจะใช้เป็นภาษากลาง ส่วนภาษาท้องถิ่นก็มีใช้กันตามภาคต่าง ๆ แต่ถึงกระนั้นชาวเกาหลีใต้ก็สามารถสื่อสารเข้าใจกันเป็นอย่างดี ยกเว้นภาษาท้องถิ่นของเกาะเชจู ซึ่งเข้าใจยากกว่าท้องถิ่นอื่น ๆ

ภาษาเกาหลี มีตัวอักษรที่เรียกว่า “ฮันกึล” เป็นอักษรที่กษัตริย์เซจงทรงประดิษฐ์ขึ้น ประกอบไปด้วยพยัญชนะ ๑๔ ตัว และสระ ๑๐ ตัว ซึ่งสามารถผสมกันเป็นพยางค์และคำต่างๆได้มากมาย อักษรฮันกึลได้รับการยกย่องว่าเป็นตัวอักษรที่ประดิษฐ์ขึ้นตามหลักการทางวิทยาศาสตร์มากที่สุด เป็นอักษรที่สามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย

ศาสนา

ชาวเกาหลีใต้มีศาสนาที่ตนนับถือกันอย่างหลากหลาย กล่าวคือ นับถือศาสนาคริสต์ ๒๖.๓ % (นิกายโปรเตสแตนต์ ๑๙.๗ % และ นิกายโรมันคาทอลิก ๖.๖ %) ศาสนาพุทธ ๒๓.๒ % และศาสนาอื่นๆ ๑.๓ % ส่วนกลุ่มที่ไม่นับถือศาสนาใดเลย ๔๙.๓ %

ประชากร	๕๙.๖ ล้านคน (๒๕๕๔)
GDP	๑๐๙๗.๘ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (๒๕๕๔)
GDP	ต่อหัว รายได้ต่อหัว ๒๙,๙๒๓ ดอลลาร์สหรัฐ (๒๕๕๔)
หน่วยเงินตรา	ประมาณ ๑๐๐ วอน ต่อ ๐.๒๘ บาท (ณ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

ความสัมพันธ์ทางการทูต	สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๑
เอกอัครราชทูตไทย	นายกิตติพงษ์ ณ ระนอง
ประธานาธิบดี	นายอี มยองบัก (Lee Myungbak) รับตำแหน่งเมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
นายกรัฐมนตรี	นายคิม ฮวางซิก (Kim Hwangsik)
สิทธิเลือกตั้ง	ประชาชนทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปีขึ้นไป

สถานการณ์ในเกาหลีใต้

๑. การเมือง

นายอี มยองบัก (Mr. Lee Myungbak) ผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรค Grand National Party (GNP) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านเมื่อรัฐบาลสมัยที่แล้ว ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนที่ ๑๗ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้รับคะแนนเสียงร้อยละ ๔๘.๗ และได้สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

รัฐบาลมีเสถียรภาพและครองเสียงข้างมากในรัฐสภา โดยผลการสำรวจเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ชี้ว่า ประธานาธิบดีอี มยองบัก (Mr. Lee Myungbak) ของเกาหลีใต้ได้รับการยอมรับจากประชาชนร้อยละ ๔๕.๕ ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีในมาตรฐานการเมืองของเกาหลีใต้ แม้ว่าตัวเลขจะลดลงจากในช่วงต้นปี (เดือนมกราคม ๒๕๕๓) มีอัตราการยอมรับจากประชาชนอยู่ที่ร้อยละ ๕๑.๖)

ผลงานรัฐบาลที่โดดเด่นในปี ๒๕๕๓ คือการฟื้นฟูเศรษฐกิจเกาหลีใต้อย่างรวดเร็วและเสริมสร้างบทบาทของเกาหลีใต้ในเวทีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Seoul G-๒๐ ในระหว่างวันที่ ๑๑-๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

สำหรับปัจจัยและสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อรัฐบาลเกาหลีใต้ในปี ๒๕๕๓ จนส่งผลให้รัฐบาลเกาหลีใต้ต้องมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีหลายตำแหน่ง รวมทั้งแพ้การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นแก่พรรคฝ่ายค้าน (Democratic Party - DP) เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้แก่ (๑) แผนการปรับเปลี่ยนการสร้างเมือง Sejong ซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วกำหนดจะสร้างเป็นเมืองราชการ ให้เป็นเมืองด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและวิทยาศาสตร์แทน ในขณะที่ประชาชนส่วนหนึ่งต้องการให้คงแผนเดิม (๒) ประเด็นด้านจริยธรรมและความโปร่งใสของนักการเมืองและข้าราชการระดับสูง (๓) การรับมือกับสถานการณ์ความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกรณีเรือรบโซนัมของเกาหลีใต้อับปางและเหตุการณ์ปะทะกันระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ที่เกาะยอนเปียง ซึ่งประชาชนเกาหลีใต้มองว่ารัฐบาลอ่อนแอและมี

ความล้มเหลวในการตอบโต้กลับการกระทำที่รุนแรงของเกาหลีเหนือ (๔) ประเด็นการเมืองภายในพรรครัฐบาล ซึ่งมีการแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่ายภายในพรรค

๒. การต่างประเทศ

เกาหลีใต้ได้ปรับบทบาทของตนในเวทีระหว่างประเทศเพื่อนำไปสู่นโยบาย Global Korea โดยมีท่าทีที่สำคัญ ดังนี้

การเป็นเจ้าภาพการประชุม G-๒๐ ในปี ๒๕๕๓

เกาหลีใต้เป็นเจ้าภาพการประชุม G-๒๐ ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถือเป็นประเทศนอก G-๘ ประเทศแรกที่จะเป็นเจ้าภาพการประชุมดังกล่าว โดยได้รับการสนับสนุนจากประเทศต่าง ๆ อย่างเป็นเอกฉันท์ เกาหลีใต้ได้ให้ความสำคัญกับการเป็นเจ้าภาพการประชุมดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยเชื่อว่าการที่เกาหลีใต้เป็นเจ้าภาพการประชุม แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเศรษฐกิจของโลกไม่ได้อยู่ในประเทศ G-๘ เพียงอย่างเดียว โดยมีประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ที่สำคัญเข้ามามีบทบาทด้วย เช่น จีน อินเดีย บราซิล รวมถึงเกาหลีใต้ และเชื่อมั่นว่า การเป็นเจ้าภาพการประชุมฯ จะเป็นการยกระดับบทบาทของเกาหลีใต้ในประชาคมระหว่างประเทศ

การดำเนินการตามนโยบายข้อริเริ่มใหม่แห่งเอเชีย (New Asia Initiative)

ประธานาธิบดีอี มยอง-บัก ได้ประกาศนโยบายข้อริเริ่มใหม่แห่งเอเชียเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่กรุงจาการ์ตา ระหว่างการเดินทางเยือนอินโดนีเซียและออสเตรเลีย เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ในเอเชีย และได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวอย่างแข็งขัน เช่น การจัดการประชุมสมัชชาพิเศษระหว่างอาเซียน-เกาหลีใต้ ที่เกาะเซจูเมื่อวันที่ ๑-๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ การมีนโยบายให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนของประเทศในอาเซียนไปยังเกาหลีใต้ และการแลกเปลี่ยนเยาวชนและอาสาสมัครระหว่างประเทศอาเซียนและเกาหลีใต้ การเพิ่มการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาแก่กัมพูชาจาก ๑๒๐ เป็น ๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕ การจัดตั้งศูนย์อาเซียน-เกาหลี (ASEAN-KOREA Center) เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียนต่างๆ ในเกาหลีใต้ เป็นต้น

การเข้าสู่สถานะประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศอย่างเต็มตัว

เกาหลีใต้เสนอตัวจะเข้าร่วมกลุ่ม Development Assistance Committee (DAC) ของกลุ่ม Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) หรือกลุ่มประเทศที่มีสถานะทางเศรษฐกิจสูง ซึ่งเกาหลีใต้ได้เข้าเป็นสมาชิก OECD มาตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ยังไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม DAC และเกาหลีใต้เพิ่งสมัครและได้รับการต้อนรับเป็นสมาชิก DAC อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน

๒๕๕๒ ในขณะเดียวกัน สำนักงานสหประชาชาติเพื่อการพัฒนา (UNDP) ได้ประกาศจะปิดสำนักงานสาขากรุงโซลลง และจะร่วมมือกับรัฐบาลเกาหลีใต้ในการจัดตั้ง Seoul Policy Center for Global Development Partnership ในต้นปีพ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อเป็นศูนย์อบรมความรู้และวิชาการให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในเขตเอเชียแปซิฟิก การเข้าเป็นสมาชิก DAC และการร่วมมือกับ UNDP ในการเปิดศูนย์อบรมของภูมิภาค เป็นการส่งสัญญาณทางการเมืองของเกาหลีใต้อย่างมีนัยสำคัญว่า เกาหลีใต้เป็นประเทศที่พร้อมจะปรับสถานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาอย่างเต็มตัว เพื่อร่วมกับประเทศพัฒนาแล้วและองค์การระหว่างประเทศในการต่อสู้กับความยากจนของโลก และการบรรลุ Millennium Development Goals ของสหประชาชาติ เป็นการส่งเสริมบทบาท Global Korea ให้เป็นที่รับรู้ในระดับสากล

๓. เศรษฐกิจ

รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ประกาศแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจสำหรับปี ๒๕๕๔ ดังนี้ (๑) ดำเนินมาตรการที่จะช่วยให้เศรษฐกิจมหภาคมีความมั่นคง (๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตของชนชั้นกลางโดยการสร้างงาน (๓) กระตุ้นเศรษฐกิจและการบริโภคภายในประเทศ ส่งเสริมสาขาอุตสาหกรรมทางเลือกใหม่ ๆ โดยเฉพาะสาขาบริการและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการพึ่งพิงการค้าระหว่างประเทศ (๔) เพิ่มบทบาทของเกาหลีใต้ในประชาคมระหว่างประเทศและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-เกาหลี ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีมูลค่า ๑๓,๗๙๓.๐๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออก ๔,๕๗๗.๔๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยนำเข้า ๙,๒๑๕.๖๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยเสียดุลการค้าเป็นมูลค่า ๔,๖๓๘.๒๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ



สาระน่ารู้

ธงชาติสาธารณรัฐเกาหลีใต้



ธงชาติเกาหลี ชาวเกาหลีใต้จะเรียกว่า “แท็กกี” [태극기] ซึ่งแปลว่าธงอันยิ่งใหญ่ มาจากคำว่า “แท็กกี” 태극 ที่หมายถึงสัญลักษณ์วงกลมในส่วนกลางของธง โดยถูกนำมาใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๑๓๕ ซึ่งนับได้เป็นปีที่ ๑๙ แห่งราชวงศ์โคจง โดยรูปแบบของธงนี้ถูกออกแบบโดยปัก ยอง ฮโย [Bak Yeong-hyo] ราชทูตเกาหลีประจำประเทศญี่ปุ่น เพื่อจะแสดงความเป็นชาติให้ญี่ปุ่นที่กำลังจะเข้ามารุกรานเกาหลีในเวลา นั้นได้เห็น พระเจ้าโกจงแห่งราชวงศ์โชซอนได้มีพระบรมราชโองการประกาศใช้เป็นธงประจำชาติเกาหลีในวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๒๖ ภาพรวมของธงนั้นเป็นผืนธงสีขาว ส่วนตรงกลางของธงมีวงกลมซึ่งถูกแบ่งเป็น ๒ สี คือ สีแดงอยู่ในส่วนของด้านบน และสีน้ำเงินอยู่ในส่วนของด้านล่าง ส่วนมุมทั้งสี่ด้านของธงก็จะประกอบไปด้วยขีด ๓ เส้นในลักษณะที่แตกต่างกัน

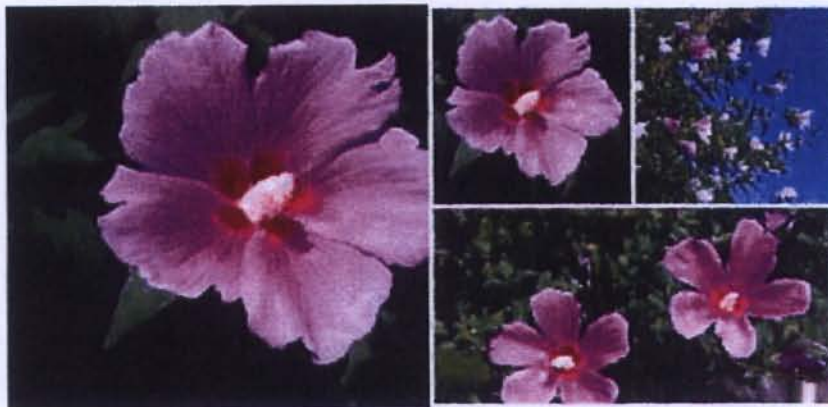
โดยสามารถอธิบายความหมายในส่วนต่าง ๆ ได้ดังนี้ ส่วนพื้นที่สีขาวของธง หมายถึง ความสะอาด บริสุทธิ์ของประชาชน น้ำใจที่รักความสงบ- วงกลมแท็กกี 태극 ตรงกลางถูกแบ่งเป็นสองสีตามหลักปรัชญา ลัทธิเต๋า คือทุกสิ่งทุกอย่างล้วนต้องมีของคู่กันเสมอด้านบนคือ หยาง แทนด้วยสีแดง และ ด้านลบ คือ หยิน แทนด้วยสีน้ำเงิน โดยวงกลมแท็กกี 태극 ถูกแบ่งครึ่งอย่างเท่าๆ กัน ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงความสมดุล ความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งยังสามารถแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวที่ไม่มีที่สิ้นสุด สัญลักษณ์ ขีด ๓ เส้นมาจาก ๔ ใน ๘ อย่าง จากคัมภีร์อี้จิงของจีน โดยขีด ๓ เส้นทั้ง ๔ มุมของธง หมายถึงความกลมกลืน ความสมดุล ความสมมาตร และการหมุนเวียน

- ☰ (☰; geon (건; 乾)) = สวรรค์ (天), ฤดูใบไม้ผลิ (春), ทิศตะวันออก (東), east (仁);
- ☷ (☷; gon (곤; 坤)) = โลก (地), ฤดูร้อน (夏), ทิศตะวันตก (西), ความยุติธรรม (義);
- ☲ (☲; ri (리; 離)) = ดวงอาทิตย์ (日), ฤดูใบไม้ร่วง (秋), ทิศใต้ (南), ความเอื้อเฟื้อ (禮);
- ☵ (☵; gam (감; 坎)) = ดวงจันทร์ (月), ฤดูหนาว (冬), ทิศเหนือ (北), ความรอบรู้ (智)

ขีด ๓ เส้นก็จะเชื่อมโยงกับเรื่องความสัมพันธ์ทั้งห้า ของ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ และธาตุทอง ซึ่งจะเป็นสัญลักษณ์แสดงความตรงกันข้ามและความสมดุลของแต่ละธาตุได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้วคือ ธงชาติของเกาหลี แสดงให้เห็นถึงอุดมคติของชาวเกาหลีต่อการพัฒนาสิ่งต่างๆ อย่างไม่หยุดยั้ง อีกทั้งยังสามารถเข้ากันได้อย่างสมบูรณ์แบบกับจักรวาล

ดอกไม้ประจำชาติ



ดอกมูกุงฮวา หรือ Rose of Sharon ซึ่งจะบานสะพรั่งทั่วประเทศระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม สิ่งที่ทำให้ดอกไม้ชนิดนี้ไม่เหมือนดอกไม้ชนิดอื่นคือสามารถทนสภาพอากาศที่เลวร้ายและศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี ความหมายของคำว่า มูกุงฮวา มาจากรากศัพท์ มูกุง ซึ่งหมายถึงความเป็นอมตะ ซึ่งสะท้อนความเป็นอมตะของประวัติศาสตร์เกาหลี ความมุ่งมั่น และความอดทนของชาวเกาหลี

เมืองหลวง

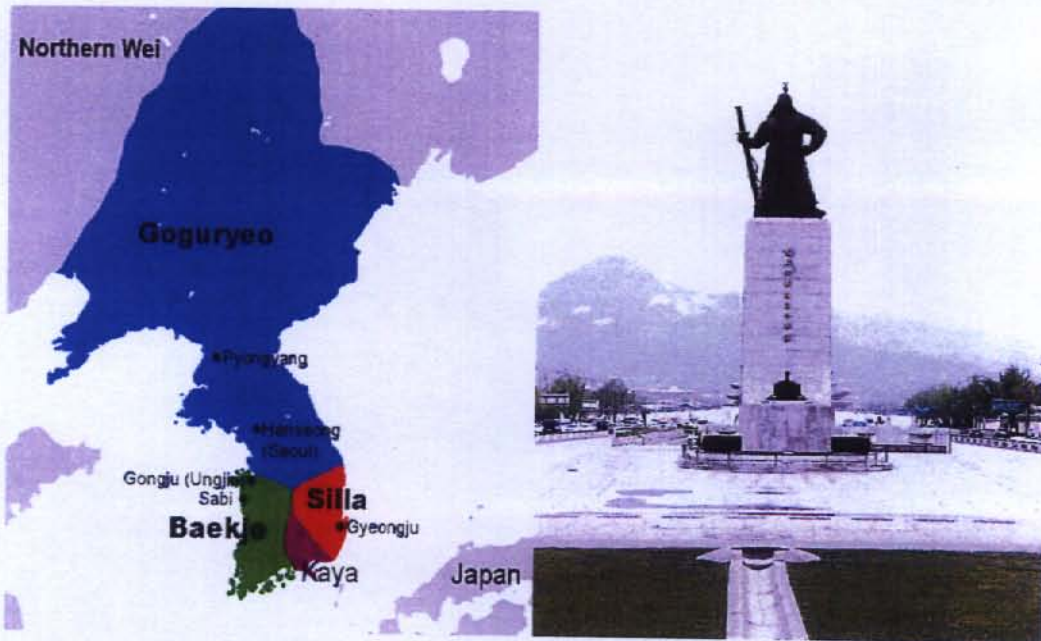


โซล (เกาหลี : 서울, หรือ Seoul) การออกเสียงภาษาเกาหลี คือ ซออุล เป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยคำว่าโซลในภาษาเกาหลีมีความหมายว่า “เมืองหลวง” กรุงโซลในอดีตเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรโชซอน มีชื่อเดิมว่า เมืองฮันยาง สถาปนาพร้อมกับการสร้างอาณาจักรโชซอน มีอายุประมาณ ๖๐๐ ปี กรุงโซลปัจจุบันก่อตั้งในปี ๒๔๙๑ และได้ถูกกำหนดเป็น เมืองพิเศษ โดยมีพื้นที่รวม ๖๐๕ ตร.กม. ประชากรราว ๑๐๐ ล้านคน และถือเป็นหนึ่งในเมืองหลวงที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โซลตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ โดยอยู่บริเวณแม่น้ำฮัน

ประวัติศาสตร์

ในอดีตคาบสมุทรเกาหลี ประกอบด้วยราชอาณาจักร ๓ ราชอาณาจักร (The Proto - Three Kingdoms of Korea) ได้แก่ ราชอาณาจักรโคกูเรียว (Goguryeo) ราชอาณาจักรเพ็กเจ (Baekje) และ ราชอาณาจักรซิลลา (Silla) ราชวงศ์ ซึ่งปกครองคาบสมุทรเกาหลีและบางส่วนของจีน ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑ ก่อนคริสตกาลถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๗ ในช่วงหนึ่งศตวรรษก่อนคริสต์ศักราช คาบสมุทรเกาหลีทั้งหมด และดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศจีนอยู่ภายใต้การปกครองของสามอาณาจักร ราชวงศ์โชซอนเป็นราชวงศ์สุดท้ายของเกาหลี หลังจากสิ้นสุทธรัชสมัยของพระเจ้ารพริชุนจง เกาหลีก็ได้ถูกปกครองโดยญี่ปุ่นในปี พ.ศ. ๒๔๕๓

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประเทศเกาหลีต้องแยกเป็นสองประเทศตามข้อตกลง “ข้อตกลงพอตสדם” (Potsdam Declaration) ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งเป็นสองส่วนโดยเส้นละติจูดที่ ๓๘ องศาเหนือ (มักเรียกว่าเส้นขนาน ๓๘) โดยสหภาพโซเวียตดูแลเกาหลีเหนือมีการปกครองระบอบสังคมนิยม ส่วนสหรัฐอเมริกาดูแลเกาหลีใต้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย



ปฏิทินประวัติศาสตร์ของเกาหลี

ก่อนคริสต์ศักราช

- ปี ๒๓๓๓ กำเนิดชาติเกาหลีโดยตันกุน - เทพเจ้าผู้สร้างอาณาจักรโชซอนยุคเก่าขึ้น
ในวันที่ ๓ ตุลาคม
- ๑๐๐๐ ยุคนีโอลิติก
- ๓๐๐ ยุคทองแดง
- ๕๗ ยุคเหล็ก

คริสต์ศักราช

- ๐ - ๖๖๗ ยุคสามอาณาจักร - ซิลลา เพ็กเจ และโคกูริว
- ๖๖๘ - ๙๑๘ อาณาจักรซิลลา (สหพันธรัฐรวมซิลลา)
- ๙๑๙ - ๑๓๙๒ อาณาจักรโคเรียน
- ๑๓๙๒ - ๑๙๑๐ อาณาจักรโชซอนยุคใหม่ หรือราชวงศ์ยี่
- ๑๙๑๐ - ๑๙๔๕ ถูกญี่ปุ่นยึดครอง ๓๕ ปี
- ๑๙๔๕ - ๑๙๔๘ เป็นดินแดนในอารักขาขององค์การสหประชาชาติ

(ส่วนทางเหนืออยู่ในการอารักขาของสหภาพโซเวียต ส่วนทางใต้มีสหรัฐฯเป็นผู้ให้การคุ้มครอง)

๑๙๔๘ ตั้งเป็นประเทศเอกราช โดยแบ่งคาบสมุทรเกาหลีออกเป็น ๒ ประเทศ

ศิลปะเกาหลี



ศิลปะเกาหลีมีลักษณะเด่นหลายประการที่ทำให้เกิดแบบของตัวเอง ศิลปะเกาหลียกย่องธรรมชาติ และการใช้สีอ่อนและเรียบก็ปรากฏอยู่เสมอในภาพเขียนและเครื่องปั้นแบบเกาหลีวัฒนธรรม งานหัตถกรรม พื้นบ้าน คือศิลปะที่สืบทอดกันมาหลายร้อยปีงานไม้และเครื่องเงินของเกาหลีเป็นที่รู้จักกันดี โดยเน้นการ ออกแบบที่เพื่อประโยชน์ใช้สอยและความเรียบง่าย สิ่งสะดุดตาในงานไม้เกาหลีคือศิลปะการประดับมุก งาน หัตถกรรมโลหะทำด้วยทองทำด้วยสำริด ทางด้านพระพุทธศาสนามีการสร้างพระพุทธรูปสำริด ระฆังวัดที่หล่อ ด้วยสำริด เอกลักษณ์ของระฆังเกาหลีคือรูปร่างการออกแบบและเสียง ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาเกาหลีเป็น ประเทศที่เป็นที่ยอมรับในการพัฒนาศิลปะด้านนี้และเครื่องปั้นดินเผาที่มีชื่อเสียงคือ ศิลาดล เป็นเครื่องเคลือบ ที่มีความสดใสฝีมือประณีตนิยมเคลือบด้วยสีขาวซึ่งพัฒนาให้สวยงามในยุคโกเรียว เพื่อการอนุรักษ์สิ่งดี งามตั้งแต่อดีตทางการเกาหลีได้จัดตั้งโครงการสมบัติประจำชาติเกาหลีได้ขึ้น

ศิลปะของนักปราชญ์ เดิมรูปแบบตัวอักษรเกาหลีและญี่ปุ่นเป็นอักษรจีน ซึ่งเป็นตัวเขียนที่ยังใช้อยู่ใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้นานถึงพันปี แม้ว่าหลังจากที่เกาหลี ประดิษฐ์อักษรฮันกึล ในปี พ.ศ. ๑๙๘๙ (ค.ศ. ๑๔๕๖) ตัวอักษรจีนยังคงใช้ในภาษาราชการ จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ เพราะว่าตัวอักษรจีนมีอยู่บนหมื่นตัว แต่ ละตัวมีความแตกต่างกัน มีวิธีเขียนหลายแบบ หลายความหมาย การเรียนอ่านและการเขียนตัวอักษรจีนไม่ใช่ เรื่องง่ายศิลปะการเขียนอักษรจีนได้เข้ามาในประเทศเกาหลีเมื่อ ๑,๕๐๐ ปี มาแล้ว

การเขียนตัวอักษรด้วยพู่กันเกาหลีเรียกว่า "บุคกิลชี" ต้องอาศัยปัจจัย ๔ ของนักปราชญ์ ได้แก่ หมึก แห่งหินผ่นหมึก พู่กันและกระดาษ ศิลปินเขียนพู่กันส่วนใหญ่มักเป็นทั้งนักปราชญ์และจิตรกร ศิลปินเหล่านี้อาจ ใช้พู่กันเล่มเดียวกันเขียนกลอนบรรยายภาพ ภาพวาดเกาหลี เป็นศิลปะที่มีธรรมเนียมนิยมของตนเองอย่าง สมบูรณ์ จิตรกรรม ภาพจิตรกรรมของเกาหลีมีมานานแล้ว สถาบันภาพวาดก่อตั้งขึ้นในยุคโคกูริว สถาบันแห่งนี้ เน้นภาพวาด ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา รูปแบบจิตรกรรมที่หลากหลายได้พัฒนาสืบทอดกันมาจนถึงสมัย โชซอน พร้อมนำรูปแบบศิลปะจีนแบบใหม่รวมทั้งเทคนิคการวาดภาพแบบตะวันตก มีการใช้สีสดใสในภาพ ที่วาดเกี่ยวกับศาสนานี้

เครื่องแต่งกายประจำชาติของเกาหลี

ชาวเกาหลีมีชุดประจำชาติตั้งแต่สมัยโบราณ เรียกว่า ฮันบก (ฮันหมายถึงชาวเกาหลี บกหมายถึงชุด รวมกันหมายถึงชุดของชาวเกาหลี) ฮันบกทั้งของผู้หญิงและผู้ชายมีลักษณะหลวม ๆ เพื่อความสะดวกสบายและคล้องแคล้วไม่ใช้กระดุมหรือขอแต่จะใช้ผ้าผูกไว้แทน ชุดของผู้ชายข้างล่างประกอบด้วย "ปันซ็อ" แต่สมัยใหม่เรียกว่า "แพนที" ซึ่งหมายถึงกางเกงใน ชั้นนอกสวม "บาจี" เป็นกางเกงขายาวหลวม ๆ รวบปลายขาไว้ด้วย "แทมิน" เป็นแถบผ้าใช้มัดขากางเกง "บันโซเม" เป็นเสื้อรัดรูปแขนสั้นไว้ข้างใน เสื้อนอกเรียกว่า "จอกอริ" เป็นเสื้อแขนยาวไม่มีปก ไม่มีกระเป๋

ชุดของผู้หญิง ประกอบด้วย "แพนที" หรือกระโปรงที่อยู่ข้างใน ข้างบนใช้ "ซ็อกซึมา" เป็นแถบผ้าขนาดใหญ่ ใช้มัดทรวงอกไว้แทนเสื้อยกทรง ข้างนอกสวม "ซึมา" เป็นกระโปรงยาวกรอมเท้า สวมเสื้อ "จอกอริ" เป็นเสื้อนอกแขนยาว ฮันบกเป็นภาพรวมศิลปะของเกาหลีที่สามารถพบเห็นได้ตามท้องถนนของเกาหลีราวกับถนนสายแฟชั่นของปารีส ฮันบก ชุดแต่งกายประจำชาติของเกาหลี ทำจากผ้าสีสดใส เนื้อผ้าจะขึ้นอยู่กับโอกาสและวัยของผู้ใส่ เด็กหญิงหรือหญิงสาวจะสวมกระโปรงสีแดงเสื้อสีเหลืองจะเปลี่ยนเป็นกระโปรงสีแดง เสื้อสีเขียวเมื่อแต่งงานแล้วส่วน หญิงสูงอายุอาจเลือกสีอื่นต่าง ๆ ที่สดใส และเลือกใช้เนื้อผ้าได้หลากหลาย ปัจจุบันชุดแต่งกายวัฒนธรรมเดิมจะใช้เฉพาะโอกาสพิเศษเท่านั้น แต่ตามถนนหนทางและรถไฟใต้ดินจะยังคงเห็นผู้คนสวมใส่กันอยู่บ้าง โดยเฉพาะผู้สูงอายุยังคงสวมใส่ชุดฮันบกอยู่



ภาพรวมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสาธารณรัฐเกาหลี



การเมือง

สาธารณรัฐเกาหลีได้ยึดระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยได้ผ่านระบบการเมืองแบบ “เผด็จการใน รูปแบบประชาธิปไตย” ในยุคต้นที่ก่อตั้งประเทศใน ค.ศ. ๑๙๔๘ โดยประธานาธิบดีคนแรก ชื่อ ดร.ซิง มั่นรี (ยุคสาธารณรัฐที่ ๑ ค.ศ. ๑๙๔๘ - ๑๙๖๐) ได้ยึดครองอำนาจนานถึง ๑๒ ปี ต่อมาก็ปกครองแบบ “เผด็จการทหารในรูปแบบประชาธิปไตย” ในรัฐบาลของนายพลปัก จุงฮี เป็นเวลา ๑๘ ปี (ยุคสาธารณรัฐที่ ๓ และ ๔ ค.ศ. ๑๙๖๒ - ๑๙๗๙) และของนายพลชุน ดูวานอีก ๗ ปี (ยุคสาธารณรัฐที่ ๕ ค.ศ. ๑๙๘๑ - ๑๙๘๗) ต่อจากนั้นการเมืองของเกาหลีได้ก็ค่อย ๆ เปลี่ยนมาเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นในรัฐบาลของนายพล โรห์ เหวู (ยุคสาธารณรัฐที่ ๖ ค.ศ. ๑๙๘๘ - ๑๙๙๑)

จนกระทั่งถึงตอนต้นของทศวรรษที่ ๑๙๙๐ นายคิม ยังแฉม (ยุครัฐบาลของนายคิม ยังแฉม ค.ศ. ๑๙๙๒ - ๑๙๙๗) ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เป็นนักการเมืองอาชีพ นั่นคือ ไม่ได้มาจากสายทหาร ทำให้การเมืองของประเทศนี้ปรับเปลี่ยนมาเป็นประชาธิปไตยเต็มใบเรื่อยมาจนถึงรัฐบาลของนายคิม เจุง (ค.ศ. ๑๙๙๘ - ๒๐๐๒) นายโรห์ มูเฮียน (ค.ศ. ๒๐๐๓ - ๒๐๐๗) และนายอี มยองบัก (ค.ศ. ๒๐๐๘ - ปัจจุบัน) พัฒนาการทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลง เกิดขึ้น ดังนี้

๑) ระบบการเมืองมีความโปร่งใสและใสสะอาดมากขึ้น โดยมีเงินเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมือง ในช่วงเลือกตั้งน้อยลง กล่าวคือ นักการเมืองที่มีฐานะร่ำรวยและมีสถานภาพทางสังคมสูงไม่ได้รับเลือก คนส่วนใหญ่กลับสนับสนุนผู้ที่ทำงานเพื่อสังคมและมีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แน่นอน แม้จะมีฐานะยากจนก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่า การเมืองได้แยกออกจากธุรกิจอย่างเห็นได้ชัด

๒) นำระบบการเลือกตั้งขั้นต้น (primary election) มาใช้เป็นครั้งแรก ทำให้ตัวแทนของพรรคที่จะเข้าแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีได้รับการเลือกสรรจากสมาชิกของพรรคทั่วประเทศแทนการเลือก โดยใช้การตัดสินใจของกลุ่มหัวหน้ากรรมการบริหารพรรค (กลุ่มวงใน) ดังเช่นในอดีต นั่นหมายความว่าความสัมพันธ์ส่วนตัวมีบทบาทต่อการสืบทอดทายาททางการเมืองมีน้อยลง

๓) นำเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองสู่ประชาชน ทำให้ผู้คนมีโอกาสเข้าถึงข่าวสารอย่างเสรี อนึ่ง คนรุ่นใหม่วัยหนุ่มสาวมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นเพราะสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างเท่าเทียมกัน

เศรษฐกิจและสังคม

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๒ รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑ (ค.ศ. ๑๙๖๒ - ๑๙๖๗) เป้าหมายการพัฒนาก็คือการทำให้ประเทศเป็นสังคมอุตสาหกรรมและเน้นการผลิตเพื่อการส่งออก ต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ (ค.ศ. ๑๙๗๒ - ๑๙๗๗) ได้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและเคมีภัณฑ์ ในขณะที่ทศวรรษที่ ๑๙๙๐ อุตสาหกรรมด้านอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีการสื่อสารได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามที่ประสงค์ กล่าวคือ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเท่ากับ ๑,๑๖๔ ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ และประชากรมีรายได้ต่อหัว ๓๑,๗๐๐ เหรียญต่อปี (CIA Factbook, March 2012) ประเทศนี้สามารถผลิตสินค้าได้เกือบทุกประเภทเพื่อการส่งออก เช่น เรือเดินสมุทร รถยนต์และรถบรรทุก เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ สินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ - ตู้เย็น เครื่องเสียง วิทยุโทรทัศน์ แผงวงจรไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ตลอดจนเครื่องเขียน - ดินสอ ปากกา ฯลฯ

สาธารณรัฐเกาหลีมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าร้อยละ ๑๐ ในทศวรรษที่ ๑๙๖๐ และอยู่ในระดับสูงในทศวรรษที่ ๑๙๗๐ ๑๙๘๐ และ ๑๙๙๐ เรื่อยมา และเป็นร้อยละ ๔.๖ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๔ ถึงแม้ประเทศจะประสบวิกฤติทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในปี ค.ศ. ๑๙๘๐ เกิดภาวะสับสนภายหลังการอสัญกรรมของประธานาธิบดีปึก จุงฮี และ ค.ศ. ๑๙๙๗ เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย แต่ก็พลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส โดยสามารถแก้ไขปัญหาก็กลับคืนสู่ภาวะปกติได้ภายในช่วงระยะเวลาอันสั้น และก้าวกระโดดไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในเวลาต่อมา

ในด้านสังคมคนเกาหลีต่างมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีถนนหนทาง ตึกรามบ้านช่องและสาธารณูปโภคเอกชนประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิงในช่วงหลังสงครามเกาหลี (ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๓) ที่สภาพบ้านเมืองเต็มไปด้วยซากปรักหักพัง ผู้คนไร้ที่อยู่อาศัยและความอดอยากยากไร้มีปรากฏไปทั่วคนเกาหลียุคใหม่ต่างภาคภูมิใจในชาติของตนเองที่มีความทันสมัย เจริญก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก อีกทั้งสามารถจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ในปี ค.ศ. ๑๙๘๖ และกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ เป็นชาติที่สองในเอเชียที่จัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกต่อจากญี่ปุ่นซึ่งจัดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๔

ท่ามกลางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายหลังที่ได้ร่วมกันสร้างชาติมากกว่า ๔๐ ปี ให้มีความแข็งแกร่ง ผลของการพัฒนาเป็นที่ประจักษ์ชัดก็คือ ประชากรที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและในภาคบริการนั้น บางกลุ่ม เช่น คนงานกรรมกร ได้ถูกทอดทิ้งให้ตกอยู่ในสภาวะที่ลำบากยากแค้น และมีจำนวนร้อยละ ๔ ที่ดำรงชีวิตอยู่ใต้เส้นความยากจน (below poverty line) ในขณะที่เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ หรือแซ็บโบลจำนวนราว ๕๐ กลุ่ม และผู้ประกอบการขนาดกลางได้รับประโยชน์มหาศาล โดยมีทรัพย์สินรวมกันมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของทั้งประเทศ สถานการณ์ดังนั้นก็ก่อให้เกิดช่องว่างของรายได้ที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นทุกปี ส่วนผู้ประกอบการอาชีพทางเกษตรกรรมอยู่ในสภาพที่พอเลี้ยงตัวเองได้

เมื่อประเทศเกิดวิกฤติทางการเงินในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ ประชาชนชั้นกลางและชั้นต่ำต่างกล่าวหาว่า แซ็บโบลเป็นตัวการสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะ (๑) ใช้การบริหารงานแบบธุรกิจครอบครัวที่ไร้ประสิทธิภาพ (๒) ขยายธุรกิจเหมือนหนวดปลาหมึกไปในกิจการมากกว่า ๓๐ - ๔๐ สาขาทั้ง ๆ ที่ไม่มีความชำนาญในการประกอบธุรกิจบางสาขา จึงประสบกับการขาดทุน (๓) ไม่มีการศึกษาวิจัยความเป็นไปได้และมองศักยภาพของตลาดที่จะรองรับผลผลิต และ (๔) ตักตวงกอบโกยผลประโยชน์ในการทำธุรกิจให้แก่ครอบครัวและพวกพ้องด้วยเหตุนี้คนงาน กรรมกรและชาวนา นักศึกษาและพนักงานบริษัทระดับล่างต่างทะเลาะแค้นเลือกนายโรห์ มูเฮียน ผู้ซึ่งประกาศนโยบายไม่เป็นมิตรกับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (แซ็บโบล) และเน้นความเป็นธรรมทางสังคมให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำประเทศในการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ ๑๖

เมื่อนายโรห์ มูเฮียน เข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการและได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปสวัสดิการทางสังคมใหม่ขึ้นนั้น เหล่านักการเมืองฝ่ายอนุรักษนิยมได้รวมตัวกันยื่นญัตติโต้สวนเพื่อถอดถอนเขาออกจากตำแหน่งภายหลังที่เขาอยู่ในตำแหน่งได้เพียง ๑๓ เดือน ต่อมา แม้เขาจะพ้นข้อกล่าวหาและกลับเป็น

ประมุขของประเทศใหม่อีกครั้ง เขาก็ไม่อาจทำอะไรได้มากนัก ทั้งนี้เป็นผลมาจากข้อจำกัดทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมที่รัฐจะต้องส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและให้มีการดำเนินธุรกิจแบบเสรี ในขณะที่เขาต้องดำเนินงานตามนโยบายเพื่อประชาสังคมแก่ผู้ที่สนับสนุนเลือกเขาขึ้นเป็นประธานาธิบดี นายโรห์จึงต้องพบกับทางสองแพร่งที่เขาไม่อาจเป็นปฏิปักษ์ต่อแซโบล มิฉะนั้น เศรษฐกิจของชาติจะพังพินาศ แต่เขาก็ไม่อาจใช้นโยบายเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางสังคมได้อย่างเต็มที่และเป็นอิสระ

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๐๐๗ (พ.ศ. ๒๕๕๐) สาธารณรัฐเกาหลีจัดให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ ๑๗ นายอี มยองบัก แห่งพรรค Grand National Party (GNP) ซึ่งเป็นพรรคที่ยึดแนวนอนุรักษนิยม ที่ได้รับความนิยมไว้วางใจจากประชาชนชาวเกาหลีอย่างท่วมท้นถึงร้อยละ ๔๘.๗ ด้วยคะแนนเสียง ๑๑,๔๙๒,๓๘๙ คะแนน

พรรค GNP ได้ประกาศใช้นโยบายหาเสียงโดยยึดแนวนอนุรักษนิยมที่มีชื่อว่า Global Korea ตามนโยบาย ๗๔๗ กล่าวคือ หากได้รับเลือก เขาจะทำให้ประเทศมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ ๗ ต่อปี เพิ่มรายได้ต่อหัวเป็น ๔๐,๐๐๐ เหรียญต่อคนต่อปี และจะยกระดับเกาหลีใต้ให้เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นลำดับที่ ๗ ของโลก อนึ่ง นายอี มยองบักได้เสนอโครงการขนาดใหญ่ด้วยการขุดคลองเพื่อการสัญจรทางน้ำระหว่างเมืองปูซาน - กรุงโซล อันจะก่อให้เกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจดังกล่าว นายอี มยองบัก จะนำเอาสปิริตเราทำได้ (Can-do spirit) มาเน้นใช้อย่างจริงจังภายหลังที่ได้รับความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงทศวรรษที่ ๑๙๖๐ - ๑๙๗๐ - ๑๙๘๐ มาแล้ว อย่างไรก็ตาม เขาก็ยังคงเน้นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ควบคู่กันระหว่าง ความเจริญเติบโตกับการลดช่องว่างของรายได้ที่แยกคนในสังคมเป็นกลุ่มคนรวยและกลุ่มคนยากจน (growth and reducing social polarization)

นอกจากนี้ นโยบายหลักมีดังต่อไปนี้

๑. ลดภาษีนิติบุคคล (corporate tax) จากร้อยละ ๒๕ เป็น ๑๐
๒. สร้างเมืองวิทยาศาสตร์ทางการค้า
๓. ลดขนาดของรัฐบาลกลาง โดยจะตัดจำนวนข้าราชการลง ๖๐,๐๐๐ ตำแหน่ง แต่เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐบาลเพื่อส่งเสริมและให้บริการภาคเอกชนและประชาชนอย่างทั่วถึง
๔. จะขยายชนชั้นกลางด้วยการเน้นให้คนสร้างธุรกิจส่วนตัว และส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางให้มากขึ้น
๕. จะเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจให้เกาหลีได้ตามทันญี่ปุ่นภายใน ๑๐ ปี เป็นต้น

ดังนั้น การที่จะให้เป้าหมายเหล่านี้บรรลุผล รัฐบาลของเขาจะสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรกับภาคธุรกิจเอกชน (business-friendly environment)

ส่วนนโยบายต่างประเทศ ผู้นำพรรค GNP เน้นความสัมพันธ์ที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับจีน ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ รวมทั้งมิตรประเทศทั่วโลก และเขาเห็นว่าจะยุติการเรียกร้องให้ญี่ปุ่นขอโทษต่อการกระทำในอดีตของประเศนี้ต่อเกาหลี ทั้งนี้เพราะสถานการณ์ของโลกและคาบสมุทรเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว สำหรับกรณีของเกาหลีเหนือ เขาจะตรวจสอบข้อตกลงทุกที่ได้ทำไว้กับเกาหลีเหนือ แม้ว่าประธานาธิบดี โรห์ มูเฮียน และประธานาธิบดีคิม เจจุง จะได้ทำข้อตกลงไว้เมื่อมีการประชุมสุดยอด ๒ ครั้ง คือในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ และ ค.ศ. ๒๐๐๗ แล้วก็ตาม โดยเขาจะเน้นการพิจารณาข้อเสนอแต่ละข้อตามหลักต้นทุนกำไร หรือ ต่อผลที่จะได้รับ (cost - benefit analysis) อนึ่ง เขาจะร่วมมือกับเกาหลีเหนืออย่างจริงจังในการยกเลิกโครงการนิวเคลียร์ทั้งหมดของเกาหลีเหนือเพื่อให้คาบสมุทรเกาหลีปลอดจากโครงการนิวเคลียร์ทั้งหมด อันจะเป็นการแผ้วถางทางไปสู่การรวมชาติด้วยสันติวิธีในอนาคต

นายอี มยองบัก ย้ำว่าเกาหลีเหนือจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน ต่อประชากรของตนเองการจะได้รับความช่วยเหลือจากเกาหลีใต้ก็ต่อเมื่อหลักมนุษยชนได้รับการปฏิบัติตามเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติที่ได้กำหนดไว้ เขากล่าวต่อไปว่าเกาหลีใต้เองก็เคยได้รับการกดดันจากนานาชาติในเรื่องนี้ในยุคเผด็จการปัก จุงฮีและชุน ดูฮวาน (ทศวรรษที่ ๑๙๗๐ - ๑๙๘๐) และเกาหลีใต้ได้ยอมกระทำตามมาแล้ว จึงน่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เกาหลีเหนือที่จะทำตามด้วยวิธีการเดียวกัน

ในเดือนธันวาคม ๒๐๑๒ จะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่ เราอาจจะประเมินผลการบริหารงานของนายอี มยองบัก ว่าได้บรรลุผลสำเร็จตามที่เขาได้หาเสียงไว้หรือไม่เพียงใดจากผลการเลือกตั้งครั้งใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้

ระบบการเมืองการปกครองของสาธารณรัฐเกาหลี



สาธารณรัฐเกาหลี ปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนให้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา รัฐสภาเป็นองค์กรนิติบัญญัติ และศาลทำหน้าที่ทางตุลาการ ทั้งนี้ เกาหลีได้มีการแบ่งเขตการปกครองเป็น ๙ จังหวัด และ ๖ เขตการปกครอง (โซล ปูซาน อินชอน แทกู กวางจู แดชอน)

สาธารณรัฐเกาหลีประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๑ โดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอดอีก ๙ ครั้ง การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งล่าสุดมีขึ้นในปี ๒๕๓๐ เมื่อรัฐบาลประธานาธิบดีชุน ดู ฮวาน ต้องประสบกับภาวะกดดันทางการเมืองจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง และในที่สุด ประธานาธิบดีชุน ดู ฮวาน ก็ยินยอมให้มีการลงประชามติ แก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง โดยอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (๕ ปี) และให้มีการจัดระบบการปกครองท้องถิ่นอิสระเป็นครั้งแรกในรอบ ๓๐ ปี นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญที่ได้รับการแก้ไข ยังได้ยกเลิกอำนาจการยุบสภาของประธานาธิบดี และให้รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดูแลและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล รวมทั้งระบุว่ากองทัพต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภา (National Assembly) เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งรัฐสภาของเกาหลีใต้เป็นรูปแบบสภาเดียวประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๒๙๙ คน โดยสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๒ ใน ๓ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ที่เหลือมาจากการแต่งตั้งโดยจัดสรรตามสัดส่วนของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า สามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีได้ หากสมาชิกรัฐสภา ๑ ใน ๓ เสนอขอและสมาชิกสภาข้างมากเห็นชอบตามเสนอ ซึ่งในกรณีการถอดถอนประธานาธิบดีนั้น ต้องเสนอโดยเสียงข้างมากและสมาชิกสภา ๒ ใน ๓ ให้ความเห็นชอบ

สาธารณรัฐเกาหลี มีสมเด็จพระจักรพรรดิเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวเกาหลีมาตั้งแต่ช่วงเป็นประเทศในอารักขาของจักรพรรดิญี่ปุ่น จนกระทั่งการสิ้นพระชนม์ของเจ้าชายกู สมเด็จพระจักรพรรดิของเกาหลีพระองค์ก่อนและไม่มีผู้สืบราชสันตติวงศ์ ส่งผลให้ราชวงศ์สิ้นสุดในปี พ.ศ. ๒๕๔๘

อย่างไรก็ตาม ประเทศเกาหลีใต้ได้มีการประกาศฟื้นฟูสถาบันพระมหากษัตริย์อีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนแต่ไม่ได้มีสถานะเป็นประมุขของประเทศ เนื่องจากประเทศเกาหลีใต้ในปัจจุบัน ปกครองด้วยระบอบสาธารณรัฐซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประมุข สมเด็จพระจักรพรรดิจึงมีเพียงหน้าที่ในการทรงเป็นประธานในพิธีที่สำคัญหรือพิธีทางศาสนา ไม่ได้ทรงเป็นประมุขหรือสัญลักษณ์ของประเทศแต่อย่างใด

ระบบงานรัฐสภา (National Assembly System)

โครงสร้างองค์กรของรัฐสภา (Organization)

เป็นระบบสภาเดี่ยว ประกอบด้วย

๑. ประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภา (Speaker and Vice Speakers)

ประกอบด้วยประธานรัฐสภา ๑ คน รองประธานรัฐสภา ๒ คน ซึ่งมาจากการเลือกในที่ประชุมสภาโดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี โดยประธานรัฐสภาจะทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมและควบคุมการบริหารกิจการของสภา ในกรณีที่ประธานรัฐสภาไม่สามารถเข้าร่วมการประชุม รองประธานฯ คนที่ ๑ หรือ ๒ จะปฏิบัติหน้าที่แทน

๒. สมาชิกรัฐสภา (Members of National Assembly)

ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๒๙๙ คน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สมาชิกรัฐสภา จำนวน ๒๔๓ คน มาจากการเลือกตั้ง โดยเขตเลือกตั้งหนึ่งกำหนดให้มีผู้แทนได้หนึ่งคน (Single Member Constituencies) และจำนวน ๕๖ คน มาจากการเลือกตั้งระบบสัดส่วน (Proportional Representation System)

๓. การประชุมสภา (The Plenary) ประกอบด้วย

(๑) การเรียกประชุมและระยะเวลาในการประชุม (Convocation and Duration of Sessions) สามารถจำแนกออกเป็นการประชุมรัฐสภาสามัญ (Regular Session) และการประชุมรัฐสภาวิสามัญ (Extraordinary Session) ซึ่งการประชุมรัฐสภาสามัญจะมีการประชุมปีละครั้ง ในวันที่ ๑ กันยายน มีกำหนดระยะเวลาการประชุม ๑๐๐ วัน ในขณะที่การประชุมวิสามัญอาจจะเปิดการประชุมโดยการยื่นร้องขอโดยประธานาธิบดีสาธารณรัฐเกาหลีหรือโดยจำนวนหนึ่งในสี่ของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด โดยจะต้องยื่นเจตจำนงและกำหนดระยะเวลาในการขอเปิดประชุมวิสามัญ การประชุมวิสามัญกำหนดเวลาประชุม ๓๐ วัน

(๒) การเปิดและการปิดสมัยประชุม (Opening and Adjournment of Meeting) การเปิดสมัยประชุม จะต้องมีการประชุมรัฐสภาเข้าร่วมการประชุมเปิดสมัยการประชุมจำนวน ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดและการปิดสมัยการประชุมจะกระทำได้เมื่อที่ประชุมมีมติให้ความเห็นชอบพระราชบัญญัติและระเบียบวาระต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์แล้ว

๔. คณะกรรมาธิการ (Committees) มี ๒ ประเภท ได้แก่

(๑) คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภา (Standing Committees) มีหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายและคำร้องทุกข์ คณะกรรมาธิการมีวาระ ๒ ปี โดยคณะกรรมาธิการสามัญมีจำนวน ๑๗ คณะ

(๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญ (Special Committees) มีหน้าที่พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจในการตัดสินใจคดีของคณะกรรมาธิการสามัญประจำสภา และเรื่องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญในระดับเดียวกัน โดยที่ประชุมรัฐสภาจะมีมติแต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒ คณะ

รัฐธรรมนูญ

สาธารณรัฐเกาหลี ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรก ในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๑ หลังจากการเรียกร้องประชาธิปไตย สำหรับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นการแก้ไขครั้งที่ ๙ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการสู่ความเป็นประชาธิปไตยอย่างเต็มรูปแบบ อันจะเห็นได้จากการลดอำนาจของประธานาธิบดีลงและเพิ่มความเข้มแข็งให้กับสภานิติบัญญัติวางแผนการด้านสิทธิมนุษยชน และที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมีบทบาททำให้เกาหลีมีความเป็นประชาธิปไตยและเป็นสังคมที่มีเสรีภาพ รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเกาหลีประกอบด้วยอารัมภบทมาตราต่าง ๆ ๑๓๐ มาตรา และข้อบังคับเพิ่มเติม ๖ ข้อ โดยแบ่งเป็น ๑๐ บท ดังนี้ หลักทั่วไป สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง สภานแห่งชาติ ฝ่ายบริหาร ศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ การจัดการเลือกตั้ง การปกครองส่วนท้องถิ่น เศรษฐกิจ และการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หลักการเบื้องต้นของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน การแบ่งแยกอำนาจ สันติภาพและประชาธิปไตยในการรวมเกาหลีได้และเกาหลีเหนือ สันติภาพและความร่วมมือระดับนานาชาติ การบังคับใช้กฎหมาย และการจัดการด้านสวัสดิการของประเทศ รัฐธรรมนูญมุ่งส่งเสริมระบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ไม่เพียงแต่จะประกาศไว้ในอารัมภบทของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเกาหลีว่า “มุ่งส่งเสริมเสรีภาพและระบอบประชาธิปไตย” แต่ยังมีกระจายอำนาจและบทบัญญัติของกฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเกาหลีใช้การปกครองระบบประธานาธิบดี โดยผ่านรัฐสภา ส่วนพรรคการเมืองจะได้รับเอกสิทธิ์ความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐ ได้บัญญัติว่า “พลเมืองจะได้รับความคุ้มครองด้านคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีสิทธิที่จะได้รับความสุขสบาย รัฐมีหน้าที่สำคัญในการรับรองสิทธิมนุษยชนของแต่ละบุคคล โดยล่วงละเมิดมิได้” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ สมาชิกรัฐสภาจะไม่ถูกจับกุมหรือคุมขังโดยไม่ได้รับอนุมัติจากรัฐสภาเสียก่อน ยกเว้นกรณีที่กระทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภาจะได้รับเอกสิทธิ์ในการพูดและการออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการกิจในรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาจะเลือกประธานรัฐสภา ๑ คน และรองประธานรัฐสภา ๒ คน โดยประธานรัฐสภามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี เท่ากับว่ารัฐสภาแต่ละสมัยสามารถมีประธานได้ ๒ คน ในกรณีนี้ที่ไม่ได้เลือกคนเดิม ประธานรัฐสภาจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนรัฐสภาและกำกับการประชุมรัฐสภารักษากฎระเบียบและดูแลการบริหารงานของรัฐสภา ในกรณีที่ประธานไม่อยู่ รองประธานจะปฏิบัติหน้าที่แทน

รัฐสภามีอำนาจตามรัฐธรรมนูญในการถอดถอนนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดี โดยการเสนอถอดถอนนายกรัฐมนตรีต้องใช้เสียงสมาชิก ๑ ใน ๓ เสนอมติ และใช้เสียงข้างมากให้ความเห็นชอบ สำหรับการถอดถอนประธานาธิบดี ต้องใช้เสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภาในการเสนอมติ และใช้เสียงสมาชิก ๒ ใน ๓ ให้ความเห็นชอบ

การประชุมรัฐสภา

สมัยประชุมรัฐสภา แบ่งออกเป็นสมัยประชุมสามัญและสมัยประชุมวิสามัญ ดังนี้

๑. สมัยประชุมสามัญ

สมัยประชุมสามัญ มีระยะเวลาไม่เกิน ๑๐๐ วัน โดยเริ่มต้นวันที่ ๑ กันยายนของทุกปี ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐสภา มาตรา ๔ ซึ่งกิจกรรมหลักในสมัยประชุมสามัญ คือ

- คณะกรรมาธิการสามัญ พิจารณาตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายนของทุกปี
- พิจารณาให้ความเห็นชอบการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินและร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินและร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณแผ่นดินปีต่อไป
- ตั้งกระทู้ถามและตอบกระทู้ถาม

๒. สมัยประชุมวิสามัญ

ประธานาธิบดี หรือสมาชิกรัฐสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภา ทั้งหมดร้องขอ หรือประธานรัฐสภา เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วน ให้เปิดประชุมสมัยวิสามัญได้ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้รัฐบาลชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหรือกิจกรรมอื่น ๆ

ในกรณีที่ประธานาธิบดีร้องขอให้เปิดการประชุมวิสามัญ ประธานาธิบดีจะต้องกำหนดวันเวลาของการประชุมที่แน่นอนและเหตุผลของการร้องขอ ในกรณีนี้ร่างกฎหมายที่จะเสนอพิจารณาจะต้องเป็นร่างกฎหมายที่นำเสนอโดยประธานาธิบดีเท่านั้น

ตามปกติการประชุมรัฐสภากำหนดให้มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด และเป็นการเปิดการประชุมต่อสาธารณชนทั่วไป ยกเว้นบางกรณีที่มีให้เปิดเผยแก่สาธารณชน โดยประธานรัฐสภาพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นเพราะเป็นเรื่องความมั่นคงของชาติ ส่วนวิธีการออกเสียงในรัฐสภาจะใช้การยื่น การขานชื่อ ใช้บัตร หรือลงคะแนนลับก็ได้ รัฐสภาอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้รายละเอียดและความเห็นในกรณีที่กำลังพิจารณาในเรื่องทางเทคนิคเฉพาะ และในเรื่องสำคัญของชาติ หรือในขณะทำการตรวจสอบรัฐบาล รัฐสภาสามารถเรียกหาหลักฐาน พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และผู้รู้มีชื่อเสียงในรัฐสภาได้

ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณากำหนดตารางการทำงานประจำปี โดยการปรึกษาร่วมกับสมาชิกรัฐสภาภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี ซึ่งหากปีต่อไปต้องจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปต้องกำหนดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีนั้น

กลุ่มเจรจาต่อรอง

ตามกฎหมายปัจจุบันของเกาหลีใต้ กำหนดให้แต่ละกลุ่มการเมืองที่มีสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๒๐ คนขึ้นไป สามารถรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มเจรจาต่อรองระหว่างพรรคการเมืองได้ นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภาที่ไม่สังกัดพรรคการเมืองสามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มอิสระเพื่อการต่อรอง หากมีจำนวน ๒๐ คนขึ้นไป แต่ละกลุ่มต่อรองจะเลือกผู้นำและวิป ทำหน้าที่ต่อรองกับกลุ่มอื่น ผู้นำกลุ่มต่าง ๆ จะประชุมเพื่อปรึกษาหารือร่วมกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำในรัฐสภา โดยกำหนดตารางวัน เวลา และการอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ที่นำเข้าไปในที่ประชุมรัฐสภา และที่ประชุมคณะกรรมาธิการ

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา

๑. อำนาจหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ

อำนาจสูงสุดของรัฐสภา ในฐานะที่เป็นตัวแทนจากประชาชนคือ อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงของปวงชน รวมทั้งเป็นหลักการพื้นฐานในการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐในระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐสภาทำหน้าที่หลักในการออกกฎหมาย และแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ

รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี มีอำนาจในการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ และเสนอร่างกฎหมาย อาจจะมีการเสนอผ่านทางสมาชิกรัฐสภาหรือทางรัฐบาล ในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาเสนอร่างกฎหมาย สมาชิกรัฐสภาจะต้องลงชื่อร่วมกันอย่างน้อย ๒๐ คน ร่างกฎหมายจะมีการเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะมีการบรรจุในวาระการประชุม ซึ่งจะมีการลงคะแนนเสียงภายหลังได้มีการตั้งกระทู้ถามและการอภิปรายแล้ว

ร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบในที่ประชุมรัฐสภาแล้ว จะถูกส่งให้รัฐบาลและประธานาธิบดีเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายภายใน ๑๕ วัน ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ภายใน ๒๐ วัน ภายหลังจากวันประกาศใช้

ในการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการด้านนิติบัญญัติ สาธารณรัฐเกาหลีได้มีการจัดตั้งสถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลีขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการจัดทำและเผยแพร่รายงานผลการวิจัยและรายงานวิจัยเกี่ยวกับระบบและการบริหารงานของฝ่ายนิติบัญญัติ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฝ่ายนิติบัญญัติทั้งในระดับชาติและระดับสากล คือ สถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลี (The Korea Legislative Studies Institute, Inc. หรือ KLSI)

๒. อำนาจหน้าที่ด้านการควบคุมตรวจสอบรัฐบาล

รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบรัฐบาลดังนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้แทนของรัฐบาล อาจเข้าร่วมการประชุมรัฐสภาหรือคณะกรรมการธิการของรัฐสภา เพื่อรายงานการบริหารราชการแผ่นดิน แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และตอบกระทู้ถาม

(๒) เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐสภาหรือคณะกรรมการธิการของรัฐสภา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้แทนของรัฐบาลต้องเข้าร่วมการประชุมรัฐสภาและตอบกระทู้ถามหรือเมื่อได้รับการร้องขอ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้รัฐมนตรีหรือผู้แทนของรัฐบาลเข้าร่วมประชุมและตอบกระทู้ถามแทนได้

(๓) อำนาจในการปลดนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง สมาชิกรัฐสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของรัฐสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอแนะต่อรัฐสภาให้พิจารณาปลดนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้ และหากสภาแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้นพ้นจากตำแหน่ง

(๔) อำนาจหน้าที่ในการถอดถอนประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารในกระทรวง ผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ ผู้พิพากษา กรรมการการเลือกตั้งสมาชิก รัฐสภาตรวจสอบและควบคุมและเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ๆ ที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย ออกจากตำแหน่ง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๔.๑) กรณีที่บุคคลดังกล่าวข้างต้นกระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน รัฐสภาสามารถเสนอญัตติเพื่อให้พิจารณาถอดถอนบุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้

(๔.๒) การเสนอญัตติให้ถอดถอนต้องมีสมาชิกรัฐสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของรัฐสภาเข้าชื่อกันโดยต้องมีสมาชิกรัฐสภาลงมติรับรองด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ยกเว้น การเสนอญัตติให้ถอดถอนประธานาธิบดีต้องเป็นมติเสียงข้างมากและต้องมีคะแนนเสียงรับรองไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของรัฐสภา

(๔.๓) เมื่อมีการเสนอญัตติให้ถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่ง ให้บุคคลดังกล่าวพักการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนจนกว่าผลการพิจารณาถอดถอนจะเสร็จสิ้น

(๔.๔) คำตัดสินให้ออกจากตำแหน่งไม่ขยายมากไปกว่าการให้ออกจากตำแหน่ง แต่อย่างไรก็ตามคำสั่งดังกล่าวจะไม่มีผลเป็นการยกเว้นความรับผิดชอบทางแพ่งหรือทางอาญาของบุคคลดังกล่าว

บุคคลใดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งจะต้องห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่มิมติให้ถอดถอน ทั้งนี้รายละเอียดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ วิธีการ และกระบวนการพิจารณาถอดถอนกำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยรัฐสภา หมวด ๑๑ มาตรา ๑๓๐ - มาตรา ๑๓๔ ส่วนการดำเนินการสอบสวนกรณีให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งของคณะกรรมการด้านกฎหมายและการยุติธรรมนั้น ให้นำกฎหมายว่าด้วยการตรวจสอบและการสืบสวนการดำเนินงานภาครัฐมาอนุโลมใช้

(๔.๕) ควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบและสอบสวนเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐสภาตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินโดยกระบวนการตรวจสอบและสอบสวน การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการตรวจสอบเกี่ยวกับงบประมาณ การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ออกกฎหมาย ตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณและตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้อำนาจในการตรวจสอบของรัฐสภานี้มาจากการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๙ ทำให้รัฐสภาควบคุมตรวจสอบรัฐบาลได้เป็นเวลา ๒๐ วันเริ่มจากวันที่ ๑๐ กันยายนของทุกปี นอกจากนั้นอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบกรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะอาจเกิดขึ้นได้เป็นกรณี ๆ ไป

(๒) กระบวนการในการตรวจสอบและสอบสวน

ในการดำเนินการตามกระบวนการในการตรวจสอบและสอบถามมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ยืนยันตารางการตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ ๒ ยกร่างแผนการตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ ๓ อนุมัติการตรวจสอบหน่วยงานราชการในที่ประชุม

ขั้นตอนที่ ๔ ดำเนินการตรวจสอบและสอบสวน

- ประกาศเปิดการพิจารณา
- พิธีสาบานตนของพยาน
- รายงาน ถามและตอบ

- แสดงความคิดเห็นสุดท้ายและปิดการพิจารณา

ประชุมรัฐสภา
 ขั้นตอนที่ ๕ ยกร่างและส่งรายงานความก้าวหน้า แนวทางการแก้ไข โดยที่

ขั้นตอนที่ ๖ ส่งเอกสารและรายงานไปยังรัฐบาลและสรุปผลลัพธ์

ขั้นตอนที่ ๗ ประเมินผล

(๔.๖) การควบคุมตรวจสอบร่างกฎหมายและการควบคุมตรวจสอบกรณีใดกรณีหนึ่ง โดยคณะกรรมการธิการ ซึ่งเป็นกลไกตรวจสอบที่สำคัญของรัฐสภา ดังนี้

(๑) คณะกรรมการธิการสามัญ มีจำนวนรวม ๑๗ คณะ มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติและข้อร้องเรียนในขอบเขตอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด

ประธานรัฐสภาอาจแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการธิการสามัญตามข้อเสนอของกลุ่มการเมืองในรัฐสภา ทั้งนี้ตามสัดส่วนจำนวนสมาชิกรัฐสภาแต่ละกลุ่มการเมือง ซึ่งสมาชิกรัฐสภาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอาจได้รับการแต่งตั้งจากประธานรัฐสภาได้

คณะกรรมการธิการสามัญแต่ละคณะ ยกเว้น คณะกรรมการว่าด้วยเซาว่าปัญหา อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการธิการสามัญ ๓ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการตรวจสอบกรณีใดกรณีหนึ่งภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการสามัญคณะนั้นก็ได้

ประธานคณะกรรมการธิการเป็นผู้แทนของคณะกรรมการธิการสามัญ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานกิจกรรมของคณะกรรมการธิการสามัญและรักษากฎ ระเบียบต่าง ๆ ซึ่งประธานคณะกรรมการธิการสามัญมาจากการเลือกตั้งโดยลงคะแนนเสียงลับของสมาชิกรัฐสภาและได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม

ในระหว่างสมัยประชุมรัฐสภา การลาออกของประธานคณะกรรมการธิการสามัญต้องได้รับความยินยอมจากที่ประชุมรัฐสภา แต่หากลาออกในช่วงปิดสมัยประชุมการลาออกต้องได้รับการอนุมัติจากประธานรัฐสภา

คณะกรรมการธิการสามัญแต่ละคณะมีรองประธานคณะกรรมการธิการสามัญ เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนประธานในกรณีที่ประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๒) คณะกรรมการวิสามัญ มี ๒ ประเภท คือ

(๒.๑) Standing Special Committee ได้แก่ คณะกรรมการวิสามัญการงบประมาณและการตรวจสอบและคณะกรรมการวิสามัญจริยธรรม ซึ่งกรรมการมาจากการแต่งตั้งของประธานรัฐสภาจากผู้แทนของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ตามสัดส่วนจำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่มการเมืองและสมาชิกในคณะกรรมการธิการสามัญแต่ละสมัย

(๒.๒) Non-Standing Special Committee มีอำนาจหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือกรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเฉพาะ

คณะกรรมการวิสามัญมาจากการแต่งตั้งหรือเลือกของประธานรัฐสภาจากกรรมการธิการสามัญ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รัฐสภามีมติให้จัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะนั้น ๆ

คณะกรรมการวิสามัญแต่ละคณะเลือกสมาชิกหนึ่งคนเป็นประธานและให้รายงานผลการเลือกต่อที่ประชุมรัฐสภา ส่วนประธานคณะกรรมการวิสามัญงบประมาณและการตรวจสอบและประธานคณะกรรมการวิสามัญจริยธรรมให้เลือกในที่ประชุมรัฐสภา

๓. อำนาจหน้าที่ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ หมวดที่ ๑๐ มาตรา ๑๒๘ – มาตรา ๑๓๐ กำหนดให้อำนาจแก่รัฐสภาในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องดำเนินการโดยเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกทั้งหมดของรัฐสภา (หรือโดยประธานาธิบดี) ซึ่งประธานาธิบดีต้องเผยแพร่ข้อเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้สาธารณชนรับทราบอย่างน้อยเป็นเวลา ๒๐ วัน

ข้อเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต้องดำเนินการตามรูปแบบและมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจเป็นข้อเสนอใหม่หรือยกเลิกบทบัญญัติเดิมหรือเพิ่มเติมบทบัญญัติในบางเรื่อง

(๒) รัฐสภา ต้องพิจารณาและทำความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่มีการแจ้งให้สาธารณชนรับทราบ หากสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๒ ใน ๓ ของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดเห็นชอบให้ถือว่าข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว

อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ต้องนำไปให้ประชาชนออกเสียงประชามติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ลงคะแนนเสียงและต้องมีผู้มาลงคะแนนเสียงจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งรัฐสภา

เมื่อร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบจากการออกเสียงประชามติแล้ว ให้ถือว่า การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสำเร็จสมบูรณ์และประธานาธิบดีต้องประกาศให้มีผลบังคับใช้โดยไม่ชักช้า

๔. อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบหรือให้ความยินยอมในเรื่องต่าง ๆ

เนื่องจากอำนาจหน้าที่หลักสามประการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภา มีอำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบหรือให้ความยินยอมในกรณีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) การให้ความยินยอมในการทำและให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รัฐสภา มีอำนาจหน้าที่ให้ความยินยอมในการทำและให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ในกรณีที่เป็นสนธิสัญญาเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือความมั่นคงร่วมกันเกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีความสำคัญเกี่ยวกับมิตรภาพ การค้าและการเดินเรือเกี่ยวกับข้อจำกัดอำนาจอธิปไตย สนธิสัญญาสันติภาพ สนธิสัญญาซึ่งจะสร้างภาระหรือการก่อกวนหรือสนธิสัญญาเกี่ยวกับกฎหมาย

(๒) การให้ความเห็นชอบในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีแผนการที่จะออกพันธบัตรแห่งชาติ หรือทำสัญญาที่อาจสร้างภาระผูกพันทางการเงินแก่รัฐนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน

(๓) การให้ความเห็นชอบคำสั่งฉุกเฉิน การเงินฉุกเฉิน การกระทำทางเศรษฐกิจหรือคำสั่งของประธานาธิบดี โดยที่หากประธานาธิบดีจะดำเนินการหรือออกคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา หากรัฐสภามีมติไม่เห็นชอบให้ถือว่า การกระทำหรือคำสั่งดังกล่าวเป็นโมฆะ

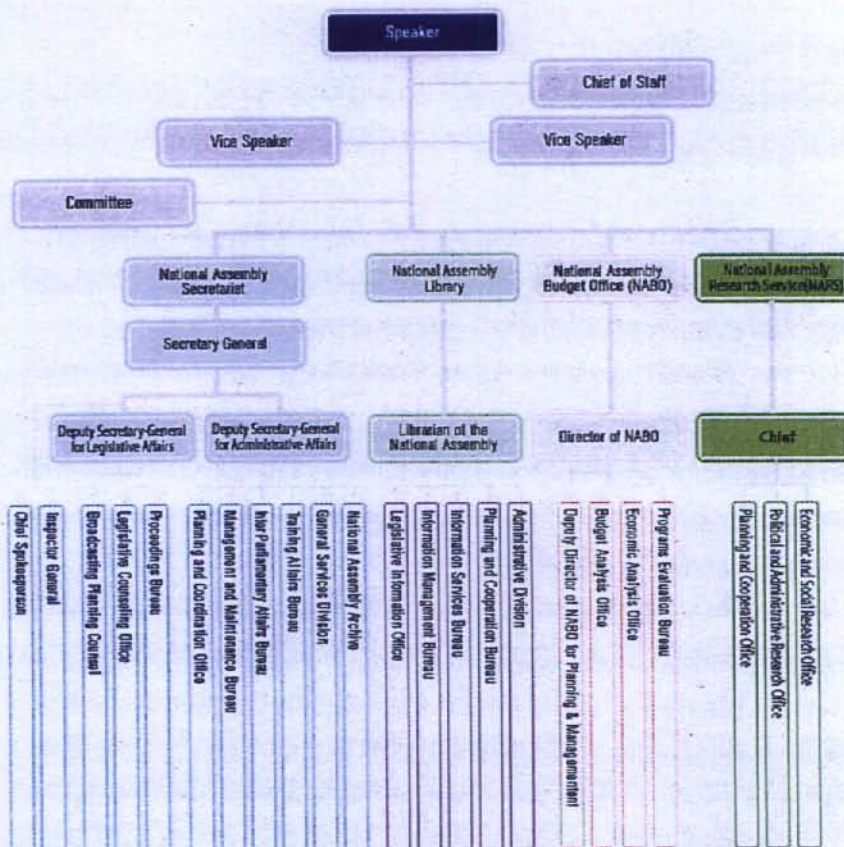
(๔) อำนาจหน้าที่ในการยกเลิกกฏอัยการศึก หากรัฐสภาพิจารณาและมีมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม ประธานาธิบดีต้องยกเลิกกฏอัยการศึกตามที่รัฐสภามีมติ

(๕) อำนาจหน้าที่ให้ความยินยอมประธานาธิบดีในการนิรโทษกรรม

(๖) อำนาจหน้าที่ให้ความยินยอมในการประกาศสงครามการส่งกำลังทหารไปยังต่างประเทศ หรือการให้กองกำลังต่างชาติตั้งอยู่ในอาณาเขตของสาธารณรัฐเกาหลี

หน่วยงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

ในการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนดนั้นจำเป็นต้องมีหน่วยงานสนับสนุน เพื่อทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่างๆ สำหรับรัฐสภาของสาธารณรัฐเกาหลีนั้น มี ๔ หน่วยงาน ซึ่งปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมดูแลของประธานรัฐสภา (Speaker) คือ ๑. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (The National Assembly Secretariat) ๒. หอสมุดรัฐสภา (The National Assembly Library หรือ NAL) ๓. สำนักงบประมาณรัฐสภา (The National Assembly Budget Office หรือ NABO) ๔. หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา (The National Assembly Research Service หรือ NARS) นอกจากนี้แล้วรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาฬียังมีสถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเป็นหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติอีก ๑ หน่วยงาน คือ ๕. สถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลี (The Korea Legislative Studies Institute, Inc. หรือ KLSI)



๑. สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (The National Assembly Secretariat)

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (The National Assembly Secretariat) จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐสภา มาตรา ๒๑ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการโดยให้อยู่ภายใต้สังกัดรัฐสภา ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภาด้านต่าง ๆ ทั้งด้านนิติบัญญัติ ควบคุมตรวจสอบงบประมาณและการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน รวมทั้งดำเนินการบริหารงานของรัฐสภา เลขาธิการรัฐสภา (The Secretary General) มาจากการแต่งตั้งของประธานรัฐสภา (The Speaker) โดยความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐสภา (plenary session) และผ่านการปรึกษาหารือกับผู้แทนกลุ่มการเมืองในสภา เลขาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของประธานรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของรัฐสภา บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ (Public Officials) ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา รวมทั้งจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานรัฐสภา เลขาธิการรัฐสภาอาจแต่งตั้งรองเลขาธิการรัฐสภาด้านนิติบัญญัติ (A Deputy Secretary General for Legislative Affairs) เพื่อรับผิดชอบงานด้านนิติบัญญัติและคณะกรรมการ และรองเลขาธิการรัฐสภาด้านการบริหาร (A Deputy Secretary General for Administrative Affairs) เพื่อรับผิดชอบงานด้านการบริหาร เช่น การวางแผนงาน การจัดทำงบประมาณ การบริหารงานบุคคล กิจการรัฐสภาระหว่างประเทศ (inter - parliamentary affairs) การฝึกอบรมและการบริการทั่วไป รวมทั้งการวางแผนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เลขาธิการรัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งจากเลขาธิการรัฐสภาอาจเสนอรายงานหรือคำชี้แจง (an explanation) ต่อคณะกรรมการตามที่ได้รับการร้องขอ และเลขาธิการอาจขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นได้ หากได้รับอนุญาตจากประธานสภา

๒. หอสมุดรัฐสภา (The National Assembly Library หรือ NAL)

หอสมุดรัฐสภา (The National Assembly Library หรือ NAL) จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐสภา มาตรา ๒๒ กำหนดให้จัดตั้งหอสมุดรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่ในการจัดหาหนังสือหรือวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับงานด้านนิติบัญญัติของรัฐสภา โดยที่ในช่วงแรกมีการออกกฎหมายว่าด้วยหอสมุดรัฐสภา ค.ศ. ๑๙๖๓ กำหนดให้หอสมุดเป็นหน่วยงานอิสระในสังกัดฝ่ายนิติบัญญัติ และเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๘๘ มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหอสมุด เพื่อความเป็นอิสระขององค์กร หอสมุดเป็นหน่วยงานในสังกัดรัฐสภา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานรัฐสภา มีพันธกิจหลัก ๒ ประการ คือให้บริการข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและหน่วยงานสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติอื่น ด้วยความเป็นกลาง (Impartial) และเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ ทันสมัย เพื่อใช้ในการพิจารณาออกกฎหมายของสภา และเป็นหอสมุดกลางของชาติในการเผยแพร่ข้อมูลความรู้สู่ประชาชน ทั้งนี้ หอสมุดเริ่มเปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป และเปิดให้บริการห้องสมุดดิจิทัล เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๙๘ หอสมุดต้องเก็บรักษาหนังสือทั่วไป วารสาร บทความ สื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่มีใช้หนังสือ นอกจากเก็บรักษาแล้วให้ดำเนินการจัด วิเคราะห์ และบริการข้อมูลต่างๆ เพื่องานด้านนิติบัญญัติและการ

ควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการอนุญาตให้สาธารณะเข้าถึงทรัพยากรเหล่านี้ด้วย เจ้าหน้าที่ของหอสมุด มีสถานะเป็นข้าราชการ (Civil Servant) ปัจจุบันมีจำนวนรวม ๒๘๑ คน ประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่างประเทศ ๑๐ คน (อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมัน ญี่ปุ่น จีน และสเปน) ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ๑ คน และบรรณารักษ์ การแบ่งส่วนงานภายในหอสมุดรัฐสภา แบ่งออกเป็น ๕ ส่วนงาน ดังนี้

(๑) สำนักบริหารจัดการและวางแผน ประกอบด้วย แผนกวางแผน และแผนกกิจการทั่วไป

(๒) สำนักขอมูลนิติบัญญัติ ประกอบด้วย ที่ปรึกษาดานขอมูลนิติบัญญัติ แผนกขอมูลดาน การวางแผน และแผนกกิจการทั่วไป แผนกทรัพยากรบริหารจัดการและการเมืองการปกครอง แผนกขอมูล ดานสังคมและเศรษฐกิจ ต่างประเทศ และแผนกขอมูลดานกฎหมาย

(๓) ฝ่ายบริหารจัดการขอมูลข่าวสาร ประกอบด้วย แผนกพัฒนาทรัพยากรดิจิทัล แผนก ฐานขอมูล หองสมุดดิจิทัล แผนกทรัพยากรดานอินเทอร์เน็ตและแผนกเทคโนโลยี

(๔) ฝ่ายบริการขอมูลข่าวสาร ประกอบด้วย แผนกบริการตามรองขอ แผนกประมวลผล และแผนกการเมืองการปกครอง แผนกขอมูลดานสังคมและบริการหอสมุด

(๕) ฝ่ายจดหมายเหตุแห่งชาติ (National Assembly Archives)

๓. สำนักงบประมาณรัฐสภา (The National Assembly Budget Office หรือ NABO)

ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ มีการก่อตั้งแผนกงบประมาณและนโยบาย เป็นส่วนงานในสังกัดของสำนักงาน เลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่ดำเนินการในดานนโยบายและวิเคราะห์แผนงบประมาณ เดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๐๓ ได้จัดตั้ง สำนักงบประมาณรัฐสภา (The National Assembly Budget Office หรือ NABO) เป็นหน่วยงานอิสระ ตาม กฎหมายรัฐสภา มาตรา ๒๒ - ๒ และต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวาดวยสำนักงบประมาณรัฐสภา ค.ศ.๒๐๐๓ (The National Assembly Budget Office Act of 2003) โดยที่มีการจัดตั้ง “สำนัก งบประมาณรัฐสภา” หรือ NABO เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๐๔

สำนักงบประมาณเป็นหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภา ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง (Non-partisan) อยู่ภายใต้การกำกับของประธานรัฐสภา ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา โดย การศึกษาวิเคราะห์วิจัย พิจารณาตรวจสอบเกี่ยวกับงบประมาณ การใช้จ่ายเงินงบประมาณ การบริหารจัดการ กองทุนและการเงินของประเทศ ซึ่งสำนักงบประมาณรัฐสภาทำหน้าที่ตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายว่าด้วยรัฐสภา และ กฎหมายว่าด้วยสำนักงบประมาณ

ภารกิจของสำนักงานงบประมาณรัฐสภา

ในฐานะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยอย่างเป็นอิสระ สำนักงานงบประมาณมีภารกิจหลักๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาวิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยการใช้จ่ายเงินงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการกองทุน

(๒) คำนวณค่าใช้จ่ายตามร่างกฎหมายกรณีมีการระบุแหล่งงบประมาณและกองทุน

(๓) วิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจ และนโยบายด้านการเงินและภาษีอากร

(๔) วิเคราะห์และประเมินโครงการของรัฐ

(๕) คาดการณ์การเงินในระยะกลางและระยะยาว

(๖) ศึกษาวิเคราะห์ตามคำร้องขอของคณะกรรมการหรือสมาชิกรัฐสภา

เมื่อจัดทำรายงานเสร็จแล้ว สำนักงานงบประมาณรัฐสภาเสนอรายงานดังกล่าวต่อสมาชิกรัฐสภา และเผยแพร่ให้กับรัฐบาลระดับชาติและระดับท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และใช้สำหรับการจัดทำนโยบายเผยแพร่ไปยังสถาบันหรือหน่วยงานทางวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ ห้องสมุดสาธารณะ ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิจัย และให้สื่อมวลชนใช้ในการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

สำนักงานงบประมาณมีบทบาทในการสนับสนุนรัฐสภาในการทำให้ภาษีของประชาชนใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชน โดยการศึกษาวิจัยในเชิงลึก การวิเคราะห์และประเมินด้านการเงินของประเทศ ซึ่งแม้ว่าจะก่อตั้งมาได้ไม่นาน สำนักงานงบประมาณรัฐสภาก็สามารถดำเนินการวิจัยและทำรายงานการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเงินของประเทศในฐานะที่เป็นองค์กรผู้เชี่ยวชาญ ได้อย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง

ทั้งนี้ความเป็นอิสระ (Independent) เป็นกลาง (Impartiality) และไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง (Non-partisan) เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ช่วยปกป้องเกียรติศักดิ์ในวิชาชีพ และทำให้ผลงานได้รับความน่าเชื่อถือ และทำให้สำนักงานงบประมาณรัฐสภาไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกัผลประโยชน์ทางการเมือง

พันธกิจของสำนักงานงบประมาณรัฐสภา สนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติโดยการวิเคราะห์และประเมินในด้านการเงินและนโยบายของประเทศ

วิสัยทัศน์ เป็นหน่วยงานวิชาการ (Think-Tank) ซึ่งเป็นที่น่าเชื่อถือจากสภาแห่งชาติ และความเชื่อมั่นจากประชาชน

เป้าหมาย เป็นสุนัขเฝ้าบ้าน (Watchdog) ด้านการเงินของชาติ และเป็นผู้นำในนโยบายค่านิยม คือ ความเชี่ยวชาญ (Expertise) ความไม่ฝักใฝ่การเมือง (Non-partisanship) ความเชื่อถือได้ (Credibility) และความเป็นอิสระ (Independent)

การบริหารงานของสำนักงานงบประมาณรัฐสภา มีประธาน (Chief) เป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน มาจากการแต่งตั้งของประธานสภารัฐสภา โดยได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการกลั่นกรอง (The Steering Committee) ด้วยการเสนอของคณะกรรมการว่าด้วยการแต่งตั้ง NABO (The Committee for Recommendation of the NABO) ทั้งนี้ ไม่ได้กำหนดวาระดำรงตำแหน่งของประธานไว้ แต่ประธานอาจถูกปลดออกจากตำแหน่งโดยประธานรัฐสภาได้ ด้วยความยินยอมของคณะกรรมการกลั่นกรอง ทั้งนี้ ประธานคนปัจจุบัน คือ Mr.Shin,Hae-Ryong

เจ้าหน้าที่ของสำนักงานงบประมาณรัฐสภา ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มาจากการแต่งตั้งของประธาน ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพและไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเมือง ปัจจุบันมีจำนวนรวม ๑๓๕ คน โดยที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านนโยบาย การเงิน เศรษฐกิจ การบริหารงานสาธารณะ สถิติ การบัญชีของชาติ กฎหมายและนโยบายสาธารณะ และในส่วนปฏิบัติการอื่น ๆ เช่น การบริหารทรัพยากรบุคคล การเงินและการบริการข้อมูล

สำนักงานงบประมาณรัฐสภาแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๔ ส่วนงาน ประกอบด้วยทีมงาน ๑๘ ทีม โดยมีโครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้

(๑) ฝ่ายบริหารจัดการและวางแผน ประกอบด้วยทีมบริการทั่วไปทีมประสานงานและวางแผน และทีมบริการข้อมูลข่าวสาร ฝ่ายบริหารจัดการและวางแผน รับผิดชอบในด้านบริหารจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรบุคคล ฝ่ายปรับปรุงและพัฒนาแผนปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งพัฒนากระบวนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การศึกษาวิจัยและการสนับสนุนระบบคอมพิวเตอร์

(๒) ฝ่ายวิเคราะห์งบประมาณ ประกอบด้วย ทีมวิเคราะห์งบประมาณด้านอุตสาหกรรม ทีมวิเคราะห์งบประมาณด้านสังคม ทีมวิเคราะห์งบประมาณด้านการบริหารจัดการ ทีมประเมินค่าใช้จ่ายในการออกกฎหมาย ๑ และทีมประเมินค่าใช้จ่ายในการออกกฎหมาย ๒ ฝ่ายวิเคราะห์งบประมาณ รับผิดชอบในการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ข้อเสนอของงบประมาณประจำปีของฝ่ายบริหาร (annual executive budget proposals) แผนการบริหารจัดการกองทุน รายได้และรายจ่ายภาครัฐและบัญชีของกองทุน

(๓) ฝ่ายวิเคราะห์เศรษฐกิจ ประกอบด้วย ทีมวิเคราะห์นโยบายเศรษฐกิจ ทีมวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค ทีมวิเคราะห์นโยบายการเงิน ทีมวิเคราะห์รายได้ภาครัฐ และทีมวิเคราะห์ระบบภาษีอากร ฝ่ายวิเคราะห์เศรษฐกิจ รับผิดชอบในการศึกษาวิเคราะห์นโยบายหลักในด้านเศรษฐกิจ การคาดการณ์เศรษฐกิจมหภาค (macro - economic outlook) การบริหารจัดการด้านการเงินของประเทศ และการกำหนดระบบรายได้และภาษีอากร (tax and revenue projections)

(๔) ฝ่ายประเมินผลโครงการ ประกอบด้วย ทีมประเมินผลโครงการด้านเศรษฐกิจ ทีมประเมินผลโครงการด้านอุตสาหกรรม ทีมประเมินผลโครงการด้านสังคม และทีมประเมินผลโครงการ

ด้านการบริหารจัดการ ฝ่ายประเมินผลโครงการ รับผิดชอบในการประเมินผล โครงการสำคัญ ๆ ของรัฐ การปฏิรูปกฎหมายและระบบการติดตามประเมินผล (performance management system and regulatory reform) รวมทั้งการวิเคราะห์ด้านการเงินของแผนงานโครงการของรัฐในระยะกลางและระยะยาว

ในการปฏิบัติงานของสำนักงบประมาณรัฐสภานั้น มีคณะที่ปรึกษา (NABO's Panel of Advisers) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจและการเงินสาธารณะ จำนวน ๑๕ คน ซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่ง ๒ ปี มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำต่อประธาน (Chief) สำนักงบประมาณรัฐสภา เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงบประมาณรัฐสภาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเช่นมืออาชีพ นอกจากนี้ในแต่ละฝ่ายยังมีที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เพื่อให้ความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษาแนะนำในกรณีมีประเด็นปัญหาสำคัญเกิดขึ้นด้วย

๔. หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา (The National Assembly Research Service หรือ NARS)

หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา (The National Assembly Research Service หรือ NARS) จัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๗ ตามกฎหมายว่าด้วยรัฐสภา มาตรา ๒๒ - ๓ และพระราชบัญญัติว่าด้วย หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัย ค.ศ. ๒๐๐๖ (The National Assembly Research Service Act of 2006) หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา หรือ NARS เป็นหน่วยงานอิสระ ที่มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนการ ปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา โดยให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

- (๑) ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยตามคำร้องขอของคณะกรรมการธิการ หรือสมาชิกรัฐสภา
- (๒) สนับสนุนข้อมูล ผลสำรวจ รายงานการศึกษาวิจัย รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ นิติบัญญัติ และนโยบาย
- (๓) จัดเก็บรวบรวม จัดการและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและ นโยบาย
- (๔) สนับสนุนข้อมูลแก่กลุ่มวิจัยของสมาชิกรัฐสภา (members' research groups)
- (๕) สนับสนุนผลการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มของกฎหมายภายในประเทศและ กฎหมายต่างประเทศ

กระบวนการให้บริการของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัย

- (๑) คณะกรรมาธิการและหรือสมาชิกรัฐสภายื่นแบบฟอร์มขอรับบริการ
- (๒) พิจารณาแบบฟอร์มขอรับบริการ
- (๓) ทีมที่รับผิดชอบดำเนินการตามคำร้องขอ
- (๔) จัดส่งข้อมูลตามคำร้องขอไปยังคณะกรรมการธิการและหรือสมาชิกรัฐสภา

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภายึดหลักความเป็นกลาง โดยไม่ฝักใฝ่ทางการเมือง (Non-partisanship) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) ทันการณ์ (timeliness) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (objectivity) และนำเชื่อถือ (confidentiality)

การบริหารงานของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัย มีผู้อำนวยการ (Director) เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน โดยที่แบ่งโครงสร้างภายในออกเป็น ๔ สำนัก และ ๑๔ ทีม ดังนี้

(๑) สำนักวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีม ได้แก่ ทีมการศึกษาและวิทยาศาสตร์ ทีมสื่อติดต่อสื่อสารทางไกลและวัฒนธรรม ทีมสุขภาพ สวัสดิการสังคม ครอบครัว และความเท่าเทียมทางเพศ และทีมสิ่งแวดล้อมและแรงงาน

(๒) สำนักวิจัยด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีม ได้แก่ ทีมการเงินและเศรษฐกิจสาธารณะ ทีมการเงินและการแลกเปลี่ยนสาธารณะ ทีมอุตสาหกรรมและและทรัพยากร และทีมที่ดิน การขนส่งและการเดินเรือ

(๓) สำนักวิจัยด้านการเมืองและการบริหารจัดการ แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีม และ ๑ คณะที่ปรึกษา ได้แก่ คณะที่ปรึกษาการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง ทีมการเมืองและกิจการสภา ทีมฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ ทีมกิจการต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ และทีมการบริหารงานสาธารณะความปลอดภัย

(๔) สำนักวางแผนและบริหารจัดการ แบ่งส่วนงานออกเป็น ๒ ทีม ได้แก่ ทีมกิจการทั่วไป และทีมวางแผนและการประสานงาน

๕. สถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลี (The Korea Legislative Studies Institute, Inc. หรือ KLSI)

สถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลีจัดตั้ง ค.ศ. ๑๙๘๑ ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (The Secretariat of the National Assembly) มาตรา ๑๐ ซึ่งกำหนดให้จัดตั้งหน่วยงานทางกฎหมาย เป็นสถาบันวิจัยที่เป็นอิสระ และไม่ฝักใฝ่ทางการเมือง (an independent and non-partisan research institute) ทั้งนี้ โดยประธานรัฐสภา หรือเลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้ควบคุมดูแล รวมทั้งอนุมัติเกี่ยวกับการบริหารงานและงบประมาณ

กฎหมายกำหนดให้ประธานรัฐสภามีอำนาจในการจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อศึกษาวิจัย สํารวจ จัดอบรม และดำเนินการอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยที่ประธานรัฐสภามีอำนาจในการให้ทุนอุดหนุน หรือสนับสนุนงบประมาณของรัฐสภาให้แก่ KLSI เลขาธิการรัฐสภาอาจส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมหรือโครงการของ KLSI ซึ่งเป็นการฝึกอบรมบุคคลที่จบการศึกษามาแล้ว (graduate students) และการประสานงานวิจัยกับรัฐสภา KLSI จัดตั้งขึ้นโดยได้รับทุนอุดหนุน ๑.๒ US\$ และมีสำนักงานอยู่ภายนอกรัฐสภามูลค่ามากกว่า ๐.๕ US\$ แต่ปัจจุบันรัฐสภาได้จัดให้สำนักงานให้อยู่ในอาคารสำนักงานของสมาชิกรัฐสภา

พันธกิจของ KLSI คือ การจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและนโยบายของประเทศต่อผู้กำหนดนโยบาย (policy makers) นักการเมือง (political scientist) และสาธารณชนด้วยวิธี เช่น โครงการวิจัยทางวิชาการ (academic research projects) และการสำรวจภาคสนาม (field surveys) การสัมมนา อบรม เวทีสาธารณะ (public forums) และเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน ขอบเขตหรือประเด็นในการศึกษาวิจัย คือ เรื่องที่เกี่ยวกับงบประมาณในการรณรงค์ทางการเมือง การล็อบบี้ (lobbying) การใช้สิทธิเลือกตั้ง (vote turnout) กระบวนการนิติบัญญัติ นโยบายของพรรคการเมือง การปฏิรูปรัฐธรรมนูญ ระบบรัฐสภา และการบริหารงานของรัฐสภา

การดำเนินการตามพันธกิจหลัก KLSI ๔ ประการ ดังนี้

๑. ดำเนินการจัดทำและเผยแพร่รายงานผลการศึกษาและรายงานการวิจัยเกี่ยวกับระบบและการบริหารงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ เผยแพร่รายงานผลการศึกษาและรายงานการวิจัยต่อคณะกรรมการจัดการฝึกอบรม และการมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในรัฐสภา ดำเนินการศึกษาวิจัยร่วมกับสถาบันอื่น ๆ และจัดกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาวิจัย ให้ทุนทำการศึกษาวิจัยและสำรวจข้อมูลภาคสนาม

๒. ดำเนินการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการพัฒนารัฐสภาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ การให้คำปรึกษาแนะนำตามความต้องการของประธานรัฐสภา จัดทำข้อเสนอเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการนิติบัญญัติ และเผยแพร่ผลการวิจัยต่อเจ้าหน้าที่และสมาชิกรัฐสภา

๓. ดำเนินการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการแลกเปลี่ยนเพื่อการพัฒนากระบวนรัฐสภา ได้แก่ ส่งเสริมโครงการศึกษาวิจัยร่วมกับสถาบันวิจัยของต่างประเทศ ร่วมในการจัดการสัมมนา ระหว่างประเทศและการสัมมนาทางวิชาการภายในประเทศ รวมทั้งเข้าร่วมการสัมมนาในต่างประเทศ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับโครงการศึกษาวิจัยและการให้ทุนอุดหนุนสถาบันของต่างประเทศ

๔. ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสร้างความเข้มแข็งของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งในระดับชาติและระดับสากล ได้แก่ การเผยแพร่จดหมายข่าว สนับสนุนและจัดการสัมมนา รวมทั้งการบรรยาย และการอภิปรายสาธารณะ และส่งเสริมสื่อมวลชนโดยการส่งบทความเผยแพร่และร่วมในรายการของสื่อมวลชน

โครงการและกิจกรรมของ KLSI ปัจจุบัน มีดังต่อไปนี้

๑. วารสารนิติบัญญัติ (Journal of Legislative Studies) เผยแพร่ จำนวน ๒ ฉบับ/ปี ภาษาเกาหลี โดยมีบทสรุปเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวารสารที่สำคัญสำหรับนักการเมือง ปัจจุบันมีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ KLSI ด้วย

๒. จดหมายข่าว (Newsletter) เผยแพร่เป็นภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ บนเว็บไซต์ของ KLSI

๓. รายงานประจำปี เผยแพร่ปีละ ๑ ครั้ง เป็นรายงานด้านนิติบัญญัติ

๔. รายงานการวิจัย เผยแพร่ปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งเป็นรายงานผลโครงการอบรมระยะเวลา ๖ เดือน โดยเนื้อหาส่วนใหญ่มาจากการร่วมสังเกตการณ์ในคณะกรรมการธิการต่าง ๆ และการดำเนินกระบวนการนิติบัญญัติ

๕. เวทีการเมืองการปกครอง (Legislative Politics Forum) ซึ่งจัดปีละ ๒-๓ ครั้ง ณ อาคารสำนักงานของสมาชิกรัฐสภา

๖. การบรรยายพิเศษ เมื่อมีนักวิชาการต่างชาติเดินทางมารัฐสภา

๗. โครงการแลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านนิติบัญญัติสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว (young graduate students)

๘. การสัมมนานานาชาติว่าด้วยการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีและรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งจัดครั้งแรก ณ กรุงโซล ในปี ค.ศ. ๒๐๐๙

๙. โครงการ “Foreign Graduate Students Training” ซึ่งกำหนดให้มี ในปี ค.ศ. ๒๐๐๙ โดยผู้เข้าร่วมโครงการต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจาก The Graduate School of International Studies (GSIS) ของมหาวิทยาลัยเกาหลี โดยผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับทุน US\$ ๑,๒๐๐ ในช่วงเวลา ๖ เดือนระหว่างการอบรม

โครงสร้างและการแบ่งส่วนงานของ KLSI มีการแบ่งเจ้าหน้าที่ออกเป็น ๒ ส่วนคือ

ส่วนแรก คณะกรรมการอำนวยการ (Board of directors) ประกอบด้วย กรรมการไม่เกิน ๑๗ คน กรรมการส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญในด้านนิติบัญญัติ มาจากการคัดเลือกกันเองของนักวิชาการในด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ การเมืองการปกครอง เศรษฐศาสตร์ นโยบายสาธารณะ สื่อสารมวลชน และการบริหารงานภาครัฐ ซึ่งมีรองเลขาธิการรัฐสภา ๒ คน ร่วมเป็นกรรมการอำนวยการด้วย คณะกรรมการอำนวยการนี้ มีวาระดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

ส่วนที่สอง เจ้าหน้าที่ (Officers) ประกอบด้วยประธาน (President) ที่ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการอำนวยการ (Chairman of the Board) เลขาธิการ (Secretary-General) รับผิดชอบในการบริหารงานของ KLSI และประธานคณะกรรมการ ๒ คณะ (Chairman of two committees) คือ การวิจัยและเอกสารเผยแพร่ และการอบรม

รายงานผลการศึกษาดูงาน
ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสาธารณรัฐเกาหลี

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นอันดับที่ ๙ ของโลกในด้านเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม ผลิตภัณฑ์ด้านเทคโนโลยีต่างๆ ของสาธารณรัฐเกาหลีอยู่ในระดับชั้นนำของโลก เช่น Samsung และ LG เป็นต้น สาธารณรัฐเกาหลีมีความก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างภาครัฐและประชาชน การส่งข้อมูลจากภาครัฐสู่ประชาชนมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงช่องทางการสื่อสารไปจากสมัยก่อน สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับประชาชนเป็นอย่างมาก การที่รัฐบาลจะดำเนินการตามนโยบายใด ๆ ก็จะต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม หรือเมื่อมีนโยบายใหม่ๆ ออกมา ซึ่งสอดคล้องกับการที่ประชาชนสนใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกันอย่างแพร่หลาย เพื่อการรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ถูกพัฒนาให้มีความเร็วสูงขึ้นให้รองรับความต้องการใช้งานของประชาชนที่ต้องการรับข้อมูลข่าวสารที่สะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ รัฐบาลได้ใช้ระบบการให้บริการแก่ประชาชน ผ่านระบบที่เรียกว่า Policy Customer Relationship Management (PCRM) โดยจัดกลุ่มประชาชนเพื่อการจัดส่งข้อมูลข่าวสารเฉพาะด้านให้ตรงกับความสนใจผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และส่งข้อมูลผ่านทาง SMS อาทิ ด้านเศรษฐกิจการค้า และด้านการศึกษา เป็นต้น

ในช่วงแรกของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ รัฐบาลมีบทบาทค่อนข้างสูง เช่น การออกใบอนุญาตและการจัดสรรคลื่นความถี่ ตลอดจนการกำหนดกฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในประเทศ ซึ่งในเวลาต่อมาเมื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศมีความเข้มแข็งและเจริญเติบโตมากขึ้น บทบาทของรัฐบาลก็ลดลง และมีหน้าที่เพียงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือการประชาสัมพันธ์เท่านั้น ภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการผลิตและสร้างตลาดแรงงานรวมทั้งการลงทุน

ในการแข่งขันด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเกาหลี รัฐบาลเป็นผู้สร้างกติกากการแข่งขันพื้นฐาน แต่ภายหลังรัฐบาลมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนด้านการบริการมากกว่า และได้เร่งพัฒนา ด้าน e-Government เพื่อลดในเรื่องของความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยี (Digital Divide) ตลอดจนพยายามสร้างโครงสร้างเครือข่าย (Network Infrastructure) ทั้งนี้ ในด้านอุตสาหกรรม ก็ได้พยายามสร้างและสนับสนุนบุคลากรด้าน SMEs ให้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุนกับภาครัฐด้วย เพื่อช่วยลดงบประมาณในการลงทุนของภาครัฐลง

สำหรับนโยบายการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รัฐบาลให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ แม้จะเป็นช่วงวิกฤติเศรษฐกิจก็จะไม่ลดงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาลง ทั้งนี้ รัฐบาลได้พยายามดำเนินการให้รัฐวิสาหกิจกลายเป็นบริษัทเอกชนด้วย โดยรัฐบาลมีความเชื่อว่าเมื่อรัฐวิสาหกิจที่ให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแปรสภาพเป็นบริษัทเอกชนแล้วจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้

รัฐบาลเกาหลียังมีนโยบายในการสนับสนุนและสร้างความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ให้กับประชาชนด้วย โดยการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียนทั่วประเทศเกาหลีมากกว่า ๑๐,๐๐๐ โรงเรียน และส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ถึงกว่า ๑๐ ล้านคน ตลอดจนส่งเสริมการใช้ระบบ e-Government และ e-Parliament เช่น การออกเสียงเลือกตั้งผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

www.korea.kr เป็น website ของรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี ที่ประชาชนสามารถค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ได้ตามต้องการ รวมทั้งสามารถส่งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะไปให้รัฐบาลได้ ซึ่งทางภาครัฐก็จะเก็บรวบรวมข้อคิดเห็นของประชาชนไว้เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ต่อไป



นอกจากนี้ กระทรวงวัฒนธรรม การกีฬาและการท่องเที่ยว ยังได้พัฒนาระบบที่ให้บริการข่าวสารแก่สื่อมวลชน เรียกว่า e-Briefing system โดยกระบวนการทำงานเป็นรูปแบบการตอบสนองข่าวสารที่ผู้สื่อข่าวขอข้อมูลผ่านอิเล็กทรอนิกส์และสามารถให้ผู้บริหารของกระทรวงแถลงข่าวหรือตอบข้อซักถามของผู้สื่อข่าวผ่านระบบการประชุมทางไกลได้อีกด้วย

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide)

ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide) หมายถึง การแบ่งแยกกลุ่มของประชากรผู้ซึ่งสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ กับกลุ่มของประชากรซึ่งไม่สามารถเข้าถึงและไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ (Information) และความรู้ (Knowledge) ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) โดยพิจารณาการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า การเข้าถึงเฉพาะคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถทำให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศและรู้ได้อย่างเพียงพอ หากจะเปรียบเทียบให้เห็นภาพที่ชัดเจนและเข้าใจได้โดยง่าย ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศก็เปรียบเสมือนปัญหาความยากจนในทางเศรษฐกิจ หากแต่เป็นความยากจนทางสารสนเทศและความรู้ในสังคมข้อมูลข่าวสาร (Information Society) ดังนั้น การพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ จะต้องแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำควบคู่ไปกับปัญหาความยากจนด้วย เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศโดยนำไปสู่การพัฒนาในสังคมและระบบเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่าในประเทศที่พัฒนาแล้วนั้น ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ง่ายและประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในทุก ๆ ส่วนของประเทศ

คณะศึกษาตุงานพบว่าการปรับปรุงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide) เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะส่งผลกระทบต่อทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง โดยที่การกำหนดนโยบายของรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มหรือลดระดับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ นั้น สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้ความสำคัญต่อ Digital Divide โดยกำหนดแนวนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ (Information and Communication Technology : ICT) เริ่มต้นจากคน ด้วยการสร้างความตระหนักในการใช้ ICT และปลูกจิตสำนึก รวมทั้งความรู้ให้กับคนในประเทศ ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดช่องว่างในการเข้าถึงและสร้างความเท่าเทียมในการใช้งาน เพื่อสร้างความเท่าเทียมในโอกาสการเข้าถึงและใช้งานให้กับกลุ่มคนด้อยโอกาส โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการ

สำหรับประเทศไทยที่ได้ประกาศใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ มีเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ โดยให้ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งประเทศ มีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์ และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจรรย์ญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information Literacy) ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำเนินชีวิตประจำวัน และยกระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ โดยให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงสุด ๒๕ % (Top Quartile) ของประเทศ ที่มีการจัดลำดับทั้งหมดใน Networked Readiness Index ซึ่งในปี ๒๕๕๓ มีจำนวนประชากรการใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ๑๙.๑ ล้านคน (จากจำนวนประชากรอายุ ๖ ปี ขึ้นไปทั้งสิ้นประมาณ ๖๑.๙ ล้านคน) คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๒ ประมาณ ๒๗ % ขณะที่ปริมาณการใช้งานเว็บไซต์ของประเทศไทยมีเพียงแค่ ๖ % สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยให้ความสนใจข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ต่างประเทศมากขึ้น

ทั้งนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ในการนำ ICT มาใช้ กำหนดเป้าหมายให้ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ สามารถเข้าถึงบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ และมีความรอบรู้ ในการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้ ตามโครงการที่เปิดให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายในที่สาธารณะฟรี (Free Public Wi-Fi) โดยที่กระทรวงไอซีทีได้ร่วมกับผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวน ๖ ราย ได้แก่ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ AIS บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ DTAC บริษัท ทรูมูฟ จำกัด บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) รวมถึงคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในฐานะผู้กำกับดูแลผู้ให้บริการภาคเอกชนตั้งแต่ มกราคม ๒๕๕๕ ตามนโยบายสมาร์ตไทยแลนด์ซึ่งได้ตั้งเป้าหมายจุด Wi-Fi ทั่วประเทศภายในสิ้นปี ๒๕๕๕ จะมี Wi-Fi ครอบคลุมมากกว่า ๑ แสนจุดทั่วประเทศ ด้วยความเร็ว ๒ Mbps เน้นพื้นที่สาธารณะที่มีความต้องการสูง สถานที่ราชการ และสถานศึกษา และในไตรมาส ๒ ของ ปี ๒๕๕๖ ขยายเป็น ๒.๕ แสนจุด และภายในปี ๒๕๕๘ จะครอบคลุมทั่วประเทศจำนวน ๔ แสนจุด

คณะศึกษาตุงานได้พิจารณาจากสถานะของ Digital Divide ของไทย แม้ว่าจะมีความเหลื่อมล้ำทางฐานะเศรษฐกิจสังคมและความรู้ก็ตาม แต่อย่างไรก็ดีจากโอกาสที่ภาครัฐได้กำหนดเป้าหมายให้แก่ประชาชนให้สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้สะดวกเพิ่มขึ้น โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จากสถิติอัตราการใช้ Wi-Fi ตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงปัจจุบันมีผู้เข้าถึงทะเบียนใช้งานแล้ว ๗ แสนราย จึงคาดการณ์ได้ว่าใน ๕ ปี ข้างหน้า ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของไทยจะลดลง เนื่องจากได้รับโอกาสและมีความรู้เพิ่มขึ้น โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดช่องว่างในการเข้าถึงและสร้างความเท่าเทียมในการใช้งานเช่นเดียวกับกับสาธารณรัฐเกาหลี

ห้องประชุมรัฐสภาดิจิทัลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (Digital Chamber)

ในปี ๒๕๓๙ - ๒๕๕๑ รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงทุนด้วยเงินจำนวน ๗๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อใช้ในการดำเนินการด้าน e-Democracy ให้เป็นระบบประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ โดยได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานของรัฐสภา และข้อมูลอยู่ในรูปของดิจิทัล

ห้องประชุมรัฐสภาดิจิทัลแห่งสาธารณรัฐเกาหลีมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการประชุม ดังนี้

๑. ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ (Proceeding Management)
๒. ระบบลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Voting)
๓. ระบบกระดานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board)
๔. ระบบควบคุมบนบัลลังก์ประธาน (Speaker's Seat)
๕. ระบบส่งข้อความ (Messaging)



๑. ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ

ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ เชื่อมต่อกับระบบร่างพระราชบัญญัติ (e-Bills System) ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติประกอบด้วย ระบบระเบียบวาระการประชุม (Agenda on screen) ระบบลงคะแนน (e-Voting) และระบบแสดงผล นอกจากนี้ยังสามารถจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลเพื่อการเผยแพร่สู่สาธารณะ ซึ่งได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการร่างกฎหมาย และข้อมูลบันทึกการประชุม เป็นต้น

๒. ระบบลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Voting)

สมาชิกรัฐสภาสามารถลงคะแนนผ่านทางหน้าจอสัมผัส (Touch Screen) หรืออุปกรณ์ลงคะแนน (Voting Device) ซึ่งสามารถแสดงสถานะของการลงคะแนนผ่านทางหน้าจอสัมผัสทันที และผลการลงคะแนนยังสามารถแสดงผ่านทางกระดานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board) และหน้าจอสัมผัสของสมาชิกแต่ละคน นอกจากนี้ ผลการลงคะแนนจะถูกเก็บลงฐานข้อมูลเพื่อนำไปประมวลผลในการจัดทำบันทึกการประชุมได้



๓. ระบบกระดานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board)

ภายในห้องประชุมรัฐสภายังประกอบไปด้วยห้องควบคุมภาพและเสียงซึ่งจะทำหน้าที่หลักในการควบคุมระบบกระดานอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถส่งสัญญาณภาพและเสียงไปยังกระดานอิเล็กทรอนิกส์ในห้องประชุม แท่นอภิปราย (Podium) และจุดอื่น ๆ ที่ต้องการเผยแพร่

นอกจากนี้ กระดานอิเล็กทรอนิกส์ที่ติดตั้งที่แท่นอภิปราย เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงาน มีความสามารถ ดังนี้

๑. สามารถปรับระดับความสูงต่ำปรับทิศทางซ้ายขวาผ่านทางปุ่มควบคุมได้
๒. สามารถแสดงภาพวิดีโอหรือ presentation โดยใช้ปุ่มควบคุม

๔. ระบบควบคุมบนบัลลังก์ประธาน (Speaker's Seat)

เป็นระบบที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของประธานในที่ประชุมสภา ให้สามารถควบคุมการทำงานโดยใช้ระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติผ่านทางกระดานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board Viewer) มีหน้าจอสำหรับแสดงวาระการประชุมและหน้าจอสำหรับการดำเนินการลงคะแนน และจอสำหรับบอกบทพูด (ขั้นตอนการประชุม) โดยมีปุ่มสำหรับดูบทพูด ชื่อและที่นั่งผู้เข้าร่วมประชุม

๕. ระบบส่งข้อความ (Messaging)

เป็นระบบรับและส่งข้อความระหว่างบุคคล สมาชิกรัฐสภาสามารถใช้หน้าจอสัมผัสที่โต๊ะประชุมสำหรับการรับและส่งข้อความไปยังบุคคลอื่นๆ ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้

ระบบและอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้บริการภายในห้องประชุมรัฐสภา

ในห้องประชุมรัฐสภาบริเวณที่นั่งประชุมของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีจะมีป้ายชื่อของสมาชิกรัฐสภาติดอยู่ โดยแต่ละที่นั่งประกอบไปด้วยคอมพิวเตอร์ที่มีจอภาพแบบสัมผัส (touch screen) ชนิด Thin Client Terminal ด้านล่างมีช่องต่อหูฟังและ USB port แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ลงคะแนน (Voting Device) เมื่อไม่ใช้งานคอมพิวเตอร์ หน้าจอคอมพิวเตอร์จะถูกเลื่อนเก็บไว้ใต้โต๊ะ ทำให้สมาชิกมีพื้นที่ทำงานบนโต๊ะกว้างขึ้น และเมื่อต้องการใช้งานระบบจะเลื่อนหน้าจอขึ้นจากใต้โต๊ะพร้อมกัน ทุกที่นั่งหน้าจอใช้ระบบสัมผัส และสามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งประจำที่นั่งของสมาชิกแต่ละคนหน้าจอ

เป็นระบบสัมผัสทำให้สมาชิกสามารถเรียกดูเอกสารที่ใช้ในการพิจารณากฎหมายและสมาชิกยังสามารถสืบค้นเอกสารอื่นๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

การลงคะแนนเสียงเห็นชอบไม่เห็นชอบหรืองดออกเสียงต่อร่างกฎหมาย สมาชิกสามารถลงคะแนนผ่านหน้าจอหาก “ไม่เห็นชอบ” สัมผัสที่ช่องสีแดงบนหน้าจอหาก “เห็นชอบ” สัมผัสช่องสีเขียวและ “งดออกเสียง” สัมผัสที่ช่องสีเหลือง หรืออาจจะลงคะแนนผ่านอุปกรณ์ลงคะแนนที่ได้ติดตั้งไว้ได้โต๊ะใกล้กับแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้ ผลจากการลงคะแนนนี้จะแสดงบนหน้าจอขนาดใหญ่ด้านหน้าเวที จำนวน ๒ จอ โดยจะมีชื่อของสมาชิกทุกคนพร้อมแถบสีที่ลงคะแนนและสามารถแสดงผลการลงคะแนนในรูปแบบสถิติ ทั้งนี้ ผลการลงคะแนนเสียงจะเผยแพร่ให้ประชาชนทราบผ่านอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ หากสมาชิกลงคะแนนไปแล้วภายหลังเกิดเปลี่ยนใจหรือคิดผิดก็สามารถยกเลิกการลงคะแนนเสียงนั้นได้และระบบจะให้ลงคะแนนเสียงใหม่อีกครั้งซึ่งหมายความว่าขณะที่จะกดปุ่มลงคะแนนเห็นชอบไม่เห็นชอบหรืองดออกเสียงเมื่อสมาชิกกดปุ่มใดปุ่มหนึ่งแล้วจะไม่สามารถกดปุ่มอื่นได้อีกยกเว้นปุ่มยกเลิก

ที่นั่งของประธานจะตั้งอยู่ตรงกลางเวที ส่วนที่นั่งของเลขาธิการรัฐสภาจะอยู่ฝั่งซ้ายของประธานและที่นั่งของสมาชิกรัฐสภา มีจำนวน ๒๙๙ ที่นั่ง แต่ละที่นั่งมีป้ายชื่อของสมาชิกประจำที่นั่งโดยสมาชิกจะเลือกให้เขียนแบบภาษาเกาหลีหรือเขียนชื่อในแบบภาษาจีนก็ได้ ด้านหลังที่นั่งของประธานติดตั้งกระดานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแสดงข้อความต่างๆ แสดง presentation อีกทั้งยังสามารถแสดงภาพบรรยากาศการประชุมในห้องประชุมได้ หน้าจอคอมพิวเตอร์ของที่นั่งประธานจะแสดงแผนที่นั่งของสมาชิกทั้งหมด ทำให้ประธานสามารถตรวจสอบจากหน้าจอว่าสมาชิกเข้าร่วมประชุมหรือไม่ ซึ่งจะช่วยในเรื่องการนับองค์ประชุมได้อย่างรวดเร็ว

ในกรณีที่สมาชิกจะลุกขึ้นอภิปรายที่แท่นอภิปราย (podium) ซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าเวทีจะต้องได้รับอนุญาตจากประธานรัฐสภาก่อน ส่วนสมาชิกที่ต้องการอภิปรายเป็นลำดับถัดไปจะต้องนั่งรอในที่นั่งของตน แต่ในบางครั้งหากประธานอนุญาตสมาชิกก็สามารถอภิปราย ณ ที่นั่งประจำของตนได้ แต่โดยธรรมเนียมแล้วจะต้องมาอภิปรายที่แท่นอภิปรายเท่านั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตัวเลขจะทำหน้าที่จดคำอภิปรายของสมาชิกในการประชุมทุกครั้งและเมื่อถอดเทปแล้วจึงเผยแพร่รายงานการประชุมผ่านอินเทอร์เน็ต

ผู้เข้าเยี่ยมชมมีที่นั่งที่แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ที่นั่งสำหรับประชาชนทั่วไปและที่นั่งของบุคคลสำคัญ (VIP) ที่นั่งของประชาชนทั่วไปอยู่บริเวณชั้น ๒ ของห้องประชุม ส่วนที่นั่งสำหรับบุคคลระดับวีไอพีอยู่ชั้น ๒ ทางซ้ายมือของเวที

นอกจากนี้ ยังมีห้องสำหรับสื่อมวลชนที่ชั้น ๒ อยู่ทางขวามือของเวที ในส่วนเพดานของห้องประชุมซึ่งตกแต่งด้วยโคมไฟจำนวน ๓๖๕ ดวง มีความหมายถึงจำนวนวันในหนึ่งปีสำหรับกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมาย

หลังจากที่ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมแล้วประธานคณะกรรมการธิการหรือกรรมาธิการจะรายงานผลการพิจารณาหลังจากพิจารณารายงานดังกล่าว สมาชิกจะดำเนินการอภิปรายและจากนั้นจึงเป็นการลงคะแนนทางอิเล็กทรอนิกส์ ประธานรัฐสภาจะประกาศผลการลงคะแนน เมื่อได้ดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมจนจบแล้วประธานรัฐสภาจะสั่งปิดประชุม ทั้งนี้ ประชาชนสามารถติดตามชมการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาได้ทางโทรทัศน์และเว็บไซต์ของรัฐสภา

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้ใช้ระบบดิจิทัลในการดำเนินงานของรัฐสภามาตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๘ และได้พัฒนาระบบสนับสนุนการประชุมซึ่งหน้าจจะแสดงระเบียบวาระการประชุมตลอดจนเอกสารอื่นๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ เมื่อดูที่หน้าจจะเห็นแถบเมนูคำสั่งต่างๆ ไล่เรียงตั้งแต่วาระการประชุม เอกสารการประชุมระบบข้อมูลของรัฐสภาและบริการอื่น ๆ สมาชิกสามารถเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตใช้ e-mail หรือโปรแกรม MSN ในการติดต่อสื่อสารได้ สมาชิกสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในห้องสมุดรัฐสภา สาธารณรัฐเกาหลีได้จากคอมพิวเตอร์ประจำที่นั่งของตนโดยการเข้าไปที่เว็บไซต์ของห้องสมุดและยังสืบค้น หนังสือในห้องสมุดรัฐสภาได้ด้วยโดยในเว็บไซต์จะแสดง e-Book จำนวน ๑.๙ ล้านเล่ม



คุณลักษณะเด่นของระบบรัฐสภาดิจิทัลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (Digital Chamber) ประกอบด้วย

๑. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสนับสนุนการทำงานด้านนิติบัญญัติได้อย่างต่อเนื่องครบทุกกระบวนการ ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระบบนิติบัญญัติ โดยภาพรวมของระบบต่างๆ จะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์เข้าด้วยกัน และมีระบบหน้าจอสัมผัสที่สามารถอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานระบบต่าง ๆ เช่น ระบบ e-Book และสามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งมีระบบส่งข้อความได้
๒. การให้บริการที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถบริหารจัดการระบบฯ ได้ทั้งจากที่นั่งประธานรัฐสภาและจากห้องควบคุมกลาง (Control Center)
๓. ระบบที่ให้บริการมีเสถียรภาพ มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของระบบฯ อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ระบบสามารถทำงานได้ต่อเนื่อง
๔. การรักษาความปลอดภัยที่ดี การบริหารจัดการเครือข่ายที่ให้บริการระบบนิติบัญญัติภายในและระบบอินเทอร์เน็ต โดยแยกส่วนกันเพื่อการป้องกันภัยคุกคามและรักษาความปลอดภัย
๕. การเตรียมความพร้อม โดยบริการระบบเครือข่ายฯ และคอมพิวเตอร์แม่ข่ายสำรอง ในกรณีที่ระบบหลักมีปัญหา

บริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
(Samsung Electronics Co Ltd)

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เดินทางไปยังบริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยบริษัทได้ให้การต้อนรับและจัดการบรรยายพร้อมนำเสนอประวัติและผลงานของบริษัทด้วยระบบมัลติมีเดีย และได้นำชมนวัตกรรมของบริษัทที่ได้จัดทำขึ้นใหม่ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดและส่วนที่คิดค้นขึ้นใหม่เพื่อนำเสนอต่อตลาดโลกต่อไป จากการรับฟังการบรรยายของคณะศึกษาดูงาน และจากเอกสารประกอบการศึกษาดูงาน สามารถสรุปการศึกษาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ณ บริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ได้ดังนี้



๑. ประวัติ Samsung

เริ่มจากการที่เป็นบริษัทซึ่งทำธุรกิจส่งออกเล็กๆ ที่เมืองแทกู สาธารณรัฐเกาหลี Samsung ได้เติบโตจนกลายมาเป็นหนึ่งในบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ชั้นนำของโลก โดยเฉพาะในธุรกิจเครื่องใช้ดิจิทัลและมีเดีย เซมิคอนดักเตอร์ หน่วยความจำ และการเชื่อมต่อระบบ ซึ่งปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์และกระบวนการคุณภาพสูงสุดที่เป็นนวัตกรรมของ Samsung ได้รับการยอมรับในระดับโลก ที่แสดงถึงผลสำเร็จการขยายไลน์ผลิตภัณฑ์ การสร้างรายได้ และเพิ่มส่วนแบ่งการตลาด โดยมุ่งเน้นพันธกิจของการสร้างชีวิตที่ดีกว่าสำหรับผู้บริโภคทั่วโลก

๒. ผู้บุกเบิกสู่ยุคดิจิทัล

ยุคดิจิทัลได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและให้โอกาสแก่ธุรกิจทั่วโลก โดยที่ SAMSUNG ได้ตอบรับด้วยเทคโนโลยีที่ล้ำหน้า การแข่งขันด้านการผลิตภัณฑ์และสร้างนวัตกรรมที่ต่อเนื่อง

ตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษ ๑๙๙๐ เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน ดาวสามดวงบนพากฟ้าที่ส่องแสงนำทางให้ ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ (ซัมซุง ในภาษาเกาหลี แปลว่า ดาวสามดวง) ก้าวขึ้นมาเป็น Global Brand ได้ก็คือ เทคโนโลยี ดีไซน์ และแบรนด์มาร์เก็ตติ้ง

ประกายของดาวดวงแรกนั้น นาย Jong yong yun CEO ของ ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ ถึงกับกล่าวว่า “The core of an electronics company is technology. You cannot survive without the ability to develop products independently” ปี ๒๐๐๕ ซัมซุงใช้งบ R&D ทั้งสิ้น ๕๓๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มจาก ๔.๓ พันล้านเหรียญสหรัฐในปี ๒๐๐๔ การทุ่มงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจำนวนมหาศาล เพื่อให้ได้มาซึ่ง Super Technology

ดาวดวงที่สอง “An enterprise’s most vital asset lies in its design and creative capability. This will determine the winner in the 21 century. กล่าวยืนยันโดยนาย Kun – Hee Lee ประธานบริษัท ซัมซุง

สำหรับดาวดวงสุดท้าย ซัมซุงเพียรพยายามให้ผู้บริโภคในทุกทวีปทั่วโลก มองตัวเองในฐานะ Global Premium Brand ผ่านภาพลักษณ์ระดับโลกมากมาย เช่น Brand Campaign การสนับสนุนกีฬาโอลิมปิก ป้ายที่ออกเสื่อสโมสรเซลซี ฯลฯ

ดาวประกายของดาวทั้งสามดวง คือ รหัสลับของนวัตกรรม (Innovation)

ปัจจุบัน - ๒๐๐๐	ผู้บุกเบิกสู่ยุคดิจิทัล
๒๐๐๐ - ๑๙๙๗	ก้าวล้ำหน้าพรมแดนดิจิทัล
๑๙๙๗ - ๑๙๙๔	เป็นผู้ขับเคลื่อนทั่วโลก
๑๙๙๔ - ๑๙๙๐	การแข่งขันในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
๑๙๙๐ - ๑๙๘๐	การก้าวเข้าสู่ตลาดระดับโลก
๑๙๘๐ - ๑๙๗๐	การเปลี่ยนเข้าสู่อุตสาหกรรมและอิเล็กทรอนิกส์
๑๙๗๐ - ๑๙๓๘	การเริ่มต้นของ SAMSUNG

จากการเป็นผู้บุกเบิกสู่ยุคดิจิทัล Samsung ได้มุ่งในทุกความท้าทายคือโอกาสเพื่อจะได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในผู้นำด้านอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลของโลก โดยมุ่งมั่นที่จะเป็น “ที่สุดของโลก” ทำให้ Samsung กลายเป็นผู้มีส่วนแบ่งทางการตลาดอันดับหนึ่งของโลกในสินค้ากว่า ๑๓ ชนิด ซึ่งรวมถึง เซมิคอนดักเตอร์ (Conductor) TFT-LCD มอนิเตอร์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ CDMA โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอด้วยการวิจัยและพัฒนาในสายงานเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งรวมถึงแฟลช (Flash) เมโมรี่ (Memory) และ นอนเมโมรี่ (Non Memory) คัสตอมเซมิคอนดักเตอร์ (Custom Semi-Conductor) DRAM และ SRAM และรวมถึงการผลิต LCD ที่ดีที่สุด โทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมทั้งเครื่องใช้ดิจิทัลและอื่นๆ

๓. ปรัชญาของ Samsung

Samsung ดำเนินงานตามปรัชญาธุรกิจโดยทุ่มความสามารถและเทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการชั้นยอดที่ช่วยให้สังคมโลกดีขึ้น ทั้งนี้ Samsung ได้ค้นหาบุคลากรที่มีความสามารถจากทั่วโลกเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผลิตภัณฑ์ของบริษัท

๔. ค่านิยมของ Samsung

“เราเชื่อว่าการใช้ชีวิตโดยมีคุณค่าที่แข็งแกร่งคือสิ่งสำคัญสำหรับธุรกิจที่ดีของ Samsung หลักเกณฑ์ในการดำเนินธุรกิจที่เคร่งครัดและค่านิยมหลักคือหัวใจของการตัดสินใจของเรา”



บุคลากร : Samsung มอบโอกาสในการพัฒนาศักยภาพให้ถึงจุดสูงสุดสำหรับพนักงานทุกคน



ความเป็นเลิศ : ทุกสิ่งที่ทำที่ Samsung ล้วนถูกขับเคลื่อนด้วยความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าเพื่อความ
เป็นเลิศและไม่ลังเลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีที่สุดให้กับตลาด



การเปลี่ยนแปลง : สำหรับเศรษฐกิจระดับโลกในปัจจุบันที่ก้าวอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงคือสิ่ง
ที่จำเป็นต้องมีอยู่เสมอและนวัตกรรมคือสิ่งที่สำคัญสำหรับความอยู่รอดของบริษัท จากที่ได้ปฏิบัติมาเป็นเวลา
๗๐ ปี Samsung ตั้งเป้าหมายสำหรับอนาคตและคาดการณ์ความต้องการของตลาดเพื่อให้สามารถนำพาบริษัท
ไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว



ความน่าเชื่อถือ : การปฏิบัติตามหลักจริยธรรมคือรากฐานของบริษัท ทุกสิ่งที่ทำล้วนอยู่ภายใต้การ
ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมที่มอบความยุติธรรมและความเคารพต่อผู้ถือหุ้นทั้งหมดด้วยความโปร่งใสอย่าง
แท้จริง



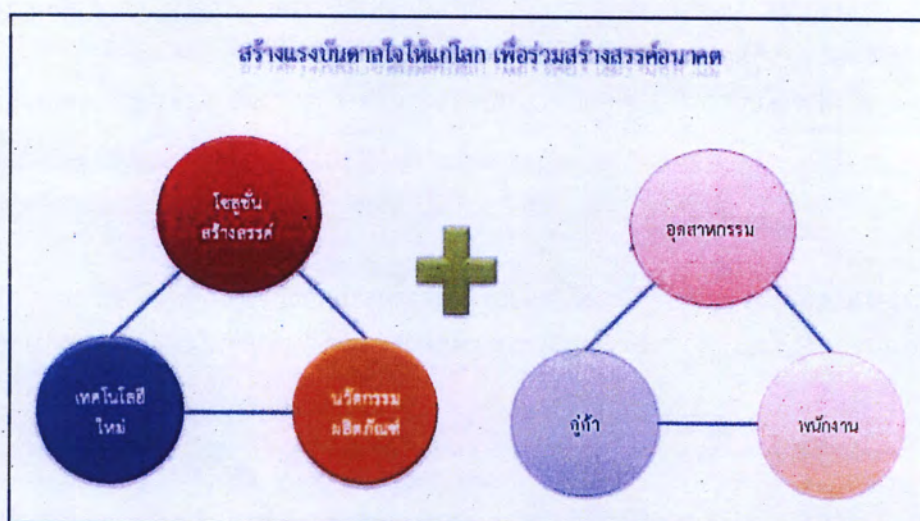
ความมั่งคั่งร่วมกัน : ธุรกิจไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากขาดการสร้าง ความมั่งคั่งและ
โอกาสให้กับผู้อื่น Samsung ได้อุทิศตนเพื่อเป็นองค์กรธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในทุก
ชุมชนที่ดำเนินธุรกิจทั่วทุกมุมโลก



๕. วิสัยทัศน์ ๒๐๒๐

ซัมซุงได้กำหนดวิสัยทัศน์ใหม่ของบริษัทสำหรับการทำงานในทศวรรษใหม่เอาไว้ว่า “สร้างแรงบันดาลใจให้แก่โลก เพื่อร่วมสร้างสรรค์อนาคต” (Inspire the World, Create the Future)

วิสัยทัศน์ใหม่นี้สะท้อนความมุ่งมั่นของซัมซุงในการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ชุมชน ด้วยจุดเด่น ๓ ประการ คือ “เทคโนโลยีใหม่” “นวัตกรรมผลิตภัณฑ์” และ “โซลูชันอันสร้างสรรค์” พร้อมทั้งส่งเสริมคุณค่าใหม่สำหรับเครือข่ายการดำเนินงานของซัมซุง ได้แก่ อุตสาหกรรม คู่ค้า และพนักงาน ด้วยความพยายามเหล่านี้ ซัมซุงมุ่งหวังที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์โลกที่ดีกว่าและประสบการณ์อันดีเยี่ยมสำหรับทุกคน



ภายใต้วิสัยทัศน์นี้ ซัมซุงได้กำหนดแผนงาน โดยตั้งเป้าในการบรรลุยอดขายให้ได้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ และติดอันดับ ๑ ใน ๕ แปรนด์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกให้ได้ภายในปี ๒๐๒๐ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวซัมซุงได้กำหนดแนวทางบริหารจัดการเอาไว้ ๓ แนวทางด้วยกัน คือ “ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์” “ความร่วมมือ” และ “ความสามารถอันโดดเด่น”

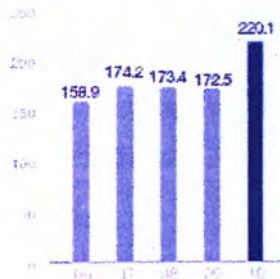
นอกจากนี้ ซัมซุงยังมองไปถึงการสำรวจนวัตกรรมในสาขาใหม่ๆ อาทิ สุขภาพ ยา และเทคโนโลยีชีวภาพ ซัมซุงมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้นำที่สร้างสรรค์ในตลาดใหม่ๆ และเป็นองค์กรธุรกิจอันดับ ๑ อย่างแท้จริงให้ได้ในอนาคต



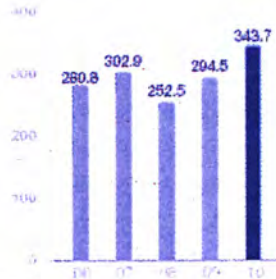
๖. โปรไฟล์ของ Samsung ปี ๒๐๑๑

Samsung มุ่งมั่นก้าวเดินไปข้างหน้า ด้วยการขยายธุรกิจและความท้าทายใหม่ ๆ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

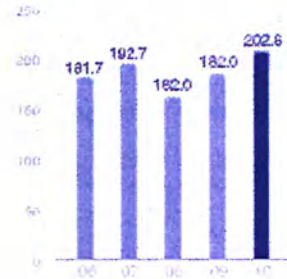
net sales
dollars in billions



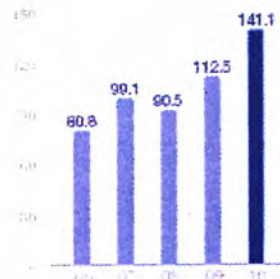
total assets
dollars in billions



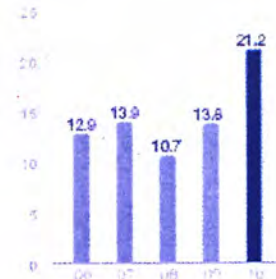
total liabilities
dollars in billions



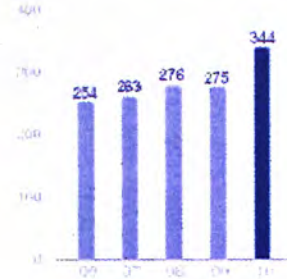
total stockholder's equity
dollars in billions



net income
dollars in billions



employees
in thousands



สถานะภาพการเงินโดยรวมในปี ๒๐๑๑

๒๐๑๑ Financial Overview			
AMOUNTS IN BILLIONS	เงินวอน	เงินดอลลาร์	เงินยูโร
ยอดขายสุทธิ*	๒๕๔,๕๖๑.๕	๒,๒๐๑	๑,๖๕๙
สินทรัพย์รวม	๓๙๑,๓๙๑.๙	๓๔๓.๗	๒๕๘.๗
ยอดหนี้สินรวม	๒๓๐,๖๘๘.๕	๒๐๒.๖	๑๕๒.๕
หุ้นของผู้ถือหุ้นทั้งหมด	๑๖๐,๖๙๓.๕	๑๔๑.๑	๑๐๖.๒
รายได้สุทธิ*	๒๔,๔๙๗.๙	๒๑.๒	๑๖

[Amounts in billions]

อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยประจำปี

วอน/ดอลลาร์สหรัฐฯ : ๑๑๕๖.๖๐/๑ ดอลลาร์, ดอลลาร์สหรัฐฯ/ยูโร: ๑.๓๒๖๙/๑

ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๐๑๐

วอน/ดอลลาร์สหรัฐฯ : ๑๑๓๘.๙๐/๑ ดอลลาร์, ดอลลาร์สหรัฐฯ/ยูโร: ๑.๓๒๙๐/๑

๗. การวิจัยและพัฒนาของ Samsung

นวัตกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับธุรกิจของ Samsung เมื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ถูกเปิดตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องในตลาด ความเร็วจึงเป็นส่วนสำคัญสำหรับการคงความสามารถในการแข่งขันในยุคดิจิทัลอย่างทุกวันนี้ และตลาดใหม่ๆ ก็ต้องถูกพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยความเกี่ยวเนื่องกันของผู้คนที่มีความสร้างสรรค์ มีจินตนาการ เครือข่าย R&D ทั่วโลก เป็นองค์กรที่เน้นถึงความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างคู่ค้าทางธุรกิจทั้งหมดในห่วงโซ่อุปทาน และความมุ่งมั่นที่จะลงทุนอย่างไม่หยุดยั้ง Samsung จึงได้วาง R&D ไว้เป็นหัวใจหลัก

๘. พนักงาน

หนึ่งในทรัพย์สินสมบัติที่แข็งแกร่งที่สุดของ Samsung คือทีมของนักวิจัยและวิศวกรที่เปี่ยมด้วยทักษะและพรสวรรค์ พนักงานมากกว่าหนึ่งในสี่ของ Samsung – ๔๒,๐๐๐ คน ทำงานทุกวันในการวิจัยและพัฒนา และคาดหวังว่าตัวเลขนี้จะเกิน ๕๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๐๑๐ ในศูนย์วิจัย ๔๒ แห่ง ทั่วโลก ได้ทำงานร่วมกันบนเทคโนโลยีที่เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับเทคโนโลยีในอนาคตและเทคโนโลยีต้นฉบับเพื่อหล่อหลอมแนวโน้มของตลาดใหม่และตั้งมาตรฐานใหม่ให้กับความดีเลิศ

ทุกๆ วัน จะมีพนักงานมากกว่าหนึ่งในสี่ของพนักงานทั้งหมดของ Samsung – ๔๐,๐๐๐ คน ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ค้นพบผลิตภัณฑ์ที่เปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพชนิดใหม่สำหรับอนาคตที่จะทำให้อายุยืนยาวขึ้น

๙. องค์กร

องค์กรวิจัยและพัฒนาของ Samsung (The Samsung Advanced Institute of Technology) (SAIT) จำแนกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

- ความสามารถในการแข่งขันด้านเทคโนโลยีในขอบเขตธุรกิจหลักของ Samsung
- การกำหนดกลไกการเติบโตสำหรับอนาคต
- การควบคุมความปลอดภัยและการจัดการของเทคโนโลยี

ศูนย์ R&D ของแต่ละธุรกิจนั้นมุ่งเน้นไปที่เทคโนโลยีที่ได้รับการคาดหวังว่าจะมอบผลลัพธ์ที่มีความเป็นไปได้ที่ดีที่สุดในระยะยาว ทีมพัฒนาผลิตภัณฑ์ของแต่ละฝ่ายมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์ที่ได้กำหนดการวางตลาดภายในหนึ่งหรือสองปี

๑๐. การลงทุน

ในแต่ละปีได้ลงทุนอย่างน้อย ๙% ของผลตอบแทนจากการขายของบริษัทลงไปใน การดำเนินการด้าน R&D Samsung โดยได้ทุ่มเทให้กับการเป็นผู้นำในการวางมาตรฐานให้กับเทคโนโลยีและการปกป้องลิขสิทธิ์ด้านทรัพย์สินทางปัญญา

๑๑. เครือข่ายการวิจัยและการพัฒนาทั่วโลก

นวัตกรรมคือกิจกรรมระดับโลกของ Samsung เครือข่ายการวิจัยและพัฒนาได้แผ่ขยายศูนย์ Samsung ในสาธารณรัฐเกาหลี ๖ แห่ง และอีก ๑๘ แห่ง ใน ๙ ประเทศ รวมทั้ง สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร รัสเซีย อิสราเอล อินเดีย ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่นเดียวกับในศูนย์วิจัยและมหาวิทยาลัยอื่นๆ ด้วยการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด ศูนย์การวิจัยและการพัฒนาเหล่านี้ได้ดำเนินการโดยพนักงานชั้นยอดของแต่ละประเทศ ในการศึกษาเทคโนโลยีที่เป็นที่นิยมล่าสุดในแต่ละประเทศและนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

R&D Areas and Center Name	
Center Name	R&D Areas
Samsung Information Systems America, Inc. (SISA)	Strategic parts and components, core technologies
Dallas Telecom Laboratory (DTL)	Technologies and products for next-generation telecommunications systems
Samsung Electronics Research Institute (SERI)	Mobile phones and digital TV software
Moscow Samsung Research Center (SRC)	Optics, software algorithms and other new technologies
Samsung Electronics India Software Operations (SISO)	System software for digital products, protocols for wired/wireless networks and handsets
Samsung Telecom Research Israel (STRI)	Hebrew software for mobile phones
Beijing Samsung Telecommunication (BST)	Mobile telecommunications standardization and commercialization for China
Samsung Semiconductor China R&D (SSCR)	Semiconductor packages and solutions
Samsung Electronics (China) R&D Center (SCRC)	Software, digital TVs and MP3 players for China
Samsung Yokohama Research Institute	Core next-generation parts and components, digital technologies
Samsung Poland R&D Center (SPRC)	STB SW Platform Dev., EU STB/DTV commercialization
Samsung India Software Center (SISC)	S/W Platform and Application Design, Graphic design
Samsung Poland R&D Center (SPRC)	STB SW Platform Dev., ทำการพัฒนาเชิงพาณิชย์ให้กับ EU STB/DTV
Samsung India Software Center (SISC)	แพลตฟอร์ม S/W และแอปพลิเคชันดีไซน์, กราฟิกดีไซน์

๑๒. ธุรกิจผลิตภัณฑ์

ด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ดีไซน์ที่โดดเด่น และจุดหมายที่ควบคู่กันไประหว่างความสะดวกสบาย และราคา ทำให้ Samsung อยู่ในแถวหน้าสุดของการปฏิวัตินวัตกรรมดิจิทัลที่มีส่วนช่วยในการเริ่มเปิดตัว การนำตลาดดิจิทัลทั่วโลกด้วยการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องซึ่งไม่เพียงแต่ตรงกับความต้องการ ของลูกค้าเท่านั้นแต่ยังเป็นที่ยอมรับของลูกค้าด้วยเช่นกัน

ธุรกิจดิจิทัลมีเดียและการสื่อสารโทรคมนาคม ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านระดับ พรีเมียมชั้นแนวหน้าของโลกที่ได้รับการออกแบบอย่างมีสไตล์ ได้รับการติดตั้งคุณสมบัติดิจิทัลที่ใช้งานสะดวก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า เตารอบ เครื่องดูดฝุ่น และเครื่องใช้ ต่าง ๆ

ภาพลักษณ์ของแบรนด์ระดับพรีเมียมได้เพิ่มพลังให้กับการเติบโตในหมวดการสื่อสารโทรคมนาคมของ Samsung การนำอุตสาหกรรมการสื่อสารโทรคมนาคมระดับโลกด้วยโทรศัพท์มือถือที่มีความหลากหลายมากที่สุดในตลาดปัจจุบัน โดยรวมไปถึงโทรศัพท์ 3G และมีผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมจากระบบการสื่อสารโทรคมนาคม โทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งได้รับความชื่นชมจากลูกค้าทั่วโลก ด้วยการยกระดับไลฟ์สไตล์แบบโมบายล์ไปพร้อมๆ กับการเข้าถึงความต้องการที่หลากหลายของตลาดมือถือ และได้นำการกำหนดมาตรฐานของเทคโนโลยีโทรศัพท์ โมบายล์สำหรับอนาคตอย่าง Mobile WiMAX และ High-Speed Downlink Packet Access (HSDPA) มา เพิ่มความแข็งแกร่งให้กับพันธมิตรระหว่างบริษัทกับผู้ให้บริการโทรศัพท์ทั่วโลก

นอกจากนี้ ยังมีผลิตภัณฑ์ด้านคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลและเครื่องเล่น MP3 ซึ่งได้รวมเอาเทคโนโลยี โมบายล์ล่าสุดเข้ากับเทคโนโลยีการคำนวณด้านคอมพิวเตอร์แบบคอร์ให้กับธุรกิจพีซี ในขณะที่เทคโนโลยี โมบายล์ได้รวมเข้ากับประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานและดีไซน์ระดับชั้นนำของโลกเพื่อยกระดับ ความสามารถของเครื่องเล่น MP3 โดยมีจุดมุ่งหมายคือการใช้งานบรรจบกันอย่างเบ็ดเสร็จของความเป็นผู้นำ ทางเทคโนโลยีในทุกด้านเพื่อนำพาอุตสาหกรรมไปสู่อีกระดับหนึ่ง

๑๓. ผลิตภัณฑ์หลัก

ประกอบด้วย LED TV, Premium Design Monitor, Notebook, Smart Phone กล้องถ่ายภาพ ดิจิตอล วีดีโอดิจิทัล MP3 Player, Color laser Printer, Microwave ตู้เย็น เป็นต้น

๑๔. ธุรกิจชิ้นส่วน

ธุรกิจ Device Solutions ของ Samsung นำหน้าตลาดหน่วยความจำและตลาด LCD ของโลกใน ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี ธุรกิจนี้ประกอบด้วย ๔ หน่วยงาน ดังนี้

๑. แผนกด้านหน่วยความจำและระบบวงจรรวมความจุสูง (Memory and System Large Scale Integration (LSI) Divisions) ที่มีการดำเนินการด้านเซมิคอนดักเตอร์ และแผนก LCD และ Storage Systems ของ Samsung ในอุตสาหกรรมส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็ว ทั้งยังมีการแข่งขันสูงและตลาดที่แปรผันได้ง่าย ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัดจากแผนกต่างๆ เหล่านี้ได้ช่วยให้เกิดการเติบโตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แผนกหน่วยความจำของ Samsung ได้ออกแบบและผลิต แผงวงจรรวมสำหรับการเก็บข้อมูลดิจิทัล โดยเป็นผู้นำตลาดหน่วยความจำ dynamic random access memory (DRAM), static random access memory (SRAM), NAND flash memory และ Solid State

Drives (SSDs) นอกจากนั้น แผนกนี้ยังได้พัฒนาอุปกรณ์หน่วยความจำใหม่ๆ และแพ็คเกจมัลติชิปให้มีการพัฒนาต่อเนืองอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการริเริ่มทำหน่วยความจำฟิวชั่นและเริ่มผลิตนาโนเทคโนโลยีในเชิงการค้าด้วย

๒. แผนก System LSI ได้ออกแบบและผลิตอุปกรณ์แผงวงจรทั้งแบบลจิกและอนาล็อก ซึ่งประกอบด้วยขอบเขตธุรกิจหลักๆ ๓ ด้าน – โมบายล์โซลูชัน โฮมแอนด์มีเดียโซลูชัน และ ASIC & foundry services แผนกนี้จะมุ่งเน้นความสำคัญทางกลยุทธ์ของผลิตภัณฑ์ ๕ ชนิดด้วยกัน ดังนี้

- Display Driver IC (DDI), CMOS Image Sensor (CIS)
- Mobile application processor (AP), Smart card IC
- Media player SoC โดย System LSI ครองอันดับหนึ่งในตลาด DDI, Navigational AP และ MP3 SoC

๓. แผนก LCD ของ Samsung ผลิตแผงหน้าจอสำหรับทีวี Digital Information Display (DID) โน้ตบุ๊กพีซี และมอนิเตอร์เดสก์ท็อป แผนกนี้เป็นผู้นำตลาดในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่สำหรับอนาคต โดยผลิตภัณฑ์ระดับพรีเมียมอย่างหน้าจอ Ultra-slim, edge-lit LED-backlit LCD และเป็นผู้ที่อยู่ในแถวหน้าสุดของการสร้างตลาดใหม่ๆ ด้วยความก้าวหน้าของการออกแบบหน้าจอ LED-backlit และเทคโนโลยี ๒๔๐ Hz LCD แผนกนี้ยังเป็นผู้นำในอุตสาหกรรม LCD ในการเปลี่ยนถ่ายไปสู่อัตราส่วนหน้าจอไวด์สกรีน ๑๖:๙ เช่นเดียวกับการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มมูลค่าในระดับสูงอย่างมอนิเตอร์จอบางขนาด ๒๐ นิ้วและใหญ่กว่า รวมทั้ง หน้าจอ super-bright DID

๔. แผนก Storage Systems เป็นผู้นำในการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ความจุสูง ประสิทธิภาพสูงสำหรับ โน้ตบุ๊กและเดสก์ท็อปพีซี เช่นเดียวกับกล้องวิดีโอดิจิทัล เครื่องเล่น MP4 และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์โมบายล์หลากหลายชนิด โดยไม่นานมานี้ทางแผนกได้เปิดตัวสายผลิตภัณฑ์ใหม่ของฮาร์ดไดรฟ์ภายนอกที่มีขนาดเล็กและมีความจุสูงมาก ซึ่งได้สร้างความก้าวหน้าอันโดดเด่นในเทคโนโลยีฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ที่นำไปสู่ไดรฟ์ที่มีขนาดเบาขึ้น เงียบขึ้น และประหยัดพลังงานมากยิ่งขึ้น

ศูนย์ SAMSUNG D'LIGHT

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เดินทางไปยัง เขตกังนัม ของกรุงโซล เพื่อเข้าศึกษาดูงานด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ณ ศูนย์ SAMSUNG D'LIGHT สามารถสรุปผลการศึกษาดูงานได้ ดังนี้

SAMSUNG D'LIGHT เป็นแหล่งรวมผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีใหม่ของซัมซุงผู้ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของเกาหลีที่เป็นที่รู้จักกันดีในประเทศไทย การให้ผู้บริโภคได้สัมผัสทดลองใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ อย่างเต็มที่ เป็นการเตรียมความพร้อมที่น่าสนใจสำหรับผู้บริโภครุ่นใหม่ที่ต้องการจะรู้เท่าทันกับเทคโนโลยีต่างๆ อีกทางหนึ่ง การมีสถานที่เช่นนี้ช่วยให้ซัมซุงสร้างความเข้าใจให้กับผู้บริโภคได้มากขึ้น สถานที่แห่งนี้จึงสะท้อนปรัชญาในการทำงานของซัมซุง ที่ประกอบด้วย Inspire Imagine Innovate Enrich Create Challenge Invent Contribute Passion และ Green ในแต่ละส่วนของการจัดแสดง



SAMSUNG D'LIGHT จึงเป็นพื้นที่โชว์รูมที่แสดงเทคโนโลยีในอนาคต ๕ - ๑๐ ปี ข้างหน้า โชนของ digital playground มีทั้งหมด ๓ ชั้น เป็นศูนย์รวมแสดงเทคโนโลยีของซัมซุงที่มีมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

ชั้นใต้ดิน จัดแสดงจำลองการใช้ชีวิตยุคใหม่ เช่น ห้องโฮมเธียเตอร์ ห้องครัว ห้องทำงาน ที่ใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ เช่น มือถือ 3G คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูป ทีวี ตู้เย็น ระบบไฟฟ้า ทุกอย่างสามารถทำงานประสานกันได้อย่างลงตัว

ชั้นที่ ๑ เป็นศูนย์รวมของแล็ปท็อปรุ่นต่างๆ กล้องถ่ายรูปและมือถือรุ่นต่างๆ ที่เป็นรุ่นที่มีจำหน่ายล่าสุดในปัจจุบัน

ชั้นที่ ๒ จัดแสดงอนาคตของซัมซุง ที่ได้รับการพัฒนาทางเทคโนโลยีพร้อมแล้ว ขณะนี้เพียงแต่รอความพร้อมทางการตลาดเท่านั้น นอกจากนี้ มีการจัดแสดงข้อมูลเทคโนโลยีต่างๆ ที่ซัมซุงกำลังจะพัฒนา รวมทั้งมีผนังแก้วที่สามารถรับการสัมผัสแล้วจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบเป็นแสง สี และเสียงเพลง ขวนให้ตื่นตาและเพลิดเพลิน



นอกจากนี้ ชัมซุงยังแสดงให้เห็นเทคโนโลยีที่กำลังก้าวไกลแต่ปรับเข้าสู่วิถีชีวิตของคนในยุคใหม่ เช่น การสแกนภาพผ่านมือถือ การเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ต่างๆ เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการคำนวณอาหาร สั่งอาหาร เลือกปรุงอาหารผ่านหน้าจอมือถือ หรือหน้าจอกอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถคิดต่อได้ว่า อนาคตไม่จำเป็นต้องทำอาหารเก่งก็ทำอาหารได้จากโปรแกรมสอนทำอาหาร หรือการสั่งอาหารดีลิเวอรี่ด้วยระบบนี้ผ่านทางเทคโนโลยี 3G หรืออาจจะสั่งโดยไม่ต้องมีคนคอยรับเมนู เพียงไปที่เมนูเลือกเครื่องปรุง กำหนดปริมาณ มากน้อยตามที่ต้องการผ่านทางหน้าจอกอมพิวเตอร์หรือบนมือถือได้เลย

รายงานผลการศึกษาดูงาน
ด้านการประชาสัมพันธ์

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านการประชาสัมพันธ์

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

(NATV : National Assembly Television)

วันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เข้าเยี่ยมชมสถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (NATV) โดยมี Mr. Jin ho un Director of Broadcasting Department ของ NATV ให้การต้อนรับ บรรยายสรุปและนำชมห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ของ NATV ที่ทำการอยู่ในอาคารประกอบของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งแยกจากตัวอาคารรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ตั้งอยู่บริเวณชั้น ๕ และชั้น ๖ ของอาคารดังกล่าว มีพื้นที่เฉพาะส่วนที่เป็นที่ทำการและห้องส่งรวม ๒,๔๑๐ ตารางเมตร

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๔ หรือปี พ.ศ. ๒๕๔๗ รวมก่อตั้งมาเป็นปีที่ ๘ รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลียังไม่ได้มีการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา



การแพร่ภาพ

NATV แพร่ภาพออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมง



การจัดผังรายการ

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี มีภารกิจในการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาในระหว่างสมัยประชุม ส่วนรายการที่ออกอากาศแบ่งตามประเภทที่มาของรายการได้ดังนี้

๑. รายการที่สถานีผลิตเอง ร้อยละ ๖๐
๒. รายการที่รับซื้อจากผู้ผลิตภายในประเทศหรือต่างประเทศ ร้อยละ ๓๐
๓. รายการที่สถานีจ้างผลิต ร้อยละ ๑๐

รายการที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมมากที่สุดของทางสถานีฯ คือ การถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภา

ทางด้านกรถ่ายทอดการประชุมกรรมาธิการ หรือการสัมมนาต่าง ๆ จะดำเนินการถ่ายทอดสดเมื่อมีการร้องขอจากคณะกรรมาธิการและจะแจ้งประกาศอย่างเป็นทางการถึงกำหนดการถ่ายทอดดังกล่าว เป็นการล่วงหน้า

การดำเนินรายการของทางสถานีฯ มิได้มุ่งเน้นให้ประชาชนโทรศัพท์แสดงความคิดเห็นเข้ามายังรายการ จะมีเพียงสมาชิกรัฐสภาที่มีการโทรศัพท์เข้ามาเพื่อสอบถามข้อมูลในบางโอกาส

การกำหนดผังรายการของทางสถานี

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี จะเป็นผู้กำหนดผังรายการเองทั้งหมดโดยมิได้มีฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ทางสถานีฯ มีการนำเสนอรายการประเภทสนทนาโดยการเชิญสมาชิกรัฐสภามาเป็นผู้ร่วมรายการ สัปดาห์ละ ๕ รายการ โดยสมาชิกรัฐสภาจะมีสิทธิเสนอภาคกันในการมาร่วมรายการอย่างเป็นทางการเป็นส่วนระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล และมีการหมุนเวียนกันมาร่วมรายการซึ่งรายการดังกล่าวนี้ จะใช้ผู้ดำเนินรายการที่เป็นมืออาชีพ

ตัวอย่างผังรายการของสถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี(NATV)

ผู้บริหาร/บุคลากร

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี มีผู้อำนวยการสถานี ซึ่งเป็นข้าราชการของรัฐสภา มีบุคลากร ฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้าราชการของรัฐสภา มีจำนวนประมาณ ๖๐ คน และบุคลากรสมทบส่วนอื่นๆ อีกประมาณ ๔๐ คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งสิ้นประมาณ ๑๐๐ คน

ที่มาของรายได้ในการบริหารจัดการสถานี

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ไม่มีการโฆษณา จึงไม่มีเงินรายได้จากค่าโฆษณา การบริหารจัดการจึงใช้จากเงินงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

ด้านงานข่าวของสถานีฯ

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีเป็นผู้ผลิตรายการข่าวเอง โดยจะมีบรรณาธิการข่าว และผู้สื่อข่าวซึ่งเป็นข้าราชการของรัฐสภา มีห้องผลิตรายการข่าว ซึ่งจะเสนอข่าววันละ ๔ ช่วง ได้แก่ เวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ๑๘.๐๐ นาฬิกา และ ๒๑.๕๐ นาฬิกา ข่าวที่นำเสนอจะเป็นข่าวการเมืองเป็นส่วนใหญ่



การสำรวจความนิยม

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ได้รับความนิยมอยู่ประมาณในลำดับที่ ๔๐ จากสถานีโทรทัศน์และเคเบิลทีวีทั้งหมดในเกาหลีที่มีอยู่ประมาณ ๓๐๐ สถานี ส่วนรายการที่ได้รับความนิยมของสถานี คือ การถ่ายทอดการประชุมสภา

นอกเหนือจากการถ่ายทอดการประชุมสภา ซึ่งเป็นหน้าที่ของสถานีแล้ว ยังมีการถ่ายทอดสดในวาระสำคัญ ๆ เช่น เรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือเมื่อมีข้อกล่าวหาในเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญ ๆ เช่น เรื่องคุณสมบัติหรือกระทู้ถาม เป็นต้น

ด้านเทคนิค

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีมีห้องควบคุม ๓ ห้อง และมีห้องตัดต่อขนาดเล็กอีกหลายห้อง ซึ่งในห้องดังกล่าวมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์ โดยเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้เพียงลำพังเพื่อตัดต่อภาพ ลำดับภาพ ใส่กราฟฟิคต่าง ๆ เพื่อให้รายการมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปออกอากาศต่อไป

ในห้องประชุมใหญ่ของรัฐสภา และห้องประชุมกรรมการซึ่งมีอยู่ ๑๘ ห้อง ทุกห้องจะมีช่างภาพโทรทัศน์ประจำอยู่ และมีชุดควบคุม (Control Box) ติดตั้งอยู่ สามารถเชื่อมสัญญาณมายังห้องควบคุมหลักได้ทุกห้อง

ห้องควบคุมหลักจะเป็นห้องส่งกระจายเสียงแพร่ภาพ และสามารถรับข้อมูลและส่งข้อมูลในระหว่างการออกอากาศโดยจะมีเจ้าหน้าที่ประจำ ๒ คน อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละช่วง ถือเป็นห้องควบคุมที่สำคัญที่สุด ซึ่งคณะศึกษาดูงานได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมในห้องควบคุมหลักดังกล่าวด้วย (ซึ่งอยู่บริเวณชั้น ๖ ของอาคาร)



การออกอากาศในปัจจุบันใช้เป็นระบบ SD (โทรทัศน์ความละเอียดมาตรฐาน- standard definition television หรือ SDTV) และระบบ HD (โทรทัศน์ความละเอียดสูง High definition television หรือ HDTV) ควบคู่กัน โดยมีเป้าหมายว่าในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ หรืออีก ๓ ปีข้างหน้า โทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีจะเปลี่ยนระบบเป็นการออกอากาศด้วยระบบ HD ทั้งหมด (ศึกษาข้อมูลเรื่องระบบ HD เพิ่มเติมได้จากภาคผนวก)

ในปัจจุบันสถานีมีรถถ่ายทอดเคลื่อนที่ (Mobile Unit) ๑ คัน

การทำงานของฝ่ายต่าง ๆ จะมีหน้าที่อย่างชัดเจน อาทิ ผู้กำกับรายการ ผู้ควบคุมทางเทคนิค ผู้ควบคุมเสียง ผู้ควบคุมการออกอากาศ ช่างภาพ เป็นต้น

สถานีโทรทัศน์รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ยังมีเว็บไซต์ของสถานีที่สามารถเข้าดูข้อมูล (ภาษาเกาหลี) และชมรายการสดได้ทาง www.natv.go.kr

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมของประเทศไทย
(PTV : PARLIAMENT TELEVISION)

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เริ่มแพร่ภาพออกอากาศตั้งแต่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ ดำเนินการถ่ายทอดสดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทุกนัดอย่างต่อเนื่อง และนำเสนอรายการที่น่าสนใจ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และสาระในแวดวงรัฐสภา สามารถรับชมรายการได้โดยติดตั้งจานรับสัญญาณดาวเทียมระบบ KU-BAND ได้ที่คลื่นความถี่ ๑๒๓๑๓ Symbol Rate ๓๐๐๐๐ Polarization : Horizontal (แนวนอน) ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นต้นไป ได้เพิ่มช่องทางการรับชมในระบบ C-BAND อีกหนึ่งช่องทาง และรับชมทางอินเทอร์เน็ต www.tvparliament.net



สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม มุ่งเสนอเนื้อหาที่ให้องค์ความรู้ในด้านนิติบัญญัติสู่ประชาชนอย่างแท้จริง รายการที่น่าสนใจของทางสถานีโทรทัศน์รัฐสภา แบ่งประเภทรายการตามที่มาของรายการได้ ดังนี้

๑. รายการที่สถานีฯ ดำเนินการผลิตเอง จำนวน ๑๘ รายการ
๒. รายการที่จัดจ้างเอกชนผลิตรายการ จำนวน ๙ รายการ
๓. รายการจากหน่วยงานอื่น จำนวน ๑๒ รายการ

ตัวอย่างรายการที่น่าสนใจของทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

๑. รายการมอกรัฐสภา ออกอากาศสด ทุกวันจันทร์-วันพฤหัสบดี เวลา ๐๙.๐๕ - ๐๙.๕๕ นาฬิกา ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม
๒. รายการรัฐสภาของประชาชน ออกอากาศสด ทุกวันศุกร์ เวลา ๐๙.๐๕ - ๐๙.๕๕ นาฬิกา ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม
๓. รายการสถานีอุทธรณ์ ออกอากาศสดทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา ๐๘.๐๕ - ๐๘.๕๐ นาฬิกา
๔. รายการบทบาทนักการเมือง ออกอากาศทุกวันอังคาร เวลา ๑๑.๐๕ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา

๕. รายการกรรมาธิการพบประชาชน ออกอากาศทุกวันศุกร์ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ นาฬิกา
๖. รายการสัมมนาวิชาการ ออกอากาศทุกวันพุธ เวลา ๑๑.๐๕ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา
๗. รายการคุยกันวันใหม่ ออกอากาศทุกวันจันทร์-วันพุธ เวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา
๘. รายการนาทีกฎหมาย ออกอากาศทุกวันศุกร์ เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา
๙. รายการศาสนากับประชาธิปไตย ออกอากาศทุกวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๕ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา
๑๐. รายการภาษาจากข่าว ออกอากาศทุกวันพุธ เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา

เนื้อหาของรายการหลัก ๆ ที่นำเสนอทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

- | | |
|----------------------------|-----------------|
| ๑. ประเภทการเมืองการปกครอง | จำนวน ๙ รายการ |
| ๒. ประเภทสาระความรู้ | จำนวน ๑๑ รายการ |
| ๓. ประเภทข่าว | จำนวน ๓ รายการ |
| ๔. ประเภทสาระบันเทิง | จำนวน ๓ รายการ |

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ได้ทำการแพร่ภาพออกอากาศรายการต่างๆ ทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๒.๐๐ นาฬิกา (รวมเวลาออกอากาศ ๑๔ ชั่วโมง/วัน) รายการที่นำเสนอส่วนใหญ่มุ่ง การให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาเป็นหลัก และในวันที่มีการ ประชุมสภา ทั้งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทางสถานี วิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม จะถ่ายทอดสดการประชุมตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการประชุม ดังนั้น ในช่วงเวลาที่เหลือทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา จะผลิตรายการโดยมีทั้งเป็นรายการที่ทางสถานีฯ ดำเนินการผลิตเอง รายการจัดจ้างบริษัทเอกชนผลิต และรายการที่ได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงานอื่น เพื่อให้การออกอากาศให้เป็นไปตามผังรายการที่กำหนดไว้ โดยอยู่ภายใต้ความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ บริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การนำเสนอรายการที่ผ่านมา นับจากวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ (วันเปิดสถานีและแพร่ภาพ อย่างเป็นทางการ) จากที่สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม มีรายการที่นำมาออกอากาศเพียงไม่กี่ รายการที่เป็นรายการสด เช่น รายการ “มองรัฐสภา” และรายการ “รัฐสภาของประชาชน” ซึ่งทั้งสอง รายการนี้ถือเป็นรายการหลักของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ปัจจุบันสถานีฯ มีรายการเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ขอบเขตเนื้อหาสาระเน้นไปในทางส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย บทบาทภารกิจของสมาชิกรัฐสภา ตลอดจนกิจกรรมที่สำคัญ ๆ ของรัฐสภา สร้างสรรค์ออกมา ในรูปแบบรายการต่าง ๆ กัน อาทิ

รายการ “สถานีอยู่ทองใน” ออกอากาศสด ทุกวันจันทร์ - ศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๕ - ๐๘.๕๐ นาฬิกา

รูปแบบรายการ ประเภทรายการข่าว นำเสนอข้อมูลเคลื่อนไหวภาคนิติบัญญัติ เกาะติดทุก ประเด็นสำคัญของการประชุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เกาะติดประเด็นร้อนผ่านการทำงาน ของคณะกรรมการธิการ เจาะลึกทุกความเคลื่อนไหวในรัฐสภา

รายการ “บทบาทนักการเมือง” ออกอากาศทุกวันอังคาร ตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา
รูปแบบรายการ เป็นการผลิตรายการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบรายการเป็นการ
รายการสนทนาและลงพื้นที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

รายการ “กรรมาธิกรพบประชาชน” ออกอากาศทุกวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ นาฬิกา
รูปแบบรายการ เป็นการนำเสนอบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการมาธิการประจำรัฐสภา ซึ่งถือเป็นอีก
บทบาทหนึ่งของการตรวจสอบฝ่ายบริหาร โดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานผ่าน
คณะกรรมการมาธิการ

รายการ “สัมมนาวิชาการ” ออกอากาศทุกวันพุธ เวลา ๑๑.๐๕ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา
รูปแบบรายการ เป็นรายการสัมมนาทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ผู้ชมได้ทราบเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่
ประชาชน เช่น การสัมมนา เรื่อง “ทางออกวิกฤตโลจิสติกส์ไทย” “ก้าวต่อไปประเทศไทย” “โครงการ
เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง” “บทบาทครู กับการขัดแย้งทางสังคม”

รายการ “นาที่กฎหมาย” ออกอากาศทุกวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา
รูปแบบรายการ เป็นรายการวาไรตี้ โดยการนำเสนอแบ่งเป็นช่วงให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ
โดยผู้ที่มีความรู้ด้านกฎหมายโดยตรง ตลอดจนนำความรู้ทางด้านนิติศาสตร์มาให้นักคิดและความรู้แก่นักศึกษา
ที่เรียนทางด้านนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ นอกเหนือที่ได้ศึกษาในชั้นเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน และช่วง
“ศัพท์ภาษาอังกฤษ” โดยให้ประชาชนและนักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยผ่านคำศัพท์และสำนวนต่างๆ
ทางด้านกฎหมาย

รายการ “ศาสนากับประชาธิปไตย” ออกอากาศทุกวันเสาร์ - วันอาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๕ - ๐๙.๐๐ นาฬิกา
รูปแบบรายการ เป็นการนำเสนอเหตุการณ์บรรยายธรรม ซึ่งนำหลักการการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน การ
ทำสมาธิ การเดินจงกรม มาบรรยายให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
ยุวชนประชาธิปไตยในแต่ละรุ่น เพื่อให้สามารถนำหลักธรรมคำสอนมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้

แนวทางการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

๑. พัฒนาประสิทธิภาพด้านงานข่าวโทรทัศน์ ด้วยการเพิ่มการผลิตรายการข่าวให้มากขึ้น
๒. พัฒนาประสิทธิภาพงานผลิตรายการโทรทัศน์ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
๓. พัฒนาประสิทธิภาพระบบการส่งสัญญาณแพร่ภาพออกอากาศ จำนวน ๑ ระบบ
๔. พัฒนาในการเพิ่มช่องทางการรับชมรายการโทรทัศน์รัฐสภา โดยขยายฐานผู้รับชมไปยัง KU-BAND C-BAND และเคเบิลท้องถิ่น
๕. ขยายเวลาออกอากาศทางสถานีฯ เป็น ๒๔ ชั่วโมง
๖. พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากรของสถานีฯ เพื่อนำมาสนับสนุนงานของสถานีฯ
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อมูลเปรียบเทียบสถานีโทรทัศน์รัฐสภา(ไทย) และสถานีโทรทัศน์รัฐสภา(เกาหลี)

ประเด็น	สถานีโทรทัศน์รัฐสภาของไทย	สถานีโทรทัศน์รัฐสภาของเกาหลี
ระบบการแพร่ภาพ	โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม	โทรทัศน์ภาคพื้นดิน (ฟรีทีวี)
เริ่มก่อตั้งและแพร่ภาพ	๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ (๖ ปี)	พฤษภาคม ๒๕๔๗ (๘ ปี)
ชั่วโมงการแพร่ภาพต่อวัน	๑๔ ชั่วโมง/วัน (๐๘.๐๐ - ๒๒.๐๐ นาฬิกา)	๒๔ ชั่วโมง/วัน
บุคลากรของสถานี	ข้าราชการ ๑๐ คน พนักงานราชการ ๓๓ คน รวม ๔๓ คน	ข้าราชการ ๖๐ คน พนักงานสมทบ ๔๐ คน จำนวน ๑๐๐ คน (จำนวนโดยประมาณ)
พันธกิจที่สำคัญ	๑. ถ่ายทอดสดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทุกนัด ๒. เสนอรายการและข่าวสารด้านการเมืองเป็นหลัก	๑. ถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภา ๒. เสนอข่าวสารและรายการด้านการเมืองเป็นหลัก ๓. สารคดี
แหล่งที่มาของรายได้	งบประมาณแผ่นดิน - ไม่มีโฆษณา	งบประมาณแผ่นดิน - ไม่มีโฆษณา
ห้องควบคุมการออกอากาศ	๑ ห้อง	๓ ห้อง สามารถใช้ควบคุมการออกอากาศได้ทั้งสามห้อง แต่มี ๑ ห้องที่เป็นห้องควบคุมหลัก
รถถ่ายทอดสดเคลื่อนที่	-	๑ คัน
ห้องสตูดิโอ	-	๒ ห้อง
การถ่ายทอดสดการประชุมกรรมการธิการ/การสัมมนาของกรรมการธิการ	ดำเนินการบันทึกเทปเพื่อนำมาออกอากาศในภายหลัง ตามที่ร้องขอ	สามารถถ่ายทอดสดจากห้องประชุมกรรมการธิการ โดยดำเนินการถ่ายทอดตามที่ร้องขอ
ช่องทางเผยแพร่ทาง Internet	www.tvparliament.net	www.natv.go.kr

สถานีโทรทัศน์ KBS

Korean Broadcasting System หรือ สถานีโทรทัศน์ KBS ของเกาหลี

สถานีโทรทัศน์ KBS เป็นสถานีโทรทัศน์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของเกาหลีใต้ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ (ถือเป็นบริษัทโทรทัศน์ที่ใหญ่ที่สุดในระบบโทรทัศน์ของเกาหลีใต้)

สถานีโทรทัศน์ KBS เริ่มก่อตั้งเป็นบริษัทกระจายเสียงคยองซอง (เจโอดีเค) ซึ่งก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่น และได้เริ่มให้บริการด้านวิทยุกระจายเสียงเป็นแห่งแรกในเกาหลีใต้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๐ จากนั้นได้ยกระดับขึ้นเป็นสถานีโทรทัศน์แห่งแรกของประเทศ โดยให้บริการทั้งด้านวิทยุและโทรทัศน์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ และสถานะของสถานีโทรทัศน์ KBS ที่เป็นของรัฐบาลเป็นองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ และในปี ๒๕๒๒ สถานีโทรทัศน์ KBS ออกอากาศผ่านระบบคลื่นเอฟเอ็ม ซึ่งแตกต่างจากองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพที่อื่นซึ่งไม่มีการรับโฆษณาออกเหนือจากค่าธรรมเนียมทางโทรทัศน์ รายได้ของสถานีโทรทัศน์ KBS มาจากการโฆษณาโดยรับโฆษณาตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ จากการรวบรวมสถานีกระจายเสียงจากเอกชน จากนั้นจึงได้มีการเริ่มแพร่ภาพในระบบ HD ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และจนถึงปัจจุบันสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ได้ผลิตและทำการแพร่ภาพทุกรายการในระบบ HD ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ สถานีโทรทัศน์ KBS ได้เริ่มให้บริการ DMB (Digital Multimedia Broadcasting) เป็นแห่งแรกของโลก โดยเฉพาะการส่งผ่านเนื้อหาโดยช่องทาง “โมบายทีวี” และอินเทอร์เน็ต



สถานีโทรทัศน์ KBS ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติในเรื่องของคุณภาพเนื้อหาของรายการ และยังได้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลมากขึ้น โดยได้ปล่อยสัญญาณช่องสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม KBS World TV ในปีพ.ศ. ๒๕๔๖ ช่องสถานีดังกล่าวจะส่งผ่านเนื้อหาไปยังทวีปยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ สหรัฐอเมริกา และหลาย ๆ ประเทศในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ KBS World Radio ยังให้บริการครอบคลุมผู้ฟังทั่วโลกด้วยการให้บริการถึง ๑๑ ภาษา

ปัจจุบัน สถานีวิทยุโทรทัศน์ KBS ได้ให้บริการทางด้านสื่อแนวใหม่ ดังนี้

- สถานีโทรทัศน์ จำนวน ๓ ช่อง คือ ช่อง KBS ๑, KBS ๒ และช่อง KBS World
- สถานีวิทยุ จำนวน ๗ สถานี คือ KBS Radio ๑, ๒, ๓, สถานี FM๑, FM๒, สถานี KBS Han Min Jonk Bang Song และสถานี KBS World Radio
- สถานีช่องดิจิทัล มัลติมีเดีย (DMB) จำนวน ๔ ช่อง โดยให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต และทีวีโมบาย มุ่งถ่ายทอดสัญญาณจากสถานีโทรทัศน์ KBS ๑, KBS ๒, ช่องเพลง และช่องข้อมูลข่าวสารทั่วไปแบบเรียลไทม์

สถานีโทรทัศน์ KBS มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่เขตยอฮ็อ กรุงโซล และมีสำนักงานส่วนภูมิภาคอีก ๙ แห่งทั่วประเทศ ได้แก่ KBS Busan, KBS Changwon, KBS Daegu, KBS Gwangju, KBS Jeonju, KBS Daejeon, KBS Cheongju, KBS Chuncheon และ KBS Jeju นอกจากนี้ สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ยังได้เปิดสาขาในต่างประเทศอีก ๑๓ ประเทศทั่วโลก อาทิ สหรัฐอเมริกา ยุโรป จีน ญี่ปุ่น เป็นต้น

โครงสร้าง

เคบีเอสเป็น “องค์กรมหาชน” โดยกฎหมายจะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกาหลีใต้แต่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมได้ โดยดำเนินการเป็นอิสระ ดังเช่นที่กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญของเกาหลีใต้ โดยประธานของเคบีเอสจะได้รับการแนะนำโดยบอร์ดบริหารเสนอต่อประธานาธิบดีเกาหลีใต้ พรรคการเมืองในเกาหลีใต้มีสิทธิที่จะมีชื่อเป็นสมาชิกบอร์ดบริหารของช่องเคบีเอส ประธานาธิบดีเกาหลีใต้โดยปกติมีอำนาจเหนือสมาชิกของพรรคการเมือง โดยประธานของเคบีเอสจะได้รับการพิจารณาและกำหนดโดยประธานาธิบดีเกาหลีใต้ จึงทำให้เกิดความกังวลว่าจะมีการเข้าแทรกแซงทางการเมืองในการบริหารจัดการเคบีเอส และนำไปสู่ความคิดที่หลากหลายในระบบปัจจุบันว่าควรที่จะมีการปรับปรุงใหม่หรือไม่

ประมาณ ๓๗.๘% ของรายได้มาจากการเก็บค่าธรรมเนียม ขณะที่ ๔๗.๖% มาจากการขายเวลาโฆษณา สำหรับรายการระดับชาติหรือของรัฐบาล อย่างเช่น บริการวิทยุนานาชาติ (เคบีเอส เวิลด์ เรดิโอ) และบริการทางวิทยุสำหรับผู้พิการโดยเคบีเอสได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกาหลีใต้

โทรทัศน์ภาคพื้นดิน

เคบีเอส ๑ ทีวี ออกอากาศข่าว สถานการณ์ปัจจุบัน การศึกษา กีฬาและวัฒนธรรม เริ่มออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ ด้วยสัญญาณ HLKA-TV โดยช่องเคบีเอส ๑ ทีวีเป็นเพียงช่องเดียวที่ใช้ระบบการจับเก็บค่า

ธรรมเนียมและไม่มีโฆษณา การออกอากาศภาคพื้นดินทั้งประเทศในช่อง ๑ มีทั้งสัญญาณแบบระบบอนาล็อก และระบบดิจิทัล ช่องเคบีเอส ๑ ทีวี ยังฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับข้อมูลสาธารณะที่ทำโดยเคบีเอส และรายการ บ้านเทิง ส่วนรายการนอกเหนือจากนี้จะออกอากาศทางช่อง เคบีเอส ๒ ทีวี

เคบีเอส ๒ ทีวี ออกอากาศรายการบ้านเทิงและซีรีส์เท่านั้น เริ่มออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๒๓

เคเบิลและโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม (เคบีเอส เอ็น)

เคบีเอส ไพร์ม - ออกอากาศรายการด้านวัฒนธรรมและซีรีส์ ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ทาง KBS satellite ๒ และเปลี่ยนชื่อเป็น เคบีเอส เกาหลีเมื่อปี ๒๕๔๕

เคบีเอส ดราม่า - ชื่อเดิม เคบีเอส สกาย ดราม่า ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๔๕

เคบีเอส เอ็น สปอร์ต - ชื่อเดิม เคบีเอส สปอร์ต/เคบีเอส สกาย สปอร์ต ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เช่นกัน

เคบีเอส จอย - เป็นช่องรายการตลกและเกมส์โชว์ ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๔๙

ทั้งสี่ช่องดำเนินการโดยระบบเคเบิลและดาวเทียมโดยผู้ประกอบการในเกาหลีใต้ ซึ่งมีผู้ประกอบการเคเบิลในประเทศเกาหลีใต้มากกว่า ๑๐๐ รายและสกายไลฟ์เป็นผู้ให้บริการโทรทัศน์ดาวเทียมแต่เพียงผู้เดียว ทั้งสี่ช่องนี้ดำเนินการโดยเคบีเอส เอ็น ซึ่งเป็นบริษัทลูกของเคบีเอส

วิทยุ



เคบีเอส เรดิโอ ๑ (๗๑๑KHz AM) (๙๗.๓MHz FM) (เอเอ็ม/เอฟเอ็ม)) ออกอากาศรายการข่าว สถานการณ์ปัจจุบัน สารคดีและวัฒนธรรม ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๗๐ ในนาม บริษัทกระจายเสียงคยองชอง หรือ เจโอทีเค และเปลี่ยนชื่อเป็น เคบีเอส เรดิโอ ๑ ในปี ๒๕๐๘

เคบีเอส เรดิโอ ๒ (เอเอ็ม/เอฟเอ็ม) รายการบ้านเทิง ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๙๑ ด้วยสัญญาณ HLKA

เคบีเอส เรดิโอ ๓ (เอเอ็ม/เอฟเอ็ม) ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ในชื่อ อาร์เอสบี (สถานีวิทยุกระจายเสียงโซล) และเปลี่ยนชื่อเป็น ทีบีซี เรดิโอ ในคริสต์ศตวรรษที่ ๗๐ และเปลี่ยนมาใช้ชื่อที่ใช้อยู่ปัจจุบันในปี ๒๕๒๓ และยุติการออกอากาศในปี ๒๕๒๔ และต่อมาแทนที่ด้วยวิทยุภูมิภาค ของ เคบีเอส เรดิโอ ๒ และ วิทยุเพื่อการศึกษา (ปัจจุบัน อีบีเอส เอฟเอ็ม) ต่อมาได้กลับมาออกอากาศใหม่ในปี ๒๕๔๓ ด้วยการแยกออกจาก เคบีเอส เรดิโอ ๒ และได้ออกอากาศในระบบเอฟเอ็มเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๕๓

เคบีเอส ๑ เอฟเอ็ม (๙๓.๑MHz Classic FM) ออกอากาศเพลงคลาสสิกและเพลงพื้นบ้าน ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ ในชื่อ เคบีเอส-เอฟเอ็ม

เคบีเอส ๒ เอฟเอ็ม (๘๙.๑MHz Cool FM) ออกอากาศเพลงดนตรีสมัยนิยม ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ ในชื่อ ทีบีซี-เอฟเอ็ม

เคบีเอส ฮัน มินจก เรดิโอ (๑๑๗KHz AM) (วิทยุคลื่นสั้น & คลื่นวิทยุขนาดปานกลาง) ออกอากาศตั้งแต่ปี ๒๕๑๘

เคบีเอส เวิลด์ เรดิโอ บริการวิทยุระดับนานาชาติ



องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย
(Thai Public Broadcasting Service ไทยพีบีเอส)

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นเป็นสถาบันสื่อสาธารณะที่สร้างสรรค์สังคมคุณภาพและคุณธรรม

ภารกิจ

ให้บริการด้านข่าวสาร ความรู้ สารประโยชน์ สารบันเทิง ที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน บนพื้นฐานข้อบังคับด้านจริยธรรม และกรอบจรรยาบรรณขององค์กร เพื่อเผยแพร่ผ่านสื่อทุกแขนง โดยยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมการรับรู้และการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมของประชาชน ในการสร้างสังคมประชาธิปไตยที่เป็นธรรมมีความกล้าหาญในการรายงานข่าวสารและเสนอประเด็นโต้เถียง โดยยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ
๒. เป็นเครื่องมือแห่งการเรียนรู้ เสริมสร้างสติปัญญาและสุขภาพแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า ทุกระดับอายุ ให้เป็นพลเมืองคุณภาพ
๓. สร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับสุนทรียภาพให้กับสังคม
๔. ส่งเสริมเอกลักษณ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม เสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคม
๕. สะท้อนความหลากหลายของสังคม เป็นพื้นที่ให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเฉพาะต่างๆอย่างเหมาะสม ทั้งในระดับชุมชนและระดับชาติ
๖. เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ชุมชน ประชาชน และประชาคมโลก

ที่มาของ ส.ส.ท.

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai Public Broadcasting Service) หรือ ส.ส.ท. ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ โดย พ.ร.บ. องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๑ ในฐานะองค์กรสื่อสาธารณะที่ไม่แสวงผลกำไรแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อดำเนินการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่สนับสนุนการพัฒนาสังคม ที่มีคุณภาพและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทย โดยผ่านทางบริการข่าวสารที่เที่ยงตรง รอบด้าน สมดุล และเชื่อถือตรงต่อจรรยาบรรณ

ความเป็นอิสระและความเป็นสาธารณะของไทยพีบีเอสได้รับการรองรับภายใต้ พ.ร.บ. องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการนโยบายที่ผ่านการสรรหาโดยกระบวนการที่เป็นอิสระและโปร่งใส เป็นผู้กำหนดนโยบาย และควบคุมการดำเนินงานของผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารองค์การฯ

ส.ส.ท. มีรายได้จากภาษีสรรพสามิตที่เก็บจากสุราและยาสูบ โดยมีรายได้สูงสุดปีงบประมาณละไม่เกิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท

ข้อบังคับด้านจริยธรรมวิชาชีพ

ส.ส.ท. ยึดมั่นจริยธรรมอย่างเคร่งครัดในการทำหน้าที่สื่อสาธารณะ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานทุกระดับของ ส.ส.ท. ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพที่ให้ความสำคัญกับความเที่ยงตรง ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม ตลอดจนความเป็นอิสระของวิชาชีพ และความรับผิดชอบต่อสาธารณชน

ข้อบังคับด้านจริยธรรมยังครอบคลุมถึงการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นส่วนตัว และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ตลอดจนการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากรายการที่แสดงออกถึงความรุนแรง การกระทำการปฏิบัติต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและผู้ที่อยู่ในภาวะเศร้าโศก

"ไทยพีบีเอส" ... จุดเริ่มต้นของสื่อสาธารณะ

"ไทยพีบีเอส" ซึ่งออกอากาศอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นสื่อสาธารณะสื่อแรกของ ส.ส.ท. โดยมีเป้าหมายที่จะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่สรรค์สร้างรายการข่าว รายการสาระประโยชน์และรายการสาระบันเทิง ที่มีคุณภาพ และหลากหลายโดยยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง และเป็นสถานี โทรทัศน์ ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในระดับประเทศและ ในระดับภูมิภาคในฐานะสถาบันสื่อมวลชน ที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์

"ไทยพีบีเอส" ยังมุ่งมั่นจะเป็นสถาบันสื่อที่มีระบบบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส โดยยึดหลักความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณสามารถเป็นแบบอย่างให้แก่สถาบันสื่อมวลชนของประเทศไทยได้

"ไทยพีบีเอส" เป็นเพียงก้าวแรกของ ส.ส.ท. ในฐานะสื่อสาธารณะ ในอนาคตอันใกล้ ส.ส.ท. จะขยายบทบาทไปสู่การให้บริการผลิตสื่ออื่นๆ โดยอาศัยเทคโนโลยีทันสมัยในการเผยแพร่รายการ เช่น วิทยุกระจายเสียง และทางออนไลน์

สนับสนุนผู้ผลิตอิสระ

ส.ส.ท. มีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคต่าง ๆ ในสังคมในการผลิตรายการที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์ หลากหลายและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างกว้างขวางที่สุด ภายใต้ พ.ร.บ. องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ส.ส.ท. จึงมีหน้าที่สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพ และการสร้างสรรค์การผลิตรายการของผู้ผลิตอิสระและผู้ผลิตระดับชุมชน โดย ส.ส.ท. ได้จัดสรรงบประมาณ ไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ที่ ส.ส.ท. ได้รับเพื่อสนับสนุนการผลิตรายการของผู้ผลิตอิสระและจัดสรรเวลาออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับรายการเหล่านี้

นักข่าวพลเมือง

ส.ส.ท. มีความเชื่อว่าความเป็น "นักข่าว" ไม่ควรถูกผูกขาดโดยคนในวิชาชีพข่าวเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็สามารถที่จะทำหน้าที่ สะท้อนปัญหาหรือเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น ในชุมชนเหมือนนักข่าวอาชีพ นี่จึงเป็นที่มาของ "นักข่าวพลเมือง" ผู้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของคนในพื้นที่และชุมชนต่างๆ ในการบอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นผ่านทางจอ "ไทยพีบีเอส"

"นักข่าวพลเมือง" ในฐานะเป็นคนในพื้นที่ย่อมเข้าใจปัญหาและประเด็นต่างๆ มากกว่าคนนอกพื้นที่ เพราะฉะนั้นจึงสามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ ส.ส.ท. ได้จัดสรรงบประมาณและบุคลากรในการฝึกอบรม "นักข่าวพลเมือง" ในภูมิภาคต่างๆ เพื่อให้เขาเหล่านั้นสามารถทำหน้าที่ เป็นปากเสียงให้กับชุมชนของตัวเอง

"นักข่าวพลเมือง" เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่ ส.ส.ท. ได้ร่วมกับประชาชนในภาคต่างๆ จัดตั้งขึ้นเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การผลิตรายการทั้งทางตรงและทางอ้อม ส.ส.ท. เป็นองค์กรสื่อสาธารณะที่เปิดกว้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของภาคประชาสังคมอย่างกว้างขวาง

รู้ความเป็นสื่อสาธารณะระดับภูมิภาค

ส.ส.ท. มีเป้าหมายที่จะเป็นสื่อสาธารณะที่มีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับมากที่สุดทางด้านความสร้างสรรค์ในประเทศไทย ในเวลาเดียวกัน ส.ส.ท. ยังมีนโยบายที่จะก้าวข้ามพรมแดนไทยไปสู่ความเป็นสื่อสาธารณะระดับภูมิภาค เพื่อให้คนไทยรู้จักเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียมากขึ้นผ่านการรายงาน เหตุการณ์สำคัญ ที่รอบด้านและรายการที่สะท้อนเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลอดจนสภาพการเมืองและสังคมของประเทศเหล่านี้ ส.ส.ท. ยังจะทำให้คนในภูมิภาคนี้รู้จักและเข้าใจสังคมไทยมากขึ้นด้วยการเผยแพร่ข่าว และรายการที่ผลิตโดย ส.ส.ท. ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

ส.ส.ท. ได้เริ่มการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรสื่อในประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและรายการต่างๆ ตลอดจนการร่วมฝึกอบรมบุคลากร ในปี ๒๕๕๑ ส.ส.ท. ได้ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือกับสถานี CCTV ของสาธารณรัฐประชาชนจีน และ Munhwa Broadcasting Service ของเกาหลีใต้ และมีแผนที่จะสร้างความร่วมมือกับสถานีโทรทัศน์สาธารณะอื่นๆ ในภูมิภาคต่อไป

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ

ส.ส.ท. มีภารกิจสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการให้บริการขององค์กร เพื่อประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการนโยบายจึงได้แต่งตั้ง "สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ" ซึ่งมีสมาชิกจำนวน ๕๐ คน จากตัวแทนของประชาชนในภูมิภาคและกลุ่มต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อรับฟังความคิดเห็นและคำแนะนำจากประชาชนในวงกว้างต่อการผลิต รายการขององค์กร

อัตลักษณ์ไทยพีบีเอส

๑. ความเป็นมา

ในการดำเนินงานของ ส.ส.ท. ตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมโทรทัศน์ ยังขาดเอกลักษณ์ที่โดดเด่น จดจำได้ และเชื่อมโยงสู่ความน่าเชื่อถือ เชื่อมั่นของสาธารณะ ดังนั้น

ส.ส.ท. จึงได้จัดทำ โครงการเสริมสร้างอัตลักษณ์องค์กรขึ้น (Branding) โดยกำหนดให้เริ่มใช้ในโอกาสที่ ส.ส.ท. จะทำการย้ายที่ทำการใหม่ ในเดือนเมษายน ๒๕๕๔ โดยเน้นการดำเนินการขั้นต้น (ระยะที่ ๑) ในส่วนของกิจการโทรทัศน์ และจากนั้นจะเชื่อมโยงสู่การเสริมสร้างอัตลักษณ์องค์กรต่อไป

๒. องค์ประกอบอัตลักษณ์

องค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการปรับอัตลักษณ์องค์กร ระยะที่ ๑ (อัตลักษณ์กิจการโทรทัศน์) ประกอบด้วย

๒.๑ การใช้ชื่อเรียก Thai PBS

เดิมกิจการโทรทัศน์ขององค์กร มีชื่อเรียกหลากหลาย ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาความสับสน และเพื่อให้เป็นเอกภาพ คณะกรรมการนโยบายจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ให้ใช้ชื่อเรียกกิจการโทรทัศน์ขององค์กรเพียงชื่อเดียว คือ Thai PBS โดยเห็นว่าชื่อดังกล่าวมีความเหมาะสมในการขยายการดำเนินงานสู่ระดับภูมิภาค และระดับสากล โดยเฉพาะในอนาคตอันใกล้ซึ่ง ASEAN จะรวมเป็นประชาคมเดียวในปี ๒๕๕๘ นอกจากนี้ คำเต็มของชื่อ Thai PBS ยังมีความหมายที่สื่อถึงความเป็นสื่อสาธารณะ และเป็นชื่อเดียวกับชื่อองค์กร ที่สามารถให้นานาชาติเข้าใจได้ (Thai Public Broadcasting Service) ซึ่งจะช่วยให้สามารถเชื่อมโยงถึงการเสริมสร้างอัตลักษณ์โครงการได้สะดวกในลำดับต่อไป

๒.๒ การปรับตราสัญลักษณ์ Thai PBS

เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อเรียก Thai PBS จึงได้มีการปรับตราสัญลักษณ์ใหม่ให้ มีความเป็นเอกลักษณ์ เพื่อใช้งานในลักษณะต่างๆ โดยยังคงใช้รูปนกสีส้มแต่เปลี่ยนตัวอักษรได้รูปเป็น Thai PBS ดังตัวอย่าง โดยสื่อความหมายดังนี้



สัญลักษณ์ของทีวีเอส
(17 - 31 มกราคม 2551)



สัญลักษณ์ของไทยทีวี
เอส
(1 กุมภาพันธ์-30 เมษายน
2551)



สัญลักษณ์ของไทย
ทีวีสาธารณะ
(1 พฤษภาคม 2551-
14 มกราคม 2552)



สัญลักษณ์ของไทย
(15 มกราคม 2552-ปัจจุบัน)



รูปนก หมายถึง

- | เสรีภาพที่ปราศจากการครอบงำ
- | การบินขึ้นสู่ที่สูง ซึ่งหมายถึงมาตรฐานการดำเนินงาน
- | ความมีชีวิต ซึ่งหมายถึงประชาชนในสังคม
- | เครื่องหมายเชื่อมโยงระหว่างองค์กรกับประชาชน

สีส้ม หมายถึง

| อุดมรุ่งแห่งความหวัง

| ความรุ่งโรจน์ และความสุขของประชาชน

Thai PBS หมายถึง

| ชื่อองค์กร (Thai Public Broadcasting Service) ซึ่งใช้เป็นชื่อของสถานี

๒.๓ การใช้คำขยายส่งเสริมอัตลักษณ์ (Tag Line)

เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของ Thai PBS จึงกำหนดให้ใช้คำขยายอัตลักษณ์ โดยใช้คำว่า **“Thai PBS ทิวทัศน์คุณวางใจ”**

๒.๔ งานกราฟฟิกหน้าจอใหม่

ฝ่ายกราฟฟิก สำนักโทรทัศน์ ได้จัดทำกราฟฟิกหน้าจอให้ มีความทันสมัย โดดเด่น และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์และเพื่อใช้งานในการส่งเสริมรายการต่างๆ เช่น Station ID, Listing, Programme Promotion, Graphic Templates for News Presentation ฯลฯ เป็นต้น

สื่อสารสาธารณะกับช่องทางการสื่อสารยุคใหม่

นอกเหนือจากสื่อสถานีโทรทัศน์แล้ว ไทยพีบีเอสยังให้บริการทางด้านข่าวสารผ่านทางออนไลน์เพื่อตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและหลากหลายของประชาชน

วิทยุออนไลน์ ไทยพีบีเอสให้บริการวิทยุออนไลน์ผ่านทาง www.thaipbsonline.or.th ซึ่งเสนอข่าวและรายการสาระความรู้ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา เป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การให้บริการทางวิทยุกระจายเสียงเต็มรูปแบบในอนาคต

เว็บไซต์ ไทยพีบีเอสให้บริการเว็บไซต์ www.thaipbs.or.th เพื่อเสนอข่าวสารที่รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ พร้อมข้อมูลเชิงวิเคราะห์ในหัวข้อที่หลากหลายซึ่งเชื่อมโยงกับข่าวและรายการที่นำเสนอทางสถานี โทรทัศน์ ไทยพีบีเอส พร้อมคลิปภาพและรายการย้อนหลัง นอกจากนี้ ยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร และเป็นช่องทางการติดต่อและแสดงความคิดเห็นให้กับประชาชนทั่วไป เว็บไซต์ไทยพีบีเอสได้รับการออกแบบให้เอื้อต่อผู้ใช้งานที่เป็นผู้พิการ และยังสามารถเชื่อมเข้ากับอุปกรณ์โทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์พกพาทุกชนิด

สื่อเครือข่ายสังคม ช่องทางการให้บริการที่มีบทบาทมากขึ้นของไทยพีบีเอสเครือข่ายสังคมของไทยพีบีเอส ประกอบด้วย ทวิตเตอร์ @ThaiPBS เฟสบุ๊ก (www.facebook.com/ThaiPBSFan) กูเกิลพลัส (Google+) และยูทูบ (Youtube) ทั้งหมดนี้เป็นช่องทางการสื่อสารที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่เกิดวิกฤติ ช่วงน้ำท่วมใหญ่ ช่องทางเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นเวทีสาธารณะให้ผู้คนเข้ามาระดมสมองและมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยและประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่าง ๆ

ข้อมูลเปรียบเทียบการดำเนินงานระหว่างสถานีโทรทัศน์ KBS และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

KBS (Korean Broadcasting System)	Thai PBS (Thai Public Broadcasting Service)
<p>การผลิตรายการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตรายการทางโทรทัศน์ เช่น รายการข่าว สารคดี รายการต่าง ๆ รวมไปถึงละครย้อนยุค - ผลิตรายการทางวิทยุ 	<p>การผลิตรายการ</p> <p>ผลิตรายการด้านข่าวสาร ความรู้ สารประโยชน์ สารบันเทิง</p>
<p>ความเป็นอิสระในการนำเสนอ</p> <p>KBS เป็นองค์กรมหาชนโดยกฎหมายและได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกาหลีใต้แต่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมการเสนอข่าวได้ การดำเนินการของ KBS จึงดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระ</p>	<p>ความเป็นอิสระในการนำเสนอ</p> <p>ความเป็นอิสระและความเป็นสาธารณะของ Thai PBS ได้รับการรับรองภายใต้พระราชบัญญัติองค์การ กระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการนโยบายที่ผ่านการสรรหาโดยกระบวนการที่เป็นอิสระและโปร่งใสเป็นผู้กำหนด นโยบายและควบคุมการดำเนินงานของผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารองค์การ</p>
<p>งบประมาณ</p> <p>รายได้ของ KBS มาจากการเก็บค่าธรรมเนียมและจากการขายโฆษณา โดย ๓๗.๘% มาจากการเก็บค่าธรรมเนียม ๔๖.๘% มาจากการขายเวลาโฆษณาใน ส่วนรายการระดับชาติหรือของรัฐบาล เช่น บริการวิทยุ นานาชาติ ทางวิทยุสำหรับผู้พิการ โดย KBS ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกาหลีใต้</p>	<p>งบประมาณ</p> <p>Thai PBS มีรายได้จากภาษีสรรพสามิตที่เก็บจากสุรา และยาสูบ โดยมีรายได้สูงสุดปีงบประมาณละไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>เป้าหมายของ Thai PBS</p> <p>เป้าหมายคือการเป็นสถานีโทรทัศน์ที่สร้างสรรค์รายการ ข่าว รายการสารประโยชน์และรายการสารบันเทิง ที่มีคุณภาพและหลากหลายโดยยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้งและเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในระดับ ประเทศและระดับภูมิภาคในฐานะสถาบันสื่อมวลชนที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์</p>

รายงานผลการศึกษาดูงาน
ด้านศิลปวัฒนธรรม

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม

การเผยแพร่วัฒนธรรมของสาธารณรัฐเกาหลี

ในช่วงระยะเวลา ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมา โลกได้ตระหนักถึง “การส่งออกวัฒนธรรม” ของสาธารณรัฐเกาหลีผ่านอุตสาหกรรมบันเทิง ส่งผลให้เกิดกระแส “คลั่งเกาหลี” สั่นสะเทือนไปในหลายประเทศแถบภาคพื้นเอเชีย และยุโรป ปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีสามารถสร้าง “ผลลัพธ์” แบบนั้นได้ก็คือ ความรู้สึกอันเป็นหนึ่งเดียวกันของคนในประเทศ ผู้คนที่ “รู้” วัฒนธรรมของตนเองอย่างถ่องแท้ ชาวเกาหลีมีคุณสมบัติดังกล่าวนี้ชัดเจนด้วยเหตุหลายประการ และที่สำคัญคือ “ความต้องการที่จะก้าวสู่เวทีโลกด้วยตัวตนและวัฒนธรรมของตนเองที่โดดเด่นจากประเทศข้างเคียงในกลุ่มเอเชียตะวันออกทั้งหมด” สิ่งใดก็ตามที่ก่อกำเนิดขึ้นจากชาติเกาหลีเองเขาจะยึดไว้อย่างมั่นคงและเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง

วิธีการหนึ่งที่ผู้นำประเทศตลอดจนผู้ว่าการเมืองสำคัญ ๆ ของเกาหลีใช้สื่อสาร “เนื้อหาวัฒนธรรม” กับคนในชาติ คือ “การสื่อสารผ่านพิพิธภัณฑ์” ไม่ว่าจะเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ ถ้ามีความสำคัญต่อชาติแล้ว ผู้นำเขาจะจัดทำพิพิธภัณฑ์บอกเล่าเรื่องราวของเรื่องนั้น ๆ ไว้หมด เพียงเฉพาะที่กรุงโซล เมืองหลวงของสาธารณรัฐเกาหลี ที่นั่นมีพิพิธภัณฑ์มากมายหลายแห่งที่สร้างขึ้นอย่างสวยงาม น่าภาคภูมิใจ น่าสนใจ และน่าติดตามค้นคว้าพร้อมวิธีการนำเสนอที่หลากหลายรูปแบบ

ในกรุงโซลมี National Museum of Korea (พิพิธภัณฑ์แห่งชาติของเกาหลีแห่งใหม่) ที่ทันสมัยและใหญ่โต มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (National Folk Museum of Korea) หรือ พิพิธภัณฑ์คติชนพื้นเมือง เป็นที่แสดงความเป็นมาของวัฒนธรรมเกาหลีตั้งแต่สมัยยุคโบราณ มี Kimchi Field Museum (พิพิธภัณฑ์กิมจิ) ที่เล่าถึงความเป็นมาอันยาวนานของกิมจิตลอดจนเกร็ดความรู้สารพัดที่เกี่ยวข้อง มีพิพิธภัณฑ์ฟุตบอลโลกที่อยู่ใน Seoul World Cup Stadium ประกาศความยิ่งใหญ่ระดับโลกของชาติในการเป็นเจ้าภาพร่วมกับประเทศญี่ปุ่นในการแข่งขันฟุตบอลโลก มีพิพิธภัณฑ์คลองของเกย (Cheong Gye Cheon Museum) ที่เล่าถึงโครงการสร้างชีวิตใหม่ให้กับคลองของเกย (คลองที่มีบทบาทสำคัญอยู่คู่กรุงโซลมากกว่า ๖๐๐ ปี) เป็นต้น และยังมีพิพิธภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ทางเกษตรกรรม พิพิธภัณฑ์นิยายสารเกาหลี พิพิธภัณฑ์ดนตรีประจำชาติ และอื่นๆ อีกมากมายหลายสาขาที่เข้าถึงหน่วยย่อยของสังคม

รัฐบาลเกาหลีได้จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ชาวเกาหลีไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์เหล่านี้กันอย่างสม่ำเสมอ ให้พื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ได้ทำงานมากกว่าหน้าสมุดบันทึกทางประวัติศาสตร์ แต่เป็นการอุ้มชูวัฒนธรรมกลุ่มและคุณค่าและต่อยอดคุณค่านั้นให้เกิดเป็นงานสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ในอนาคต บางพิพิธภัณฑ์อย่างเช่น พิพิธภัณฑ์ฟุตบอลโลกและพิพิธภัณฑ์คลองของเกย ใช้สื่อแนะนำที่สามารถสร้างอารมณ์ร่วมกับผู้ชมได้ (ซึ่งคนต่างชาติที่เข้าชมก็ยังอาจรู้สึกสะเทือนใจไปกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำเสนอไปด้วยได้) แต่นั่นเอง คือภาพสะท้อนอย่างหนึ่งของ “ความเป็นเกาหลี” ที่เขาจะแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาชัดเจนเต็มที่

การรู้จักและเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติอย่างดีนั้นเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้สาธารณรัฐเกาหลีสามารถผลิตภาพวัฒนธรรมบันเทิงของตนได้อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการส่งเสริมและจัดการพิพิธภัณฑ์อย่างมีคุณภาพก็นับเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยเร่งกระบวนการเรียนรู้และรับรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้คน โดยผ่านบรรยากาศและการนำเสนอที่สร้างสรรค์ ซึ่งก็ต้องศึกษากันต่อไปอีกว่าการนำเสนอในรูปแบบใดที่สามารถนำมาปรับใช้กับประเทศไทยของเราด้วย

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (National Folk Museum of Korea) และพระราชวังเคียงบ็อก (Yongbok Palace)

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เดินทางไปยังพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (National Folk Museum of Korea) และพระราชวังเคียงบ็อก (Yongbok Palace) เพื่อศึกษาดูงานด้านประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมของสาธารณรัฐเกาหลี

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (National Folk Museum of Korea)

คณะศึกษาดูงานได้เข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติของสาธารณรัฐเกาหลีที่ได้มีการบันทึกเรื่องราวไว้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และความเป็นมาของชาติ ภายในห้องแสดงนิทรรศการพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านได้จำลองชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนศิลปะและวัฒนธรรมรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์การแต่งกาย ซึ่งเครื่องแต่งกายประจำชาติของชาวเกาหลีเรียกว่า “ฮันบก” โดยสตรีจะสวมเสื้อคลุมผ่าด้านหน้าเรียกว่า “ชอกกรี” ซึ่งชุดประจำชาตินี้เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมมาเป็นเวลาหลายร้อยปีโดยไม่เปลี่ยนรูปแบบและจะใช้สวมใส่ในโอกาสพิเศษ เช่น งานมงคลสมรส วันชอลลัล (วันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ) พิพิธภัณฑ์เครื่องนอน ชาวเกาหลีจะนอนราบกับพื้นโดยมีผ้าปูรอง พิพิธภัณฑ์เครื่องขนม จำลองวิธีการทำขนมลูกอมที่มีสีสันสดใสนิยมใช้จัดงานฉลองแซยิดของคนมีอายุ เป็นต้น



นอกจากนี้ภายในห้องนิทรรศการยังจัดแสดงวิถีชีวิตของเด็กชาวเกาหลีแรกเกิดจนกระทั่งถึงเติบโต และเป็นที่น่าสนใจได้ว่าถ้าเห็นพวงพริกร้อยพริกไทยแดงแขวนอยู่เหนือทางเข้าบ้าน เป็นสัญลักษณ์ว่า

เพ็งมีเด็กชายถือกำเนิดในบ้านนั้น แต่ถ้าเป็นพวงร้อยถ่านและโอบสนเป็นสัญลักษณ์ว่าเด็กที่เพ็งเกิดเป็นเด็กหญิง และหากเด็กทารกที่เกิดมาครบ ๑๐๐ วันแล้ว จะมีการฉลองอายุที่เรียกว่า “แพ็กอิล” เมื่อถึงวันครบรอบวันเกิดครั้งแรกของเด็กก็จะฉลองใหญ่อีกครั้งเรียกว่า “วันทล” ทั้งนี้ เนื่องมาจากในสมัยก่อนทารกแรกเกิดมีอัตราการตายสูงมาก ดังนั้นชาวเกาหลีจะดีใจอย่างมากเมื่อคนในครอบครัวแต่งงานและมีบุตรเกิดมาเป็นเด็กผู้ชาย จะได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีของญาติทั้งสองฝ่าย ส่วนความเชื่อชาวเกาหลีจะเน้นในเรื่องของพิธีกรรม ได้แก่ การรักษาโรคภัยไข้เจ็บด้วยการทำพิธีการสะเดาะเคราะห์เพื่อปัดเป่าสิ่งชั่วร้ายออกไป ส่วนเรื่องการใช้ชีวิตคู่จะมีพิธีกรรมการแต่งงานซึ่งฝ่ายหญิงจะนั่งเกี่ยวไปเข้าพิธีแต่งงานที่บ้านฝ่ายชาย และเมื่อสตรีแต่งงานแล้วจะไม่เปลี่ยนชื่อสกุลตามสามี สำหรับวาระสุดท้ายของชีวิต คือ พิธีเกี่ยวกับการตาย โดยแสดงถึงพิธีกรรมต่าง ๆ ในงานศพ รวมถึงการทำบุญต่าง ๆ จะช่วยกันตบแต่งที่บรรจุกศพให้สวยงามและนำไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนา



ส่วนภายนอกอาคารมีการจัดแสดงศิลปะด้านสถาปัตยกรรมแบบจำลองของการปลูกสร้างบ้านเรือนที่สร้างด้วยไม้ ตลอดจนมีการแสดงสิ่งของอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อประกอบการทำความเข้าใจ เช่น ภายในห้องครัวจะมีหม้อข้าวเตาฟืน เครื่องหุงต้ม กาดม่น้ำร้อน ภาชนะต่าง ๆ ตะเกียง ตู้ใส่อาหาร ฯลฯ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการดำเนินวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนเกาหลีแบบดั้งเดิม

พระราชวังเคียงบ็อก (Yongbok Palace)

ต่อจากนั้นคณะศึกษาดูงานได้เข้าเยี่ยมชมพระราชวังเคียงบ็อก (Yongbok Palace) ซึ่งตั้งอยู่ตอนเหนือของกรุงโซลและเป็น ๑ ใน ๕ ของพระราชวังใหญ่ที่สร้างขึ้นโดยพระราชวงศ์โชซอน สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๑๙๓๗ (ค.ศ. ๑๓๙๔) โดย ขงโคจอน และได้กลายเป็นพระราชวังหลวงหรือวังหลักสำหรับที่ประทับว่าราชการของกษัตริย์และเหล่าเชื้อพระวงศ์ของเกาหลีมาโดยตลอด และได้รับการต่อเติมโดยพระเจ้าแทจง และพระเจ้าเซจงมหาราช พระราชวังแห่งนี้มีเนื้อที่ ๕.๔ ล้านตารางฟุต โดยในช่วงต้นราชวงศ์โชซอนมีตำหนักอาคารมากถึง ๒๐๐ อาคาร กระทั่งปี พ.ศ. ๒๑๓๕ ที่กองทัพญี่ปุ่นบุกกรุงเกาหลิ ตำหนักต่าง ๆ ได้ถูกทุบทำลายถูกเผาทิ้งไปเป็นจำนวนมาก ก่อนที่จะได้รับการบูรณะซ่อมแซมและสร้างพระราชวังขึ้นมาใหม่ในแบบฉบับเดิม โดยปัจจุบันมีตำหนักทั้งสิ้น ๑๐ ตำหนัก แสดงให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมที่สวยงามซึ่งสร้างด้วยไม้สน และวาดลวดลายชายคาเป็นรูปดอกบัวลงสีสดใสสวยงามอย่างประณีต



พื้นที่ภายในพระราชวังจะมีห้องต่าง ๆ เช่น ห้องบรรทม ห้องทรงพระอักษร ห้องขุนนาง ห้องประชุม ห้องนางสนม ห้องทำคลอด และห้องพระโรง ส่วนด้านบนของหลังคาพระราชวังจะเห็นเป็นที่สังเกตได้ว่าจะมีรูปปั้นสัตว์มงคลนั่งเรียงรายเป็นแถวจะมีจำนวนเป็นเลขคี่ เช่น จำนวน ๓, ๕, ๗, ๙ ตัว ส่วนที่ประทับของพระมหากษัตริย์หรือบัลลังก์พระมหากษัตริย์จะใช้ก็ต่อเมื่อมีพระบรมราชโองการว่าราชการจะมีลักษณะพิเศษ คือด้านหลังบัลลังก์จะมีสัญลักษณ์รูปภาพวาด ประกอบด้วย ๕ อย่าง คือ ภาพวาดของพระอาทิตย์ พระจันทร์ แม่น้ำ ต้นไม้ และภูเขา จำนวน ๕ ลูก แสดงถึงความสมดุลของธรรมชาติและความยุติธรรมของผู้ปกครอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสร้างพระราชวังจะยึดหลักตามฮวงจุ้ย คือในพื้นที่ด้านหลังพระราชวังจะเป็นภูเขาด้านหน้าเป็นแม่น้ำ คือ แม่น้ำฮัน แม่น้ำสายหลักไหลผ่านใจกลางกรุงโซลแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองและความอุดมสมบูรณ์ของเกาหลี

พิพิธภัณฑ์คลองของกเย (Cheong Gye Cheon Museum)



วันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่นแห่งสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงาน ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของกรุงโซล พิพิธภัณฑ์คลองของกเย (Cheong Gye Cheon Museum) ซึ่งพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ถือเป็นอีกหนึ่งหน้าประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐเกาหลีที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทั้งน้ำตาและรอยยิ้มของชาวกรุงโซล พิพิธภัณฑ์ได้เปิดให้เข้าชมอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ โครงสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ได้รับการออกแบบเป็นทรงหลอดแก้วขนาดยาว แสดงความหมายถึงลักษณะของการไหลของลำธารของเกซอนผ่านใจกลางเมืองโซล ครอบคลุมพื้นที่ ๒,๔๘๓ ตารางเมตร บนอาคาร ๔ ชั้น และห้องใต้ดิน ๒ ชั้น ประกอบด้วยห้องจัดนิทรรศการถาวร (๑,๕๕๓ เมตร) ห้องนิทรรศการพิเศษ (๒๐๗ เมตร) ห้องประชุมขนาดย่อม ห้องเรียนรู้และจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน

ห้องจัดนิทรรศการถาวร ได้จัดแสดงอดีต ปัจจุบันและอนาคตของคลองของกเยโดยออกแบบให้ใช้บันไดเลื่อนจากชั้นหนึ่งที่อยู่นอกตัวอาคารเพื่อให้ได้รับชมนิทรรศการจากชั้น ๔ ก่อน ซึ่งการเชื่อมต่อแต่ละชั้นนั้นจะไม่ใช้บันไดหรือทางเชื่อมอื่น ๆ แต่เชื่อมต่อด้วยทางที่ค่อย ๆ ลาดชันลงจนสามารถชมนิทรรศการได้อย่างต่อเนื่องจนถึงชั้นที่ ๑ เนื้อหาของนิทรรศการโดยรวม คือ การแสดงความหมายของคลองของกเยที่เป็นคลองสำคัญไหลผ่านใจกลางกรุงโซลมาตั้งแต่ก่อนที่จะสถาปนากรุงโซลเป็นเมืองหลวงของสมัยโชซอน ในส่วนห้องจัดนิทรรศการได้จัดแสดงประวัติของคลองของกเยในแต่ละสมัย ตั้งแต่คลองในอดีตจนถึงยุคที่คลองได้ถูกปิดทับอยู่ใต้เส้นทางคมนาคม แผนการดำเนินการกู้คลอง ตลอดจนอนาคตและการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่รอบข้าง และทัศนียภาพของเมืองหลังจากคลองของกเยได้รับการกู้แล้ว ซึ่งแน่นอนว่าจะช่วยให้เข้าใจถึงการใช้ชีวิตร่วมกันกับคลองของกเยของประชาชนในสมัยโชซอนว่าเป็นอย่างไร และสามารถเข้าใจถึงบทบาทและภาระหน้าที่ของคลองของกเยในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของเมืองแห่งสิ่งแวดล้อมได้

ภายในพิพิธภัณฑ์คลองของกเย



๑. ข้อมูล นิทรรศการเริ่มจากทางเข้าชั้น ๔ มีการจัดแสดงแบบจำลองกรุงโซลรวมถึงคลองของกเย พร้อมทั้งสื่อวีดิทัศน์แนะนำแผนดำเนินการกู้คลองของกเยและสามารถรับแผ่นดิสก์แนะนำการเที่ยวชมได้
๒. เส้นทางประวัติศาสตร์คลองของกเย เป็นส่วนที่แสดงแบบจำลองของผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากที่อาศัยอยู่บริเวณคลองของกเยหลังจากสิ้นสุดสงครามเกาหลีโดยด้านหลังแบบจำลองสามารถชมวีดิทัศน์แสดงลักษณะของคลองของกเยและบริเวณรอบ ๆ ตั้งแต่สมัยโชซอนและการบูรณะปรับปรุง
๓. ก่อนการกู้คลองของกเย ถนนยกระดับเคยเป็นสัญลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็ทรุดโทรมและเกิดปัญหาหลาย ๆ ด้าน จากสื่อภาพถ่ายบนผนังจะสามารถชมสภาพถนนยกระดับ และบริเวณโดยรอบของของกเย ซอย ๑ - ๙ กลางกรุงโซล ก่อนที่จะมีการกู้คลองของกเย
๔. คลองของกเยที่ถูกปิดทับ ตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี ที่คลองของกเยได้ถูกปิดทับนั้น คลองของกเยได้ถูกลบเลือนจากความทรงจำและหายไปจากสายตาของชาวเกาหลี ห้องนิทรรศการแสดงให้เห็นเขตที่การคมนาคมหนาแน่น สามารถสัมผัสได้ถึงบรรยากาศที่มีตลิ่งได้โต้สะพานของคลองของกเยซึ่งเป็นแหล่งเสื่อมโทรมและเต็มไปด้วยมลภาวะทางอากาศภายใต้ถนนก่อนที่จะกู้คลองของกเย
๕. โครงการกู้คลองของกเย แสดงถึงการเตรียมการรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาดำเนินการกู้คลอง โดยดำเนินการก่อสร้างในทิศทางที่กระทบต่อประชาชนน้อยที่สุด สามารถชมแผนการดำเนินการก่อสร้างได้จากรูปแบบจำลอง วีดิทัศน์ และแผนภาพกราฟฟิก
๖. เพื่อนตามธรรมชาติของคลองของกเย เมื่อคลองของกเยได้รับการกู้ขึ้นมาแล้วสัตว์และพืชที่เคยหายไปจากเมืองก็ได้กลับมาอยู่เคียงข้างชาวกรุงโซลอีกครั้ง แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติกำลังโอบกอดพลเมืองกรุงโซล โดยระบบนิเวศน์ของเมืองกำลังค่อย ๆ กลับมาอีกครั้งโดยลำธารน้ำสีฟ้า พื้นที่ส่วนนี้จะสามารถพบกับเพื่อนในธรรมชาติที่กลับมาโดยคลองของกเยได้
๗. หลังการกู้คลองของกเย ภายหลังกองคลองของกเยได้ถูกกู้ขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๔๘ บริเวณรอบ ๆ ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เกิดขึ้น ในอนาคตกรุงโซลจะกลายเป็นเมืองที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งในส่วนนี้สามารถชมภาพถ่ายทางอากาศและบริเวณโดยรอบของกรุงโซล พร้อมการวางแผนและการจัดการโดยรอบคลองของกเยรวมถึงการบำรุงรักษาเพื่ออนาคตได้

๘. การสร้างเมืองฮันยางกับคลองของกเย การกักคลองของกเยนั้นได้มีการปรึกษากันมาต่อเนื่องตั้งแต่สมัยสร้างเมืองฮันยางเพื่อให้เมืองกลับสู่โครงสร้างเดิม ในส่วนนี้จะอธิบายเกี่ยวกับปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของคลองของกเยที่เคยไหลผ่านเมืองฮันยางในขณะนั้น ตลอดจนความหมายและบ่อเกิดของคลองของกเยผ่านการพูดคุยของภาพจำลอง จองโจ ยองโจ เซจงและแทจงแห่งสมัยโชซอน

๙. ข้อมูลเกี่ยวกับคลองของกเย จากหนังสือนิทรรศการสามารถรับชมลักษณะของเมืองฮันยางในสมัยโชซอน ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๗ ถึงศตวรรษที่ ๑๙ พร้อมทั้งสามารถดูเอกสารสมัยกรุงปักกิ่งโดยญี่ปุ่นและเอกสารโบราณสมัยโชซอนที่เกี่ยวกับคลองของกเย

๑๐. วัฒนธรรมและชีวิตของคลองของกเย หลังยุคต้นของสมัยโชซอนที่คลองของกเยมีสะพานมากมายที่ถูกบันทึกเรื่องราวไว้ ในส่วนนี้สามารถรับชมแบบจำลองลักษณะริมฝั่งคลองของกเยในอดีต ตลอดจนสะพานซูโพและสะพานที่สำคัญทั้ง ๕ สะพานของคลองของกเยโดยเริ่มจากสะพานซูโพเป็นอันดับแรก

๑๑. BACK TO THE FUTURE ทัวร์คลองของกเย เป็นส่วนที่สามารถรับชมคลองของกเยจากมุมมองที่มั่งมั่งมองเสมือนว่าเป็นผีเสื้อที่บินขึ้นชมคลองของกเยอยู่โดยผ่านวิดีโอที่ทันสมัย นำทัวร์คลองของกเยเป็นเวลา ๕ นาที หลังจากการทัวร์เสร็จสิ้น จอสกρινจะถูกเปิดอัตโนมัติและเชื่อมด้วยเสียงสะท้อนคลองของกเยทันที

๑๒. UNESCO จัดแสดงภาพกรุงโซล - เมืองการออกแบบสร้างสรรค์ เป็นส่วนที่สามารถรับชมสดชื่นของคลองของกเยที่ได้ถูกกลับคืนมา พร้อมกับเพื่อน ๆ ในธรรมชาติที่กลับมาอยู่ข้าง ๆ เราอีกครั้งและเล่นงากับเหล่าผีเสื้อ ปลา จากจอสกรินและติดช้อปลาแล้วปล่อยลงสระน้ำในจอ

นอกเหนือจากนั้นในโซนโพโต้ ยังสามารถถ่ายภาพประกอบโครมา-คีย์ (Choma-key) โดยมีคลองของกเยเป็นฉากหลัง อีกทั้งยังเป็นส่วนที่แสดงข้อมูลภาพที่หลากหลาย แผนการพัฒนาเมืองที่มีคุณภาพกับวิสัยทัศน์ของกรุงโซลที่มุ่งเป็นเมืองใหญ่ท่ามกลางธรรมชาติโดยมีคลองของกเยเป็นศูนย์กลาง



ในบริเวณฝั่งตรงข้ามถนนของพิพิธภัณฑ์ฯ มีการจำลองอาคารบ้านเรือนในอดีตของชาวโซลที่เคยอาศัยอยู่ริมสองฝั่งคลอง ซึ่งเรียกว่า "Panjajib" ซึ่งภายในบ้านมีการจัดวางและเก็บสะสมของเก่าต่าง ๆ โดยจัดแบ่งเป็นห้อง ๆ ได้แก่ ห้องนอน ห้องเรียน ร้านขายของชำและอื่น ๆ นอกจากนี้ในพิพิธภัณฑ์ยังได้เล่าเรื่องของเมืองที่มีความเกี่ยวพันกันเศรษฐกิจชาติอย่างมากมาย รวมถึงเรื่องราวของ นายอี มยองบัก อดีตผู้ว่าการกรุงโซลที่เป็นผู้นำในการฟื้นฟูคลองของกเย ซึ่งในปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเกาหลีจากผลงานสุดยอดเยี่ยมนี้

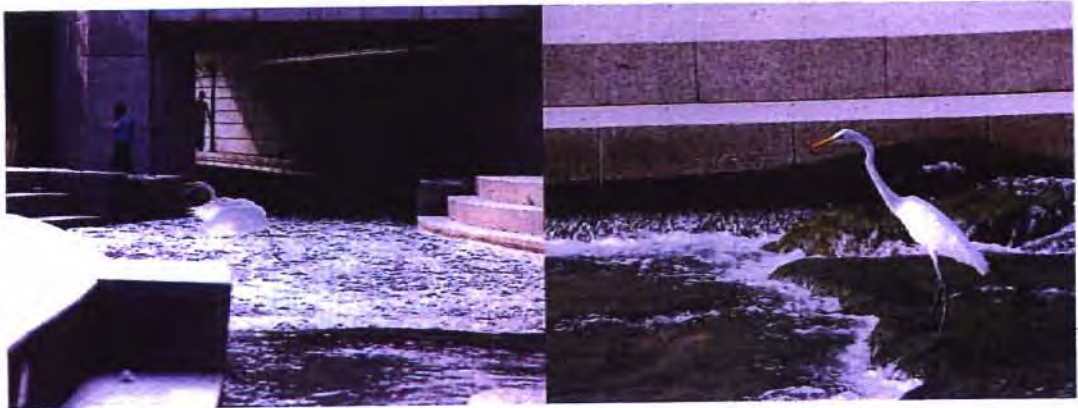
ประวัติคลองชองกเยและวิถีแห่งการฟื้นฟู



คลองชองกเยถูกขุดขึ้นมาในสมัยกษัตริย์ยองโจ ช่วงทศวรรษที่ ๑๙๖๐ มีความยาวประมาณ ๕.๘๔ กิโลเมตร ซึ่งในอดีตชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ริมสองฝั่งคลองได้อาศัยน้ำในคลองแห่งนี้ในการอุปโภคและบริโภคมาเป็นเวลานาน แต่ภายหลังผ่านสงครามภายในประเทศและได้รับอิสระจากการยึดครองของญี่ปุ่น เกาหลีใต้ได้เร่งรัดพัฒนาประเทศโดยเน้นทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้รัฐบาลเกาหลีต้องสร้างถนน ทางยกระดับ รวมถึงทางด่วนหลายสายเพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าว การขยายตัวทางเศรษฐกิจและชุมชนเมืองในกรุงโซล ทำให้มองข้ามในเรื่องสิ่งแวดล้อมของชุมชน คลองบางส่วนในกรุงโซลถูกถมแปรเปลี่ยนเป็นถนนและทางยกระดับ มีการสร้างอาคารธุรกิจขึ้นเป็นจำนวนมาก จากนั้นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้เกิดขึ้นตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาชุมชนแออัด โครงสร้างถนนผุพัง จนเป็นต้นเหตุให้มีการก่อสร้างทางด่วนทับคลองชองกเยและเมื่อการคมนาคมสะดวกขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของชุมชนเพิ่มขึ้น เกิดร้านค้ามากมายบริเวณใต้ทางด่วน การรुक้าพื้นที่ในคลอง จนทำให้น้ำในคลองเน่าเหม็น การไหลของน้ำไม่สะดวกเกิดการตื้นเขินเพราะส่วนหนึ่งของทางด่วนผุดขึ้นกลางคลอง คลองสายนี้กลายเป็นที่ระบายสิ่งปฏิกูลและถังขยะขนาดใหญ่กลางเมือง เหตุการณ์ดังกล่าวดำเนินต่อมาเป็นเวลาถึง ๒๕ ปี ที่กรุงโซลละเลยเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนเมือง จนกระทั่งเกิดมลพิษ น้ำเน่าเสีย เกิดชุมชนแออัดใต้ทางด่วน และก่อให้เกิดปัญหามากมายตามมา จนทำให้ประชาชนบางส่วนที่สนใจเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมลุกขึ้นมาเคลื่อนไหวให้มีการคืนชีวิตให้คลองชองกเยอีกครั้ง

จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ นายอี มยองบัก ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการกรุงโซล ได้เกิดแนวความคิดคืนคลองให้กับชุมชนเมือง จึงได้เสนอนโยบายทุกทางด่วนทั้งพร้อมทั้งเริ่มโครงการกู้ชีวิตคลองชองกเยคืนกลับให้ชาวกรุงโซล แต่โครงการมิได้สำเร็จได้โดยง่าย เพราะในช่วงแรกได้รับการต่อต้านจากบรรดาประชาชนที่อาศัยและค้าขายอยู่บริเวณใต้ทางด่วนริมคลอง จนเกิดการปะทะกันหลายครั้ง รัฐบาลจึงต้องอาศัยทั้งการเจรจา ทั้งการศึกษาวិชาญกว่า ๔,๐๐๐ ครั้ง เพื่อหาข้อยุติการขัดแย้ง ใช้เวลาพิเศษในการดำเนินการต่าง ๆ จนในที่สุดก็ตัดสินใจโดยอาศัยการลงประชามติ ซึ่งคนประชาชนส่วนใหญ่เห็นชอบให้ทุบถนนทิ้ง และนำคลองคืนมา แม้จะมีปัญหามากมายแต่สุดท้ายโครงการนี้ก็ผ่านไปด้วยดี และสามารถนำคลองชองกเยกลับคืนมายังกรุงโซลได้ ใน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยใช้งบประมาณสำหรับการบูรณะรวมทั้งการสร้างคลองของกเยให้พื้นกลับมามีชีวิตอีกครั้งกว่า ๓.๘ แสนล้านบาท หรือประมาณ ๑ หมื่นล้านบาท มีการสูบน้ำจากแม่น้ำฮัน เพื่อหล่อเลี้ยงคลอง พร้อมทั้งมีการฟื้นฟูธรรมชาติริมสองฝั่งคลองที่มีความยาว ๕.๘๔ กิโลเมตร นอกจากนี้ได้มีการสร้างน้ำพุเป็นระยะตลอดแนวคลองที่ไหลผ่านกลางใจเมือง และมีการสร้างน้ำตกเพื่อเป็นแนวกันน้ำและชะลอน้ำหน้าฝน มีการสร้างสะพานกว่า ๒๒ แห่ง เพื่อเป็นจุดชมวิวยุริรมสองฝั่งคลอง มีการก่อสร้างถนนคนเดินเลียบบคลอง เส้นทางจักรยาน พร้อมทั้งมีจุดที่นั่งพักผ่อนให้กับประชาชน และในฤดูร้อนยังมีการจัดกิจกรรมหลากหลาย มีเวลาของครอบครัว ดนตรี ศิลปะ และความสุขของการได้ใช้บริเวณริมคลองเป็นสถานที่พักผ่อนในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ปัจจุบันคลองของกเยได้กลับฟื้นขึ้นมาได้เป็นระยะเวลาหลายปีแล้ว ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในกรุงโซล กลับมาสวยสะอาดตา จากคลองที่มีแต่น้ำเน่าที่ส่งกลิ่นเหม็นอยู่กลางเมือง กลายเป็นคลองที่มีสายน้ำไหลเย็น เป็นที่อาศัยของปลาหลากหลายชนิด รวมถึงฝูงนกเป็ดน้ำที่บินมาหาอาหารและว่ายน้ำเล่นในคลอง ซึ่งเป็นสิ่งที่มองหาได้ยากยิ่งในเมืองใหญ่



หมู่บ้านโพรองซ์ (La Provence Village) และเกาะนามิ (Nami Island)

วันอังคารที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่หมู่บ้านโพรองซ์ (La Provence Village) และเกาะนามิ (Nami Island)



หมู่บ้านโพรวองซ์ (Provence Village หรือ Paju Provence) หรือที่เรียกกันว่า “หมู่บ้านสีลูกกวาด” เป็นหมู่บ้านที่มีสีสันบ้านเรือนเป็นเอกลักษณ์ของเมืองโพรวองซ์ในประเทศฝรั่งเศส ชาวเกาหลีมีความเชื่อว่าเป็นหมู่บ้านที่ให้โอกาสเด็ก ๆ ได้เรียนรู้และเปิดโลกทัศน์ ให้เยาวชนของเกาหลีได้รู้จักเมืองของประเทศในทวีปยุโรปแม้จะไม่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวจริง ๆ ได้ และเป็นการสร้างเสริมจินตนาการทางด้านศิลปะได้เห็นตัวอย่างงานศิลปะที่ทรงคุณค่าหลายรูปแบบทั้งสถานที่ จิตรกรรม ประติมากรรม รวมทั้งการต่อยอดความคิดและจินตนาการของเด็ก ๆ จากวรรณกรรมคลาสสิกของโลกที่เปี่ยมไปด้วยปรัชญาชีวิต เรื่อง “เจ้าชายน้อย”



หมู่บ้านแห่งนี้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่เป็นที่นิยมของชาวเกาหลีใต้ ตั้งอยู่ในเมืองพาจู (Paju) อยู่ติดชายแดนของเกาหลีเหนือซึ่งหมู่บ้านโพรวองซ์ได้รับออกแบบให้เต็มไปด้วยบ้านเรือนที่ถูกตกแต่งไว้อย่างสวยงามด้วยสีสันสดใส ทำให้รู้สึกเหมือนกลับว่าอยู่ในโลกของจินตนาการ ดังเช่น รูปปั้นเจ้าชายน้อยกับงูเหลือม ดังนั้นสถานที่แห่งนี้จึงกลายเป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งที่เป็นสถานที่สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ด้านในมีสินค้าวางขายอย่างหลากหลายแบบ เช่น ร้านขายเบเกอรี่ ร้านขายไอศกรีม ร้านขายของที่ระลึก ให้ได้เลือกชม เลือกซิม นอกจากนี้ยังสามารถเก็บภาพสวยๆ ไว้เป็นที่ระลึกได้ทุกมุมอีกด้วย

เกาะนามิ (Nami Island)

เกาะนามิ (Nami Island) เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ที่เมืองขุนซอน จังหวัดคังวอน ห่างจากกรุงโซลไปทางตะวันออกเฉียง ๖๓ กิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเกาหลีใต้ เกาะนามิมีรูปร่างเหมือนใบไม้ลอยน้ำ เป็นเกาะกลางแม่น้ำฮัน ซึ่งเกิดจากการสร้างเขื่อนของพยอง เกาะนามิได้ชื่อตามนายพล นามิ ที่รับราชการตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี บิดาอยู่ในตระกูลสูงศักดิ์ ส่วนมารดาเป็นเจ้าฟ้าหญิง ซึ่งนำทัพกวาดล้างจลาจลในพื้นที่ภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศได้ทั้งหมด และได้รับตำแหน่งสูงเมื่อยังมีอายุเพียง ๒๖ ปี แต่หลังจากเปลี่ยนรัชกาลใหม่ ได้ถูกใส่ร้ายว่าเป็นกบฏ และถูกประหารชีวิตพร้อมกับมารดาและพวกพ้องรวม ๒๕ คน ต่อมาหลังผลิตเปลี่ยนรัชกาลใหม่อีกครั้ง ได้มีการพิสูจน์พบว่าข้อกล่าวหาทั้งหมดล้วนเป็นความเท็จ เขาจึงได้รับคืนยศถาบรรดาศักดิ์ดั้งเดิม



เกาะนามิแห่งนี้มีทิวทัศน์ที่สวยงามไปด้วยต้นเกาลัดและทิวสนเรียงราย ซึ่งในช่วงฤดูใบไม้ร่วงจะมีเทศกาลใบไม้เปลี่ยนสี ใบไม้ต่างเปลี่ยนเป็นสีแดงสวยงาม ซึ่งทำให้มีภาพยนตร์หลายเรื่องมาใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำแต่ที่ทำให้เกาะนามิมีชื่อเสียงโด่งดัง คือ ซีรีส์ เพลงรักในสายลมหนาว (winter love song) ซึ่งใช้เกาะนามิเป็นสถานที่ถ่ายทำและสร้างชื่อเสียงให้กับเกาะแห่งนี้ ซึ่งบนเกาะนามิยังมีภาพถ่ายขนาดเท่าตัวจริงของ เบยองจุนและแซงจ็อ คู่พระนางในเรื่องไว้ให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายภาพด้วย ทศนียภาพของเกาะนามิมีทิวสนต้นไม้ขนาดใหญ่หลายต้นที่ยืนตั้งตระหง่านเรียงราย คอยต้อนรับนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ถ่ายภาพเพื่อเก็บความประทับใจเอาไว้เป็นความทรงจำว่าครั้งหนึ่งได้มาที่เกาะนามิแห่งนี้ สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอีกอย่างหนึ่งของเกาะนามิคือแกลอรีถ่ายภาพ ซึ่งสามารถรับรูปได้เลย และการใช้ธงชาติของชาติต่างๆ จัดตกแต่งเพื่อดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีศูนย์นิทรรศการจัดแสดงรายละเอียดสถานที่ถ่ายทำละคร มีการจัดกิจกรรมสนุก ๆ เช่น การให้เข้าจักรยานสี่ล้อรอบเกาะ การมีสนามเด็กเล่นให้เด็กได้เล่นอย่างสนุกสนาน ฯลฯ ซึ่งในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเกาะนามิถือเป็นโอเอซิสของเกาหลีและเป็นที่พักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติที่เงียบสงบ ทั้งนี้ได้มีการลงทุนด้านสภาพแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม โดยองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร เช่น YMCA และ YWCA ซึ่งมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการพัฒนาเกาะนามิเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยังได้รับการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การวาดภาพศิลปะจากความร่วมมือของนักเขียนและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรยูนิเซฟ (UNICEF) และองค์การยูเนสโก (UNESCO)



หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลฮันอก (NamsanHanok Village) และพระราชวังชางด็อกกุง (Changdeokkung Palace)

วันหยุดสัปดาห์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ตามเวลาท้องถิ่นสาธารณรัฐเกาหลี คณะศึกษาดูงานได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่ หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลฮันอก (Namsan Hanok Village) และพระราชวังชางด็อกกุง (Changdeokkung Palace)

หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลฮันอก (NamsanHanok Village)

เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนเนื้อที่กว้างถึง ๗,๙๓๔ ตารางเมตร โดยประกอบไปด้วย ๓ ส่วน ได้แก่ สวนแบบเกาหลี ศูนย์กระสวยเวลา และตัวหมู่บ้าน สำหรับลักษณะของตัวบ้านจะเป็นลักษณะเฉพาะของเกาหลีในสมัยราชวงศ์โชซอน หรือที่เรียกว่าฮันอก โดยบ้านต่างๆ ที่อยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ได้ถูกรวบรวมจากการรื้อถอนจากบ้านเรือนที่เดิมอยู่กระจายรอบกรุงโซลแล้วนำมาบูรณะเพื่อคงไว้ซึ่งบรรยากาศดั้งเดิมจนเกิดเป็นหมู่บ้านที่สมบูรณ์ไว้ที่นี่ หมู่บ้านนัมซานกลฮันอก เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสรูปแบบวิถีชีวิตของชาวเกาหลีในอดีต ผ่านอาคารบ้านเรือนที่ได้รับการบูรณะในสภาพที่ดั้งเดิมหลังจากย้ายมาจากตัวเมืองโซล ขณะเดินไปรอบ ๆ หมู่บ้าน จะเห็นสถาปัตยกรรมเกาหลีที่มีเอกลักษณ์และสถานที่นี้ได้กลายเป็นสถานที่จัดงานทางวัฒนธรรม รวมถึงงานแต่งงาน การแสดง ระบายหน้ากาก วาดภาพ และการสาธิตหัตถกรรมและการออกร้าน



หมู่บ้านวัฒนธรรมนัมซานกลฮันอก แม้ว่าเป็นหมู่บ้านที่จำลองขึ้นจากความเป็นจริงภายหลังทำการรื้อถอนเอาบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างในสมัยโบราณราชวงศ์โชซอนออกไป หากแต่หมู่บ้านนัมซานกลฮันอกสามารถถ่ายทอดความหลังและภาพประวัติศาสตร์ในสมัยโชซอนได้อย่างสมบูรณ์ จุดเด่นของหมู่บ้านนัมซานกลฮันอก คือ เป็นหมู่บ้านที่เปิดขึ้นมาเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับเส้นทางประวัติศาสตร์ของเกาหลี

โดยเฉพาะ ตั้งแต่การใช้สถาปัตยกรรมของบ้านและตัวอาคารในแบบโบราณ การจัดฉากและนิทรรศการที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้านนัมซานกลอันนอกในสมัยเก่าได้เป็นอย่างดี

พระราชวังชางด็อกกุง (Changdeokgung Palace)

พระราชวังชางด็อกกุง หรือ พระราชวังชางด็อก หนึ่งในห้าพระราชวังที่สำคัญที่สุดในสาธารณรัฐเกาหลี สร้างขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าแทจงแห่งราชวงศ์โชซอน เมื่อปี พ.ศ. ๑๙๔๘ (ค.ศ. ๑๔๐๕) แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๑๙๕๕ (ค.ศ. ๑๔๑๒) ด้วยเหตุที่พระราชวังแห่งนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระราชวังเคียงบก (Kyeongbok Palace) ผู้คนจึงเรียกพระราชวังแห่งนี้ว่าพระราชวังตะวันออก (East Palace) ซึ่งต่อมาในรัชสมัยของพระเจ้าซอนโจ กษัตริย์องค์ที่ ๑๔ แห่งโชซอนได้โปรดเกล้าฯ ให้ขยายสนามหญ้าของพระราชวังเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ตารางเมตร

ในปี พ.ศ. ๒๑๓๕ (ค.ศ. ๑๕๙๒) ขุนศึกญี่ปุ่น โทะโยะโตะมิ ฮิเดะโยะชิ ได้เข้ารุกรานเกาหลี กินเวลายาวนานถึง ๗ ปี พร้อมกับเผาทำลายพระราชวัง ซึ่งในปีนั้นเองเป็นปีที่ฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปีแห่งการสถาปนาราชวงศ์ โดยหลังจากผ่านสงคราม ๗ ปีไปแล้ว พระราชวังก็ได้รับการบูรณะขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๑๕๒ (ค.ศ. ๑๖๑๙) โดยพระเจ้าซอนโจ และองค์ชายควางแฮกุน แต่อีก ๔ ปีต่อมา พระราชวังก็กลับเกิดเพลิงเผาอีกครั้งในเหตุจลาจลที่ขุนนางไม่พอใจองค์ชายควางแฮกุนและก่อการยึดอำนาจ สถาปนากษัตริย์ขึ้นเป็นพระเจ้าอินโจ พร้อมกับเนรเทศองค์ชายควางแฮไปเกาะคังฮวา จนพระราชวังถูกโจมตีอีกครั้งจากจักรวรรดิชิง (ประเทศจีน) แต่หลังจากนั้นพระราชวังก็ได้รับการสร้างใหม่ให้อยู่ในสภาพดั้งเดิม



พระราชวังชางด็อกกุง ได้ถูกใช้เป็นที่ประทับขององค์กษัตริย์ ที่ว่าราชการ และที่ทำงานของขุนนางจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๑๕ (ค.ศ. ๑๘๗๒) เมื่อพระราชวังเคียงบกซึ่งอยู่ข้างเคียงได้รับการสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งโดยสมเด็จพระจักรพรรดิซุนจง (จักรพรรดิองค์สุดท้ายของจักรวรรดิเกาหลี) แต่อย่างไรก็ตามสมเด็จพระจักรพรรดิซุนจงนี้ก็ได้อาศัยประทับที่พระราชวังชางด็อกกุงเรื่อยมากระทั่งเสด็จสวรรคตในปี พ.ศ. ๒๔๖๙ (ค.ศ. ๑๙๒๖)

อย่างไรก็ตาม บรรดาสมาชิกราชวงศ์ลี (ราชวงศ์จักรพรรดิเกาหลี) ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันซึ่งยังไม่มีสถานะเป็นประมุขแห่งรัฐอย่างเป็นทางการนั้น หากในอนาคตสถาบันจักรพรรดิเกาหลีถูกฟื้นฟูขึ้นในฐานะสัญลักษณ์แห่งรัฐ (ระบอบประชาธิปไตยอันมีสมเด็จพระจักรพรรดิเป็นประมุข) พระราชวังแห่งนี้ น่าจะเป็นสถานที่ใช้ในการประกอบพิธีบรมราชาภิเษก เพื่อการขึ้นเสวยราชย์ของสมเด็จพระจักรพรรดิ



สิ่งก่อสร้างในพระราชวังวังข้างตึกกุงมีดังนี้

- (๑) ประตูดงฮวามุน คือประตูหลักของพระราชวังถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๑๙๕๕ เป็นประตูที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังอยู่จนทุกวันนี้
- (๒) สะพานกิมชองโย เป็นสะพานที่เก่าแก่ที่สุดในโซลที่ยังยืนหยัดจนทุกวันนี้ก่อสร้างในปี พ.ศ. ๑๙๕๔ ซึ่งชาวเกาหลีเชื่อว่าเป็นสะพานที่ศักดิ์สิทธิ์และเชื่อว่าถ้าเดินข้ามสะพานแล้วมีอาการต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น ปวดท้อง แสดงว่าบุคคลนั้นมีปัญหาโรคร้ายในร่างกาย เป็นต้น
- (๓) พิพิธภัณฑสถาน เดิมเป็นท้องพระโรงถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๑๙๔๘ และถูกสร้างขึ้นใหม่เป็นพิพิธภัณฑสถานในปัจจุบัน
- (๔) หอซอนจงจอน เป็นห้องทำงานของขุนนางฝ่ายปกครองสร้างในปี ๑๔๖๑ ถูกทำลายในสงครามอิมจินบูรณะปี พ.ศ. ๒๑๙๐
- (๕) ศาลาจูฮัมนู (คยูจังกัก) – เป็นหอจดหมายเหตุและหอแสดงภาพวาดสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๓๑๙

พระราชวังวังข้างตึกกุงได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโกในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญครั้งที่ ๒๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เมืองเนเปิลส์ ประเทศอิตาลี โดยผ่านข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้เป็นแหล่งมรดกโลก ดังนี้

- (๑) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลยิ่ง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมาในด้านการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวน และภูมิทัศน์ ตลอดจนการพัฒนาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือบนพื้นที่ใดๆ ของโลกซึ่งทรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม
- (๒) เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงหลักฐานของวัฒนธรรมหรืออารยธรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบันหรือว่าที่สาบสูญไปแล้ว
- (๓) เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนา ทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

บทสรุป

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

บทสรุป ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ

จากการที่คณะศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาาระบบข้อมูล และเทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งสู่การเป็นศูนย์ข้อมูลนิติบัญญัติและรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ และด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย และสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองรวมทั้งการศึกษาดูงานด้านประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการพิพิธภัณฑ์ และวิถีชีวิตของประชาชน ณ สาธารณรัฐเกาหลี สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เตรียมความพร้อมให้กับคณะศึกษาดูงาน โดยเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ข้อมูลความรู้แก่คณะศึกษาดูงาน รวมทั้งคณะฯ ได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อเท็จจริงจากการเดินทางศึกษาดูงาน สามารถสรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑.๑) คณะศึกษาดูงานพบว่าในภาพรวมของสาธารณรัฐเกาหลี มีพัฒนาการความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากผลการจัดอันดับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมของสาธารณรัฐเกาหลีเป็นอันดับ ๙ ของโลก รัฐบาลเกาหลีได้ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อการสื่อสารระหว่างภาครัฐและประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโครงสร้างเครือข่าย (Network Infrastructure) การพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วสูง (Broadband) ให้รองรับความต้องการใช้งานของประชาชนที่สะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้สอดคล้องกับการที่ประชาชนสนใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกันอย่างแพร่หลาย โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้าร่วมลงทุนกับภาครัฐเพื่อลดงบประมาณในการลงทุนของภาครัฐลง นอกจากนี้รัฐบาลเกาฬียังมีนโยบายสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ให้กับประชาชน โดยการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียนทั่วประเทศมากกว่า ๑๐,๐๐๐ โรงเรียน และส่งเสริมผู้ด้อยโอกาสให้สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ถึงกว่า ๑๐ ล้านคน การส่งเสริมการใช้ระบบ e-Government ระบบ e-Parliament ในการออกเสียงเลือกตั้งผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การสร้าง Website ของรัฐบาล (www.korea.kr) ให้ประชาชนค้นคว้าข้อมูล และเป็นช่องทางให้ประชาชนเสนอความคิดเห็นต่อรัฐบาลเพื่อนำไปรวบรวมไปกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ รวมทั้งกระทรวงวัฒนธรรม การกีฬาและท่องเที่ยวยังได้พัฒนาระบบ e-Briefing System เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารต่อสื่อมวลชนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น รัฐบาลไทยหรือผู้กำกับนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศควรตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศในการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาประเทศควรจะนำรูปแบบ และแนวความคิดในการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้าน

งบประมาณ การสร้าง Network Infrastructure การพัฒนา Broadband ให้มีความเร็วสูงเพื่อให้ภาครัฐและประชาชนสามารถเข้าถึง และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๑.๒) คณะศึกษาดูงานพบว่า การปรับปรุงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Divide) ส่งผลกระทบต่อทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง การกำหนดนโยบายของรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มหรือลดระดับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้

ผลจากการสำรวจศึกษาพบว่า ทั้งรัฐบาลไทยและรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้ความสำคัญต่อ Digital Divide ที่ได้กำหนดแนวนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ (Information and Communication Technology : ICT) โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงสารสนเทศให้แก่ประชาชน สำหรับการให้บริการ WIFI ที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายในประเทศไทย ปี ๒๕๕๘ ซึ่งตามแผนจะมี ๔ แสนจุด ซึ่งก็ยังไม่รองรับการใช้งานตามจำนวนประชากรทั้งประเทศ คณะศึกษาดูงานพิจารณาเห็นว่าควรจัดทำแผนการขยายจุดให้บริการเพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศลงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงสารสนเทศ ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

สำหรับรัฐสภาไทยที่ได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา ในการวางโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและรองรับกับการดำเนินงาน ซึ่งสมาชิกรัฐสภาได้ตื่นตัวให้ความสนใจที่จะนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน คณะศึกษาดูงานได้พิจารณาเห็นว่าสมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องได้รับความรู้ให้เกิดความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในการใช้ ICT เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้เทคโนโลยีที่ใช้งบประมาณสำหรับการลงทุนที่มีมูลค่าสูง

(๑.๓) รัฐบาลเกาหลีให้การสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แม้จะเป็นช่วงวิกฤตเศรษฐกิจรัฐบาลก็ไม่ลดงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหารที่เห็นความสำคัญด้านการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ และสามารถนำองค์ความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา ดังจะเห็นได้จากการศึกษาดูงาน บริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ซึ่งได้ลงทุนอย่างน้อยปีละ ๔% จากผลตอบแทนของบริษัทไปดำเนินการด้าน R & D พนักงานมากกว่าหนึ่งในสี่ของซัมซุงเป็นทีมวิจัยและวิศวกร มีศูนย์วิจัย ๔๒ แห่งทั่วโลก ทำงานเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิด เพื่อคิดค้นพัฒนานวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ใหม่สำหรับภาคเทคโนโลยีในอนาคต เพื่อนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ๒๐๒๐ “สร้างแรงบันดาลใจให้แก่โลก สร้างสรรค์อนาคต (Inspire the World , Create the Future)” โดยกำหนดเป้าหมายให้ติดอันดับ ๑ ใน ๕ แบรินด์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกภายในปี ๒๐๒๐ ซึ่งจาก

การศึกษาข้อมูลจากการศึกษาดูงานคาดว่า บริษัท ซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด มีขีดความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ในอนาคตอันใกล้นี้ หากภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชนและทุกภาคส่วนของไทยตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนา ทำงานร่วมกันทั้งทางด้านนโยบาย งบประมาณ ประสานเชื่อมโยงข้อมูลด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมใหม่มาพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้า และบริการในด้านต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น

(๑.๔) การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี โดยได้วางระบบห้องประชุมรัฐสภาดิจิทัล (Digital Chamber) เริ่มโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๓๙-๒๕๕๑ เพื่อใช้ในการดำเนินการด้าน e-Democracy โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการประชุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือระบบสารสนเทศด้านนิติบัญญัติ(Proceeding Management) ระบบลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ (e-Voting) ระบบกระดานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board) ระบบควบคุมบนบัลลังก์ประธาน (Electronic Board) และระบบส่งข้อความ (Messaging) ทั้งนี้ ทุกระบบจะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์เข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่องครบทุกกระบวนการ และเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การที่รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีประสบความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนกระบวนการงานด้านนิติบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สืบเนื่องจากในภาพรวมของประเทศทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคนิติบัญญัติมีการวางระบบการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดีรวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างแพร่หลาย นอกจากนี้รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลียังมีหน่วยงานสนับสนุนการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติที่เข้มแข็ง ประกอบด้วยสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งให้การบริการและสนับสนุนการดำเนินงานของสมาชิกรัฐสภาโดยตรง หอสมุดรัฐสภาซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระในสังกัดฝ่ายนิติบัญญัติให้บริการข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภา หน่วยงานสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติและเป็นหอสมุดแห่งชาติ รวมทั้งการเปิดให้บริการห้องสมุดดิจิทัล การจัดตั้งสำนักงบประมาณรัฐสภา (The National Budget Office หรือ NABO) เป็นหน่วยงานอิสระอยู่ภายใต้การกำกับของประธานรัฐสภา ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา โดยศึกษาวิเคราะห์ วิจัย พิจารณาตรวจสอบเกี่ยวกับงบประมาณ การใช้จ่ายเงินงบประมาณ การบริหารจัดการกองทุน และการเงินของประเทศ การจัดตั้งหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา (The National Assembly Research Service หรือ NARS) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่สนับสนุนทางการศึกษา ค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มของกฎหมายภายในประเทศ และต่างประเทศตามคำร้องขอของคณะกรรมการหรือสมาชิกรัฐสภา นอกจากนี้ยังมีสถาบันศึกษาด้านนิติบัญญัติเกาหลี ซึ่งเป็นสถาบันวิจัยที่เป็นอิสระภายใต้ความควบคุมของประธานรัฐสภาหรือเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่ในการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและนโยบายของประเทศต่อผู้กำหนดนโยบาย จะเห็นได้ว่ารัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีนอกจากจะมี

การพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยแล้ว ยังมีปัจจัยองค์ประกอบด้านหน่วยงานสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติทางด้านข้อมูล องค์ความรู้ที่ครอบคลุมทุกด้านมาสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุม ติดตาม และกำกับกำกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขณะนี้รัฐสภาไทยกำลังอยู่ในช่วงระหว่าง การเตรียมการจัดสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ และการกำหนดนโยบายใหม่ๆ ในการวางเป้าหมายให้การดำเนิน ของฝ่ายนิติบัญญัติให้เป็นหนึ่งขององค์กรที่มีความเข้มแข็ง ก้าวหน้า และทันสมัย ควรอย่างยิ่งที่จะนำแนว ความคิด และองค์ความรู้จากรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีมาปรับปรุงโครงสร้างขององค์กร (Re-engineering organization) และนำแนวทางปฏิบัติงานของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของ รัฐสภาไทย โดยรัฐสภาไทยควรที่จะกำหนดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรร่วมกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อ ศึกษาเรียนรู้ เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาปรับใช้ในแต่ละองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

๒. ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ และกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

(๒.๑) จากการศึกษาดูงานและการศึกษาจากข้อมูลต่าง ๆ ด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ของ สาธารณรัฐเกาหลี พบได้ว่าการประชาสัมพันธ์ถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ และถือเป็น ส่วนสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมจุดเด่นและเอกลักษณ์ของประเทศให้เป็นที่รับรู้ในประชาคมโลก การรู้จักใช้ ศักยภาพจากการก้าวสู่การเป็นผู้นำอันดับหนึ่งของโลกในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT-Information Technology) และสื่อดิจิทัล (Digital Media) มาปรับใช้กับประชากรในประเทศ ซึ่งจากข้อมูล ที่ว่าสาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สุดในโลก (๑๐๐ MB ต่อวินาที) มีประชากรที่ สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากที่สุดในโลก (กรุงโซล ๙๘ % และจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ ๗๘ %) การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ของประชากรก็มีการขยายตัวมากที่สุดในโลก ฯลฯ รัฐบาลได้สนับสนุนใน เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริการของรัฐผ่านอินเทอร์เน็ต โดยสนับสนุนและตั้งภาคธุรกิจให้เข้ามาดำเนินงานควบคู่ไปกับนโยบายรัฐ ซึ่งนโยบายของรัฐบาลที่นำมาใช้ ไม่ได้ปฏิบัติสำหรับแค่กลุ่มประชากรวัยทำงานเท่านั้น แต่ยังสามารถจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้ อินเทอร์เน็ตให้กับครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ และแม่บ้าน ทั้งนี้เพื่อผลักดันให้ประชากรโดยรวมของ ประเทศสามารถเข้าถึงข่าวสารความรู้อย่างรวดเร็วและยังเป็นการช่วยกระตุ้นการบริโภคผ่านเทคโนโลยีออนไลน์ ภายในประเทศด้วย

สำหรับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ ทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีเว็บไซต์ที่สามารถสืบค้นข้อมูลของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีคือ <http://www.assembly.go.kr> และอีก ช่องทาง คือ สถานีโทรทัศน์รัฐสภาเกาหลี (NATV) ซึ่งแพร่ภาพออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมง สถานีโทรทัศน์ รัฐสภาเกาหลียังมีเว็บไซต์ของสถานีที่สามารถเข้าดูข้อมูล (ภาษาเกาหลี) และชมรายการสดได้ทาง www.natv.go.kr ซึ่งการประชาสัมพันธ์โดยการให้ความรู้ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องไปสู่ประชาชน นับเป็นการ สร้างมีส่วนร่วมของประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มี โอกาสแสดงทัศนะ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งมีการนำ ความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และการตัดสินใจของรัฐต่อไป

(๒.๒) รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีได้สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐบาลในการ ประชาสัมพันธ์ประเทศเกาหลี โดยมีวิธีการ เช่น การสนับสนุนกลุ่มอาสาสมัครณรงค์สร้างความเข้าใจที่ ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศเกาหลี พร้อมมีโครงการต่าง ๆ รองรับ เช่น การฝึกอบรมชาวเกาหลีทั้งหมดให้เป็นทูต ไซเบอร์ เพื่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเป็นเพื่อนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กับ เพื่อนต่างชาติ มีเป้าหมายคือเยาวชนคนหนุ่มสาวชาวเกาหลีที่มีความรู้ ความสามารถด้านอินเทอร์เน็ต ให้มี ทักษะทางภาษาอังกฤษที่คล่องขึ้นและขยายองค์ความรู้โดยการสร้างมิตรภาพใหม่กับเพื่อนชาวต่างชาติผ่าน จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การแก้ไขข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเกาหลีที่เห็นว่าได้รับการบิดเบือนให้ถูกต้อง จัดตั้งเครือข่าย ประสานงานระหว่างประเทศ สร้างหน้าต่างที่สามารถส่งข้อมูลใหม่ ๆ และหลากหลายเกี่ยวกับประเทศเกาหลี ในทางที่เกิดผลและยั่งยืนโดยประสานงานกับสมาคมต่างชาติ สร้างฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ ประเทศเกาหลี โดยหวังที่จะให้ชาวต่างชาติได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศเกาหลีโดยสะดวก ด้วยการ รวบรวมหรือค้นหาข้อมูลรวบรวมข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี ประวัติศาสตร์และการดำเนิน ชีวิตของชาวเกาหลีที่กระจัดกระจายอยู่ทั้งหมดให้เป็นระบบและเป็นเครือข่าย เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็น กิจกรรมที่ดีและสร้างสรรค์เป็นอย่างยิ่ง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การประชาสัมพันธ์ประเทศได้เป็นอย่างดี

๓. ด้านประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม การจัดการสิ่งแวดล้อม การ จัดการพิพธภัณฑ์ และวิถีชีวิตประชาชน

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนชาติเกาหลีจะเห็นได้ว่าชาวเกาหลีได้ผ่านช่วงแห่ง ความยากลำบากจากการถูกยึดครองโดยประเทศญี่ปุ่น ผ่านการเมืองแบบเผด็จการ และเปลี่ยนผ่านทาง การเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย ชาวเกาหลีจึงมีความอดทน ต่อสู้กับความยากลำบาก พินฝ่าอุปสรรคและ ร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อต่อสู้วิกฤตของชนในชาติ เช่น ช่วงวิกฤตต้มยำกุ้ง คนเกาหลีรวบรวมทองใช้หนี้ IMF ได้ ภายในหนึ่งปี นอกจากนี้คนเกาหลียังเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแพร่หลาย การประท้วงเรียกร้องสิทธิ ต่าง ๆ ของกลุ่มความเคลื่อนไหวด้านต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้บ่อยครั้งจนคนเกาหลีเห็นเป็นเรื่องปกติ ทางด้านผู้นำ ระดับผู้บริหารประเทศมีวิสัยทัศน์กล้าตัดสินใจกำหนดเป้าหมายของประเทศไว้ว่าจะไปในทิศทางใด ซึ่งทำให้ ภาคเอกชนเห็นความชัดเจนในแนวทางการพัฒนาประเทศจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชน ภาคการเมือง และทุกภาคส่วน เห็นความสำคัญของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และได้นำผลการศึกษาวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีมาสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และต่อยอดนำมา สร้างผลิตภัณฑ์ และปรับปรุงคุณภาพของสินค้าเข้าสู่ตลาดโลก ทำให้เกาหลีก้าวเข้าสู่ประเทศในระดับแนวหน้า ของประเทศที่มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน นอกจากนี้สังคมเกาหลีจะเป็นสังคมแห่ง การสืบทอดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คนเกาหลีมีการบันทึกประวัติศาสตร์ การบันทึกภูมิปัญญา เรื่องราวต่าง ๆ ไว้เป็นองค์ความรู้สืบทอดให้เป็นมรดกแก่รุ่นลูกหลานในอนาคต ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจาก การจัดการพิพธภัณฑ์ที่มีอย่างมากมายหลายแขนง

สำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อมรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีตระหนักถึงความสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังจะเห็นได้จากการกู้คืนคลองของกเย โดยแลกกับการทุบถนน ทางด่วนเพื่อนำธรรมชาติกลับคืนสู่วิถีชีวิตคนเมือง นอกจากนี้ ทางด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลีได้ใช้ประโยชน์ และกำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีผ่านทางละคร ซีรีส์ ภาพยนตร์ และนักร้องเกาหลี ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายผ่านทางสื่อโลกออนไลน์ และการสื่อสารที่ไร้พรมแดนในขณะนี้สมควรอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนของไทยที่จะศึกษาเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์จากเกาหลีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๔ กรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (๒๕๕๕). สาธารณรัฐเกาหลี. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/main/th/world/70/10251-สาธารณรัฐเกาหลี.html>
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (๒๕๕๒). แผนแม่บท ICT แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๖). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๔ กันยายน ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.nstda.or.th/pub/2010/20100716-The-Second-Thailand-Information-and-Communication-Technology-ICT-Master-Plan-2009-2013-thai.pdf>
- เกาชนามิ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม. (๒๕๕๓). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/>
- จุดระเบิดคลื่นวัฒนธรรมเกาหลี ใช้ “พิพิธภัณฑ์” สื่อรากเหง้า แรงพลังสร้างสรรค์จากภายใน. (๒๕๕๑). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://article.tcdconnect.com/ideas/korean-wave-museum#ixzz24SWNYTng>
- ดำรงศรี ฐานดี. (๒๕๕๕). พัฒนาการทางการเมืองการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) และสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้). กรุงเทพฯ : ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทศพนธ์ นรทัศน์. (๒๕๕๒). ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล...ความจริงที่รัฐต้องตระหนัก. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaingo.org/writer/view.php?id=1451>
- “ไทยพีบีเอส สื่อสาธารณะแห่งแรกของประเทศไทย.” (๒๕๕๕ กรกฎาคม). สิ่งพิมพ์ฉบับพิเศษ โพสต์ทูเดย์.
- ปัทมา สุกงำปิง. (๒๕๕๓). รัฐสภาและระบบสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา ศึกษาเปรียบเทียบไทยและสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (๒๕๕๔). รายงานการศึกษาดูงานของคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๒ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ : สำนักกรรมการ ๑.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๒). รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศเกี่ยวกับระบบงาน

รัฐสภา ด้านนิติบัญญัติ ของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ณ สาธารณรัฐเกาหลี วันที่ ๑๑ - ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒. กรุงเทพฯ : สำนักกรรมการ ๒,

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๑). รายงานผลการศึกษาดูงานสาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร,

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๔๙). เอกสารสรุปผลการประชุมบรรณารักษณ์นานาชาติแห่งสหพันธ์ระหว่างประเทศว่าด้วยสมาคมและสถาบันห้องสมุด (International Federation of Library Associations and Institution - IFLA) ประจำปี ๒๕๔๙ ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ,

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๒). รายงานการประชุมเลขาธิการรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ระหว่างวันที่ ๘-๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ,

อาจุมอนี. (๒๕๕๓). "Cheonggyecheon ของเกซอน จิตวิญญาณกรุงโซล." ประชาชาติธุรกิจ (หน้าพิเศษ D-Life). คอลัมน์ ART AND CULTURE วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๔๑๙๘.

อิทธิพล ปริติประสงค์. (๒๕๕๕). บทบาทของรัฐบาลเกาหลีในการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยไอซีที : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๔ กันยายน ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/485345>

KIM, Jin Hong. (2012). Digital Chamber. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก http://korea.assembly.go.kr/digital_plenary/index.html

Samsung D' Light.(2012). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.samsung.com/us/experience/dlight/floor/floor.html>

Samsung R&D. (2012). [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก http://www.samsung.com/hk_en/aboutsamsung/ourbusinesses/researchdevelopment.html

Samsung Electronics 2012 Sustainability Report : global harmony with people, society & environment (2012). Soul : Samsung Electronics.

ภาคผนวก

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนของสาธารณรัฐเกาหลีที่ผ่านมามีลักษณะที่เข้มข้นและรุนแรงของพลังทางการเมืองจากส่วนต่าง ๆ ของสังคมที่ต่างเข้าถาโถมแย่งชิงเพื่อไขว่คว้าอำนาจและ/หรือเข้าไปมีสิทธิมีเสียง หรือมีส่วนร่วมในกลไกทางการเมืองอย่างต่อเนื่องและตลอดมา ทำให้ดูประหนึ่งว่า การประนีประนอมและ/หรือการยอมรับฟังความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่งตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยาก หรือหากจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการใช้ความรุนแรงจนถึงเลือดตกยางออก บางครั้งมีการเสียชีวิตและทรัพย์สินถูกทำลายมากมายก่อนที่จะบรรลุผล ทำให้คนภายนอกมองว่า คนเกาหลีเป็นคนดื้อรั้น ดื้อดึง มุ่งเอาแต่ได้ ไม่ยอมฟังเสียงผู้ใด เอาแต่ใจตัวเอง ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคนเกาหลีเองที่มักจะอ้างว่า คุณลักษณะของพวกเขา ก็คือ การไม่อดทนหรือนิ่งเฉยยอมรับในโชคชะตา แต่จะต่อสู้เพื่อเอาชนะอุปสรรคทั้งหมด ด้วยเหตุนี้คนเกาหลีจึงมักไม่คิดว่า สิ่งที่พวกเขากระทำลงไปนั้น เช่น การประท้วงแบบหัวชนฝา ฯลฯ เป็นการกระทำที่ผิดหรือฝ่ายตนเองผิด เพราะต่างมีเหตุผลที่เข้าข้างตัวเองมาหักล้างเสมอ

อาจมีคำถามว่า ทำไมคนเกาหลีถึงมีลักษณะที่ไม่ยอมขอม นิยมใช้กำลังเข้าปะทะ รวมทั้งมีแรงขับเคลื่อนทางการเมืองสูง (highly politicized) เช่นนี้ คำตอบอาจมีมากมายหลายข้อ ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนตั้งอยู่บนพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของเกาหลีเองสามารถจำแนกได้ดังนี้

(๑) ยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ในอดีตชนชั้นเป็นเครื่องกำหนดชาติตระกูลและอาชีพ ทำให้ชนชั้นสูงหรือ양반 (yangban) กอบโกยผลประโยชน์ไปบำรุงความสุขส่วนตน ครอบครัวและสมาชิกในตระกูล ทำให้ชนชั้นต่ำซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศต้องทนทุกข์เก็บกินส่วนที่หลงเหลือไว้บริโภคประทังชีวิตไปวัน ๆ ต่อมาเมื่อชนชั้นถูกทำลายไปเมื่อถูกญี่ปุ่นยึดเกาหลีเป็นอาณานิคม ทำให้ความเท่าเทียมกันทางสังคมเกิดขึ้นในหมู่คนเกาหลีเพราะต่างร่วมกันขับไล่ศัตรูออกจากประเทศเพื่อกอบกู้เอกราชโดยไม่คำนึงถึงชนชั้น นับแต่นั้นมา ความเชื่อในเรื่องความเสมอภาคและเสรีภาพได้บังเกิดขึ้นกับชนทุกหมู่เหล่า โดยพวกเขาเชื่อว่า ทุกคนมีสิทธิทางการเมืองโดยเท่าเทียมกันเพราะการผูกขาดอำนาจของชนชั้นสูงได้สิ้นสุดลงไปแล้ว ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือเป็นสิทธิและหน้าที่ที่พลเมืองพึงกระทำ

(๒) ยุคเผด็จการ ภายหลังจากจัดตั้งเป็นสาธารณรัฐเกาหลีขึ้น และเหตุการณ์ทางการเมืองได้ผันแปรเกิดมีจอมเผด็จการ เช่น นายซิง มัณรี (ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำประเทศระหว่างปี (ค.ศ. ๑๙๔๘ - ๑๙๖๐) นายปักจุงฮี (ค.ศ. ๑๙๖๑ - ๑๙๗๙) และนายชุน ดุฮวาน (ค.ศ. ๑๙๘๑ - ๑๙๘๗) ขึ้น กลุ่มเผด็จการเหล่านี้เข้ายึดอำนาจไปจากพวกเขา ดังนั้น ประชาชน บางกลุ่มจึงได้ร่วมกันต่อสู้เพื่อทวงคืนสิทธิเสรีภาพนั้น ทำให้การต่อสู้แย่งชิงอำนาจเป็นไปอย่างดุเดือด เผด็จรอน ตลอดเวลาร่วม ๓๐ ปี ทั้งนี้เป็นเพราะฝ่ายที่ครอบครองอำนาจได้ยึดติดกับตำแหน่งและยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่ยอมปล่อยวาง ในขณะที่ฝ่ายประชาธิปไตยก็ไม่ยอมรับ การปะทะจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนแผ่นดินเกาหลีร้อนระอุและลุกโชนช่วงขึ้นเป็นระยะ ๆ โดยฝ่ายรัฐบาลใช้แก๊สน้ำตาและ

ป็นเป็นอาวุธ ส่วนฝ่ายประชาธิปไตยใช้ระเบิดเพลิงและก้อนหิน ต่างรุกไล่และต่อสู้กันอย่างเอาเป็นเอาตาย จนมีการกล่าวกันว่า เกาหลีใต้ในช่วงนั้น มีการใช้แก๊สน้ำตามากที่สุดในโลก

(๓) การยึดเกาหลีเป็นอาณานิคม ในระหว่าง ค.ศ. ๑๙๑๐ - ๑๙๔๕ ญี่ปุ่นได้ยึดครองเกาหลีเป็นอาณานิคม ก่อให้เกิดลัทธิชาตินิยมในหมู่คนเกาหลีสูงยิ่ง โดยทุกคนจะสวมวิญญาณนักรบต่อสู้ขับไล่คนญี่ปุ่นทุกวิถีทางที่พึงกระทำได้ ส่วนผู้ปกครองชาวญี่ปุ่นก็ทำลายขบวนการต่อต้านและองค์กรใต้ดินเกาหลีอย่างโหดเหี้ยมเช่นกัน การต่อสู้เพื่อเอกราชได้เกิดขึ้นตลอดช่วง ๓๕ ปีแห่งการยึดครองเป็นอาณานิคม ทั้งนี้ เพราะคนเกาหลีต่างเชื่อว่าหนทางเดียวที่จะได้รับชัยชนะ ก็คือจะต้องต่อสู้แบบหัวชนฝา จนทำให้กลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่คนและกลุ่มคนจะยืนหยัดเรียกร้อง ประท้วง ใช้กำลัง หรือตัดนิ้วตัวเองเพื่อประท้วง ฯลฯ เพื่อให้เป้าหมายบรรลุผล แม้ว่าบางครั้งการประท้วงจะไม่สอดคล้องกับความถูกต้องตามหลักสากลของโลกก็ตาม นอกจากนี้ คำว่า “ให้อภัย” “ลืมมันเสียเถอะ” “ยอมรับสภาพ” อาจมีอยู่ในใจของคนเกาหลีไม่มากนัก

(๔) วัฒนธรรมของการใจเร็วด่วนได้หรือใจร้อนในการทำกิจการใด ๆ วัฒนธรรมดังนี้ส่งผลให้ผู้นำทางการเมืองสร้างและดำเนินนโยบายโดยลำพังเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างรวดเร็ว ทำให้มีเวลาในการปรึกษาหารือหรือหาจุดร่วมกับประชาชนที่เกี่ยวข้องน้อยเกินไป จึงดูประหนึ่งว่า ฝ่ายการเมืองรวบอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้กลายเป็นเป้าของการโจมตีจากประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์ ก่อให้เกิดการเรียกร้องเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในกระบวนการสร้างนโยบายและการตัดสินใจของรัฐในทุกระดับ

จากบริบททางสังคมการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาติดตามตัวอย่างของตัวแสดงทางการเมือง (political actors) ที่อยู่นอกองค์กรทางการเมืองในระบบ ในที่นี้ จะขอแยกตัวอย่าง ๓ กลุ่ม คือ ขบวนการนักศึกษา องค์กรเอกชน และกลุ่มเรียกร้องสิทธิสตรี องค์กรทางสังคมทั้งสามถือได้ว่าเป็นองค์กรประชาสังคม (civil society) ที่มีบทบาทสำคัญทำหน้าที่ในการคานอำนาจทางการเมืองกับองค์กรที่เป็นทางการมาช้านาน ดังนี้

(๑) ขบวนการนักศึกษา ขบวนการนักศึกษาที่มีกิจกรรมต่อสังคมการเมืองอย่างต่อเนื่อง จริงจัง และบางครั้งมีความเข้มข้น รุนแรง ด้วยการเผชิญหน้ากับตำรวจปราบจลาจลครั้งแล้วครั้งเล่าทำให้เกิดการปะทะกันเลือดท่วมท้องถนน ไปจนถึงการเสียชีวิตของแต่ละฝ่ายมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่กรณีนั้น คงไม่มีที่ใดในโลกเกินหน้าขบวนการนักศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลีไปได้เลย ทั้งนี้เพราะจากประจักษ์พยานได้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดจากข่าวคราวที่ส่งผ่านสื่อมวลชนระหว่างประเทศ มักฉายภาพข่าวของกิจกรรมของนักศึกษาเมืองโซมที่มีความรุนแรงอยู่อย่างสม่ำเสมอ

โดยแท้จริงแล้วกิจกรรมการเดินขบวนที่ไม่รุนแรงนักจะเกิดขึ้นในเกาหลีใต้แทบทุกอาทิตย์ตลอดทั้งปี โดยหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นได้ตีพิมพ์ข่าวการเดินขบวน การประท้วงและการเรียกร้องในเรื่องต่าง ๆ นานาทุกวัน เชื่อกันว่า จนคนเกาหลีหลายคนกล่าวว่าหากวันไหนไม่มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นจะเป็นวันที่แปลกประหลาดเป็นที่สุดเลยทีเดียว

เรื่องของขบวนการนักศึกษาที่นำมาเป็นตัวอย่างก็เพื่อต้องการชี้ให้เห็นถึงบทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่ ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง มีกลุ่มหลายกลุ่มที่มีเจตนาดี ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมให้เป็นไป ในทางที่ดีขึ้น ก็ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนทั่วไป แต่ก็มีบางกลุ่มที่อาจแสดงตัวเกินเลยไปจากกฎเกณฑ์ของ สังคมออกไป ก็มักจะรับการตอบโต้จากประชาชน อย่างไรก็ตาม ขบวนการนักศึกษาก็ยังคงได้รับความนิยม เพราะถือว่าเป็นพลังบริสุทธิ์ที่ต้องการปรับเปลี่ยนสังคมโดยที่การเมืองในระบบไม่อาจจะทำได้

(๒) องค์กรเอกชน ศาสตราจารย์แฮร์ แจนจิบ อาจารย์สาขารัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกาหลี ได้ กล่าวถึงองค์กรเอกชนในสาธารณรัฐเกาหลีว่า องค์กรเหล่านี้ได้เพิ่มจำนวนจาก ๓,๕๐๐ กลุ่มเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๗ เป็นราว ๖,๑๕๕ กลุ่มในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ และหากจะรวมสาขาขององค์กรดังกล่าวในทุกจังหวัดด้วยแล้ว จะมีถึง ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ กลุ่มทีเดียว จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การตื่นตัวทางการเมืองของคนเมืองโซลที่มีต่อ การมีส่วนร่วมในกิจการบ้านเมืองทุกสาขามีความเข้มข้นสูงยิ่งเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับเศรษฐกิจและ การเมืองที่เท่าเทียมกันและด้อยกว่า สิ่งที่น่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นอีกเรื่องหนึ่งก็คือ องค์กรดังกล่าวเป็นตัวแทนของ คนแทบทุกกลุ่มทุกชนชั้น ไม่ว่าจะเป็นชนชั้นกลางหรือคนทำงานในบริษัท ครูอาจารย์ นักหนังสือพิมพ์และ สื่อมวลชน นักกฎหมาย อดีตข้าราชการ นักศึกษา กรรมกรและชาวนา นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มวิชาชีพเฉพาะ และ กลุ่มตามเพศ เป็นต้น

แต่ละองค์กรจะมีอุดมการณ์ ปรัชญา และแนวทางการต่อสู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร กล่าวคือ บางกลุ่มเน้นการต่อสู้เพื่อให้มีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง บางองค์กรต่อสู้เพื่อขจัดการคอร์รัปชัน หรือ เพื่อต่อต้านการทุจริตการเลือกตั้ง หรือเพื่อสิทธิสตรี เพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสิทธิมนุษยชน เพื่อความเท่าเทียมกัน ทางสังคม การศึกษาและสาธารณสุข เพื่อความมั่นคงในการทำงาน เพื่อการรวมชาติ และเพื่อนโยบาย ต่างประเทศ เป็นต้น

(๓) กลุ่มเรียกร้องสิทธิสตรี กลุ่มประชาสังคมอีกตัวอย่างหนึ่งที่มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสามารถ ดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้ระดับหนึ่ง คือ ขบวนการเรียกร้องสิทธิสตรี จากการที่กลุ่มสตรีได้ดำเนินการต่อสู้ เพื่อสิทธิสตรีมานานกว่า ๒๐ ปี เช่น Korean Association of Women's Studies ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๒ Women's Society of Equality and Friendship ปี ๑๙๘๓ และ Korea Women's Association United ซึ่งเป็นการรวมองค์กรสตรี ๓๓ องค์กรเข้าด้วยกันในปี ๑๙๘๗ เป็นต้น สังคมเกาหลีได้หันมายอมรับสถานภาพของ ผู้หญิงมากขึ้น ความเปลี่ยนแปลงได้ปรากฏขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นการออกและการแก้ไขกฎหมาย ค่านิยมที่มีต่อสถานภาพของสตรี ความเท่าเทียมกันในด้านการทำงานและค่าจ้างแรงงาน ฯลฯ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปรากฏการณ์ใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจเทียบเท่ากับความต้องการที่กลุ่มสตรี บรรลุตา สมาชิกของกลุ่มบางคนยังคงย่ำว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันยังไม่แตกต่างจากอดีต ทั้งนี้เพราะอุดมการณ์ ของลัทธิขงจื้อที่สังคมยึดถือยังคงมีอยู่อย่างเหนียวแน่น ทำให้การยกย่องผู้ชายเป็นใหญ่ การเน้นการแบ่งงานกัน ทำระหว่างชายหญิง และความไม่เท่าเทียมกันภายในครอบครัวจึงคงมีอยู่ต่อไป

กล่าวโดยสรุป วัฒนธรรมทางการเมืองของเกาหลีได้แปรเปลี่ยนไป อันเป็นผลมาจากการพัฒนาการทางการเมืองที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ใ้เชื่อว่าก่อให้เกิดความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ในยุคนี้โดยทันที ทั้งนี้เพราะจะยังคงต้องมีการต่อสู้ต่อไปอีกนาน และเป็นเรื่องที่เราควรศึกษาและติดตามต่อไปอย่างใกล้ชิด

โทรทัศน์ความละเอียดสูง (High-definition television หรือ HDTV)

โทรทัศน์ความละเอียดสูง (High-definition television หรือ HDTV) เป็นการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ที่มีความละเอียดของภาพมากกว่าสัญญาณโทรทัศน์แบบดั้งเดิม (NTSC, SECAM, PAL) สัญญาณจะถูกแพร่ภาพในระบบโทรทัศน์ระบบดิจิทัล การถ่ายทอดสัญญาณภาพ HD เกิดขึ้นครั้งแรกของโลกในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๐ สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศระบบ HD แห่งแรกของโลกคือสถานีโทรทัศน์ NBC ของสหรัฐอเมริกา จากนั้นเริ่มแพร่หลายไปทั่วยุโรปในเวลาไม่นาน และถ้านับโดยภาพรวมจากประเทศที่พัฒนาแล้วการออกอากาศโทรทัศน์ความละเอียดสูงได้กลายเป็นเรื่องปกติสำหรับประเทศนั้นๆ โดยนับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๘ มีการประมาณการกันว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศที่พัฒนาแล้วออกอากาศโทรทัศน์ในระบบนี้ทั้งหมดและปัจจุบันนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา มีข้อบังคับอยู่ว่าโทรทัศน์ที่ถูกผลิตหลังจากนี้เป็นต้นไปจะต้องมีตัวรับสัญญาณแบบ HDTV อยู่ในตัวด้วยโดยอาจจะต้องต่ออุปกรณ์เสริมบ้างเล็กน้อยและสัดส่วนเป็น ๑๖ : ๙ ทั้งหมด

สัญญาณที่ใช้กับ HDTV ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- จำนวนเส้นในการแสดงผล
- Progressive scan หรือ Interlace
- จำนวน frame หรือ field ต่อวินาที ตัวอย่างเช่น 1080i50 หรือ 1080p60 เป็นต้น

ขณะนี้ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการกระจายสัญญาณภาพและเสียงในระบบ HDTV อย่างเป็นทางการแล้ว ได้แก่ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ลาว ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ความละเอียดของ HDTV สามารถให้ความละเอียด ได้ ๑๙๒๐ x ๑๐๘๐ พิกเซล หรือเรียกว่า Full HD ซึ่งรองรับความละเอียดได้เต็มระบบของสัญญาณภาพสูงสุด ในระบบการออกอากาศของสัญญาณทีวีความละเอียดสูง (High-Definition Broadcasts) ความละเอียดของ HDTV ปัจจุบัน สูงถึง ๓๘๔๐ x ๒๑๖๐ พิกเซล หรือเรียกว่า Quad HDTV ส่วนใหญ่ไม่ใช่สำหรับรับสัญญาณโทรทัศน์ แต่ใช้สำหรับภาพที่มีความละเอียดสูง สถานี NHK ร่วมมือกับสถานี BBC เพื่อออกอากาศภาพความละเอียดขนาด ๗๖๘๐ x ๔๓๒๐ พิกเซล หรือ ๑๖ เท่าของภาพ Full HD (ละเอียดขึ้นด้านละ ๔ เท่า) ด้วยกล้องเฉพาะที่ชื่อว่า Super Hi-Vision ที่มีเพียงสามชุดในโลก ณ ปัจจุบันและแสดงผลด้วยจอภาพขนาด ๑๐๓ นิ้วที่สร้างโดย NHK ขึ้นมาเฉพาะ ข้อมูลภาพที่ได้จากกล้อง Super Hi-Vision มีขนาด ๒๔GB/S หรือเทียบเท่ากับฮาร์ดดิสก์ขนาด ๑ เทราไบต์ จะเก็บภาพได้ประมาณ ๕ นาทีเท่านั้น ด้วยความเร็วและใหญ่ขนาดนี้ทาง NHK ต้องมีอุปกรณ์ส่งข้อมูลเฉพาะทำงานด้วยสายใยแก้วนำแสง ซึ่งมีความหวังว่ากล้องในการทดลองนี้จะถูกใช้งานจริงในโอลิมปิก ๒๐๑๒ ที่ลอนดอน ส่วน NHK นั้นหวังว่าจะออกอากาศได้จริงในปี ๒๐๒๐ โดยในการออกอากาศแบบทดลองนี้จะออกอากาศผ่านอินเทอร์เน็ตเท่านั้น

ประเทศไทยกับระบบเอชดีเริ่มทดลองเป็นครั้งแรกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดย ทูริวิชั่นส์ และเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ไทยเป็นประเทศที่สามของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เริ่มออกอากาศโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมแบบเอชดี สำหรับโทรทัศน์ภาคพื้นดินนั้นยังไม่มีการออกอากาศระบบเอชดี เพราะต้องรอ กสทช. อนุญาตในการส่งสัญญาณโทรทัศน์ระบบดิจิทัลเสียก่อน

คณะผู้จัดทำรายงาน

๑. นางพรพิศ เพชรเจริญ
วิทยาการเชี่ยวชาญ
กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักบริหาร (หัวหน้าคณะเดินทาง)
๒. นางสาวขวัญเรือน สังข์ประไพ
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์
๓. นางสาวเบญจพร สันติชีวะเสถียร
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์
สำนักสารสนเทศ
๔. นางสุพรรณิ ชีวะไทย
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง
สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
๕. นางสาวอารีรัตน์ วิชาช่าง
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานห้องสมุด สำนักวิชาการ
๖. นางสาวณัฐทิพย์ กบิลคาม
สำนักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง
สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
๗. นางสาวปิยะวรรณ ปานโต
วิทยาการชำนาญการ
กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
๘. นายมนินทร์ รัตนานุกงศ์
นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
กลุ่มงานบริหารระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
สำนักสารสนเทศ
๙. นายวสันต์ บู่มา
เจ้าพนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์ชำนาญงาน
กลุ่มงานบริการระบบคอมพิวเตอร์ สำนักสารสนเทศ
๑๐. นางสาวอัญชลี จวงจันทร์
วิทยาการปฏิบัติการ
กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
๑๑. นายวิทยา จันทนา
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ กลุ่มงานพัฒนาและฝึกอบรม
สำนักพัฒนาบุคลากร (เลขานุการคณะ)

